

A
FELSŐ-KUBINI
MESKÓ CSALÁD
LESZÁRMAZÁSA
ÉS
TÖRTÉNETI EMLÉKEI.

A CSALÁD OKMÁNYAI ALAPJÁN
ÉS
IGLÓI SZONTÁGH DÁNIEL
MUNKÁJA SEGÍTSÉGÉVEL

ÖSSZEÁLLITOTTA
FELSŐ-KUBINI MESKÓ MÁRTON,

XL OKLEVÉLLEL.

MEZŐ-BERÉNY, 1894.

A SZERZŐ SAJÁTJA.

FELSŐ-KUBINI

Bárá Meskó József

altábornagy,

a Mária Therésia rend kis- és közép kereszttese

szül. 1762. január hó 28-án Erdő-Tarcsán,

megh. 1815. augusztus hó 29-én Kőszegen.

ELŐSZÓ.

Néhai iglói Szontágh Dániel 1861-ben megjelent s családunk történeti emlékeit tárgyaló s leszármazásunkat tartalmazó munkájának hiányosságai engem arra indítottak, hogy az általam összegyűjtött, s családunk tagjai által rendelkezésemre bocsájtott adatok felhasználásával munkáját átdolgozva, s bővítve, nemzetünk ezred éves fenállásának emlékére családunk tagjainak rendelkezésére bocsássam.

Midőn magamat e munka összeállítására elhatároztam, minden törekvésem oda irányult, hogy mindazon okmányok, naplók, s egyéb feljegyzések birtokába jussak, melyek családunkra vonatkoznak, hogy azok alapján családunk történeti emlékeit s különösen leszármazásunkat, melyre a főszólyt fektettem, összeállithassam. E végből soraimmal hazánk különböző részein lakó családtagokat felkerestem, s felkértem, hogy a birtokukban lévő s családunkra vonatkozó okmányokat, s egyéb régi iratokat bocsássák rendelkezésemre. Kéréssemnek a családtagok eleget tettek, s ő nekik köszönhetem, hogy oly adatok birtokába jutottam, melyek Szontágh munkájában nincsenek felvéve.

A családtagok által beküldött, úgyszintén a birtokomban lévő s általam már évek óta gyűjtött hiteles adatok alapján Szontágh munkájának segítségével állítottam össze családunk leszármazását és történeti emlékeit.

Szontágh munkájában leszármazásunk részint hiányosan, részint egyébként is tévesen van közölve, amennyiben abból több ág kimaradt. Éppen ez okból a főfigyelmet arra fordí-

tottam, hogy a rendelkezésemre álló adatok hitelességének megvizsgálása mellett az említett munkában előforduló hibákat kijavítsam és annak hiányait kipótoljam.

Daczára annak, hogy igen sok adat állott rendelkezésemre, jelen munka mégsem tekinthető teljesnek, miután ily kiterjedt családnak történeti emlékeit és leszármazását úgy összeállítani, hogy abból egyetlenegy családtag se maradjon ki, már csak azért sem lehetséges, mivel hajdan családunk tagjai közül többen egyideig melléknevekkel éltek, azokat később családi nevükkel felcserélték ezáltal másnevű családoknak őseivé váltak.

Hogy tehát munkám nem teljes, annak egyik oka a dolog természetében fekszik, másik oka pedig az, hogy több olyan szekrény, mely családunk múltjára érdekes adatokat tartalmaz s bizonyára több fényt derített volna családunk múltjára, előttem meg nem nyílt.

Azon családtagok, barátaim, s ösmerőseim, kik szivesek voltak a birtokukban lévő okmányaikat rendelkezésemre bocsájtani nemkülönben az adat gyűjtésben segítségemre voltak, fogadják szivességükért őszinte köszönetemet.

Kelt Mező-Berényben, 1894. évi február havában.

MESKÓ MÁRTON.

COMES HUDKONTH.

1180—1240.

Hogy hazánkat ezred éves fenállásunk küszöbén sem lakja tőzsgyökeres magyarság, annak a belviszályok, vallási harcok, s azon öldöklő csaták, melynek évszázadokon keresztül volt hazánk színtere, voltak okozói.

Tatár, török, német pusztított tűzzel-vassal, magyarok vérében fürödve, a magyarok kiirtását tűzve ki célúl. Majd magyar magyar ellen fordította öldöklő fegyverét, pusztítva egymást; s hogy végképen el nem pusztultunk a föld színéről, azt csakis a magyarok Istenének köszönhetjük.

Könyves Kálmánnak az Árpád-ház ezen bölcs és igazságszerető királyának nemes szívét szintén azon vágy foglalkoztatta, a mely minden hű és igaz honfinak most a magyar nemzet ezred éves fenállásának küszöbén, a magyar királyság területén élő idegen népfajoknak a magyar nemzetbe való beolvasztása. Hogy eleget tehessen nemes szíve vágyának és nemzete iránti rajongó szeretetének, magyar telepeket létesítet az idegen népfajoknak által lakta vidékeken alkalmat adva az idegen népfajoknak azon nemzet nyelvének és szokásainak elsajátítására, melynek védelmét és szabadságát élvezik.

Több ilyen telepet létesített, a többek közt a felföldön a Vág völgyében, melyek egy kormányzó fenhatósága alá tartoztak.

Ezen magyaroktól származik a dunáninnen nemes családoknak legnagyobb része.

Comes Hudkonth a felső-kubini családok ezen közös törzse II-dik András király uralkodása alatt, valószínűleg ilyen magyar telepnek kormányzója volt; Ezen állításom csupán feltevésen alapszik s annak igazolásául hiteles adatokkal nem rendelkezem, mégis az 1222. és 1233-iki ősokmányokban Comesnek nevezett czímről azt következtetem, hogy ő igenis kormányzó volt. Comes Hudkonthnak származását oly homály fűdi, melyet kideríteni manapság lehetetlenség. Horváth István és Kubinyi Péter történeti munkáik-

ban azt állítják, hogy ő a Hunt-Pázmán nemzetségnek tagja lett volna, ha csakugyan abból a nemzetségből származnék, akkor neve után a „de Genere Hunt-Pázmán“ megjegyzés állana. Comes Hudkonth csak az 1222. és 1233-iki ősokmányokban „Comes“-nek cizmeztetik, a későbbiekben már csak egyszerűen Hudkónak említetik, vagyis a Hudkonth névnek rövidített illetőleg kicsinyített névén szerepel.

Comes Hudkonth II-dik András király rendelete folytán 1222-ben János érsek keze által kiadott iktatási parancs szerint adományban nyerte Liptó-megyei Rebúcze (jelenleg felső-közép-alsó Revúcze) földjét, mely birtokba Radún-Prisdaldus által beiktattatni rendeltetett.

Ezen adományát II-dik András király 1233-ban Comes Hudkonthnak „ifjú kora óta mutatott hűséges szolgálatai“ elismeréséül, valamint utódainak részére ünnepélyes alakban kettős pecsét alatt adja ki.

Comes Hudkonth Rebúcze föld szerzőjének volt három fia, Juche vagyis Icétől a Kubinyi, Gyurke v. Syniktől a Meskó-család származik, Miloslautól pedig eredeztetik magukat a többi felső-kubini előnévvel élő családok.

MESKÓ-CSALÁD.

1240—1894.

A felső-kubini, széplaki, enyiczkei és csanádi előnevekkel élő báró és nemes Meskó-család hazánk legrégibb adományos nemes családai közé tartozik, mely Comes Hudkonth Rebúcze föld szerzőjének a XIII-dik század közepe táján élt Gyurke másképp Synik nevű fiától veszi eredetét.

Rebúcze földje nem maradt sokáig Comes Hudkonth fiainak Juche és Gyurkénak birtokában, hanem azt 1325-ben tartott Túróczi Convent előtt cserébe adták Donch zólyómi főispánnak és fiainak az Árva várához tartozó felső-kubini birtokért, ezen birtok a két testvér közt egyenlő részre osztott, s legnagyobb része jelenleg is azok egyenes leszármazói birtokában van.

Gyurkénak Adorján nevű fiától származott unokája Mesk volna tekintendő a Meskó-család tulajdonképeni őseinek, miután az ő keresztnévét vették fel utódai családi névvül.

A Mesk illetőleg Meskó név lengyel eredetű s magyarban a Mihály névnek felel meg, valószínű tehát, hogy Comes Hudkonthnak fiai közül vagy Adorjánnak vagy pedig Mihálynak neje lengyel nő lehetett, s annak vagy apja, vagy valamelyik atyafia nevéből nevezte el Adorján egyik fiát Mesknek, illetőleg Meskó-nak. Csakis így magyarázható meg, hogy Adorján magyar léteére egyik fiának lengyel hangzású nevet adott és csakis ily módon juthatott ezen tűzsgyökeres magyar nemzetség a lengyel hangzású névhez.

Ezen napjainkig szélesesen elágazott nemzetségnek története a család birtokában lévő kir. adománylevelek s egyéb hiteles okmányok alapján a következő:

V. István király 1271-ben megerősíté László és Domokosnak Miloslau fiainak, Hudkonth unokái részére II. András királynak Rebúcze földjére szóló adománylevelét és azonfelül még oly szélességű szomszéd erdővel toldá azt meg, mint a milyen hosszú volt a már birtokukban létező Rebúcze patak mentén fekvő föld.

IV. László király Hudkonthnak Miloslau fiától származott László és Domokos unokáit a Rebúcze patak mentén fekvő föld és erdő adományos birtokban 1274-ben (XII Calendas Szeptemb.) megerősíti.

Miloslaunak fiai László és Domokos, továbbá Lászlónak fiai Tamás és János és Domokosnak fiai Péter és Márton 1288-ban eladják a túróczi convent előtt Juche és Gyurke nagybátyaiknak Rebuczei birtokukat negyven nehéz ezüst márkáért.

Donch mester zólyomi főispán és László, János és István nevű fiai, a túróczi convent előtt 1325-ben cserébe adják Árva-megyében fekvő felső-kubini birtokukat, Juche fiainak Miklósnak, Péternek és Fülöpnek, valamint Gyurke másképp Synik fiainak Mihálynak és Adorjánnak Rebúcze birtokukért.

A felső-kubini határnak megállapítása végett a convent a maga kebeléből egy tagot küldött ki, a kinek a határ megállapításánál és a birtokba történt bevezetésénél a volt birtokos és annak fiai segítségére voltak. A felső-kubini birtok egyenlő részre osztatott, az egyik részt Juche fiai, a másikat pedig Gyurke fiai kapták. A felső-kubini határnak megállapításáról a túróczi convent ugyanakkor pecsétjével ellátott Metálist adott ki.

A túróczi convent előtt 1327-ben (in dominica Invocavit) ellenmond felső-kubini Salamon literatus Miklósnak fiai, Juchénak unokája, maga s testvérei nevében azon adománynak, mely szerint

I. Lajos király bizonyos Jánosnak, Alman de Árva fiának, a medzihradnei patak mindkét oldalán fekvő erdőséget adta minthogy ezen erdőrészek a felső-kubini határhoz tartoznak.

Pál országbíró 1339-ben (in ostavis festi beati Mich. Archang) felső-kubini Adorján fiának Meskó-nak és Miklós fiainak Márknak, Gergelynek és Lőrincznek a Revúczei birtok miatt Donch zólyomi főispán elleni nyolczados perükben a tárgyalást in octavas epiphaniae elhalasztja.

Szent-annai Lászlónak fia Mihály és Istvánnak fiai János, László és Jakab egyrésről, másrésről felső-kubini Miklósnak fia Lőrincz és Adorjának fia István a Jaszenovai rét és felső-kubini közötti határvonalak megállapításában 1359-ben (in festo beati Mich. Archangeli) választott bírák előtt megegyezvén, ezen határjárási okmányt maguknak a túróczi convent által kiadatják.

Felső-kubini Adorjának fia Mesk, Lajos király által 1355-ben (feria 3 prox. ante fesi. ascens. Domini prox. praeterita) királyi emberül kineveztetvén, a zászkaliczai határjárásnál zászkaliczai Bene fiának Miklósnak biztosítására és abba leendő bevezetésére. E megbízásban a túróczi convent tanúsága közbejöttével eljár, az illetőt minden ellenmondás nélkül beiktatván erről nevezett évben az Ur menybemeneteli ünnepén jelentést tett.

Lajos király 1355-ben (Feria sexta prox. post f. b. Lucae evang.) Wissegrádon kelt adományában felső-kubini Miklós fiainak Márknak, Gergelynek, Salamonnak és Lőrincznek, valamint Adorján fiainak Mesknek, Istvánnak, Ivánkának és Jánosnak, továbbá Mihály fiának Jánosnak, Felső-kubint, az Árvavári birtokhoz tartozó helységet adományozza, viszont a megnevezett adományozottak Revúcze nevű birtokukat, mint a Rózsahegy kamarai uradalomhoz hasznosabbat bekebelezni átengedik.

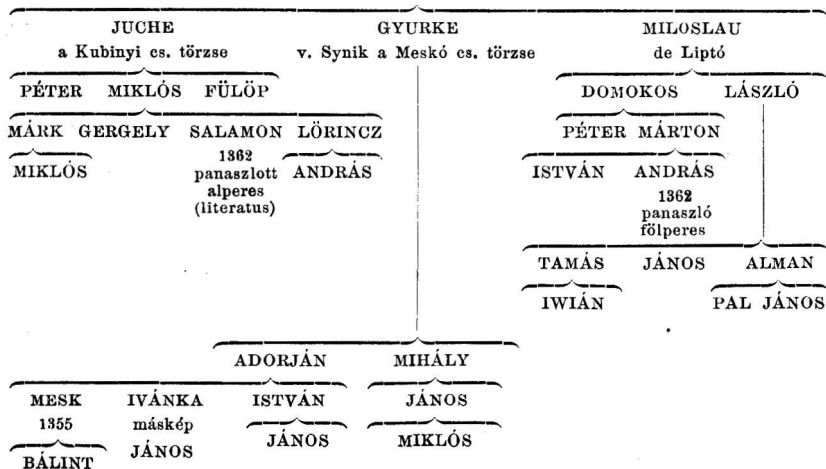
Lajos királynak 1355-ben (in vīgilia Apostol: Simeonis et Jude) Wissegrádon kelt iktató parancsában, felső-kubini Márkot, Lőrinczet, Gergelyt és Salamont Miklósnak fiait, Juchénak unokáit, ugyszintén Jánost. Mihálynak fiát, Gyurkénak unokáját, a már nekik előbb csere-adomány czimén adott felső-kubini birtokba törvényes módon beiktatni elrendeli, mely iktatást (feria tertia proxima ante festum beati Martini confessoris) Maczknak fia Gay Miklós és Lőrincz kanonok által minden ellentmondás nélkül teljesítettván, ezúttal egyszersmind a birtok határai is megjárattak és ujittattak.

Lajos király 1361-ben (Octavo Calendas Martii) ismét megerősíti azon királyi adományt, melyet felső-kubini Miklós és Adorján fiainak felső kubini birtokaikra adott, mely adomány levél egyszersemind Gergelyre, Márknak fiára Miklósrá, Lőrincznek fiára Andrásra, Miklósnak unokájára, valamint Fabus fiára Tamásra, Péternek unokájára, Fülöpnek fiára Balázsra, Kis-Mártonnak fiára Istvánra, Istvánnak fiára Péterre, Jánosnak fiára ifj. Miklósrá, Gyurkénak unokájára is kiterjeszkedik.

Bubek István országbírónak 1362-ben (octava die octavarum festi beati Mich. Archan.) Wissegrádon kelt ítélet levelében azon nyolczados pör folytán, mely egyrésztől Miloslaunak egyenes utóda és férfi rokonai, másrésztől felső-kubini Salamon literatus és ennek vére között a Revúcze s felső-kubin birtok, vagyis tulajdonképen ezeket megillető okmányok tárgyában folyt, (columnialis ítéletet hozva) a panaszlókat örök hallgatásban elmarasztalta.

A túróczi convent 1365-ben bizonyosságot tészon arról, hogy Donch mester, zólyomi főispán és fiai László, János és István cserébe adták az árva várhoz tartozott felső-kubini helységet Revúcze helységért, Juche fiainak Miklósnak, Péternek és Fülöpnek, valamint Gyurke fiainak Mihálynak és Adorjának. Ezen és szintén a túróczi conventnek 1288-iki oklevele szerint Hudkonth ivadéka következőleg sarjadzott le.

COMES HUDKONTH
1222.

Lajos királynak 1381-ben (in festo b. Bartholomaei Apost.) Wissegrádon kelt ótalom levele a felső-kubini birtokosok részére névszerint: Miklósnak fia Salamon literatus, Gergelynek fia János, Márknak fia Miklós, Lőrincznek fia András, mint Juchénak unokái; továbbá Benedek és Bálint, valamint Jánosnak fia Miklós, ki István-nak unokája volt, mint Mesk unokái részekre; mely ótalom-levélnél fogva a Medzihradnei patak mindkét oldalán fekvő brabakeői birtokaikat a szomszéd birtokosok, névszerint medzihradnei Haab László és Alman és felső-lesztinei Mártonnak fia Mihály, minden hatalmaskodó foglalás ellenében pártolásába veszi s nevezetteket e részben minden hatalmaskodástól eltiltja.

Felső-kubini Mesknek fiát Bálintot 1386-ban (feria quarta post quassimódo geniti) Zsigmond király királyi emberül nevezi ki, medzihradnei Haab fiának Jánosnak s rokonainak a medzihradnei birtokba leendő beiktatáshoz.

Felső-kubini Salamon literatus, Miklósnak fia, ifj. Miklós, Márknak és András, Lőrincznek fia, Juchénak unokái; nemkülönben Bálint, Mesknek fia, János, Istvánnak fia, mindketten Adorjánnak unokái, egyrésztől, másrésztől pedig felső-kubini Jánosnak fia Miklós, az 1388-ban megtartott tûróczy convent előtt bevallást tesznek arról, miszerint Lajos királynak a felső-kubini és revúczei birtokok fölcsereléséről kiadott okmányban helytelenül vétetett volna föl felső-kubini János, másképp ifj. Miklósnak az apja, mintha t. i. ez Adorjánnak fia lett volna, mert valósággal az nem volt, hanem ezen ifj. Miklós valósággal Jánosnak a fia, ez pedig Mihálynak, ez pedig Gyurkénak a fia vala. Adorján szintén Gyurkénak fia, Mihálylyal egy testvér volt. Lajos király által kiadott okmányban előforduló tévedés helyreigazításául a tûróczy convent 1388-ban (in festivitate Pentecostes) fent nevezettek bevallásuk alapján a convent pecsétjével ellátott okmányt adott ki.)*

*) Ezen okmány Szontágh szerint nem 1388-ban hanem 1388-ban adott volna ki, állításából azt következtetem, hogy ő nem az eredeti okmányt, hanem annak egyik nem hiteles másolatát olvashatta, melyet munkájában szószerint is közölt. Az eredeti okmánynak két hiteles másolatát bírom, az egyik 1545-ből, a másik 1750-ből való, mindkét okmányon úgy betűvel mint számmal az 1388-iki évszám világosan ki van tüntetve. Hogy azon okmány, melyet Szontágh munkájában fel is vett, nem volt hiteles másolat, az abban előforduló feleszerélt szavakból tűnik ki.

Felső-kubini Salamon literatus tiltakozik az 1390-ben (in festo omnium sanctorum) megtartott túróczy convent előtt bizonyos Rásztokay Fábíánnak fia Demeter és több rokona ellen, előadván mikép liptói Benedeknek fia János literatus, Domennek unokája, Leschina helység megtelepítése felől Béla király neve alatt szerepelt hamis levéllel a felső-kubini határt elfoglalni szándékozik a fentemlitett Rásztokay Demeter és több Domichka nevű rokonsága részére. Erre nézve nevezett János literatus ládájában Béla királynak és több káptalan és conventnek hamisított pecsétei találtattak a Liptó-vármegyei alispán által. Ezek folytán felső-kubini Salamon literatus nevezett Demetert és rokonságát a koholt hamis okmány szerinti telepítéstől és ezáltal a felső-kubini határnak megcsonkításától a maga s érdektársai nevében eltiltotta.

Felső-kubini Jánosnak fia Miklós, s ennek fiai András és László, 1417-ben Kata nevű leányának illetőleg testvérüknek felső-kubini birtokuknak negyedrészt adják. Innen származik felső-kubinban a harmadik vagyis a vegyes curia.

Zsigmond király 1418-ban felső-kubini Bálintnak fiát Márton, Mesznek unokáját királyi emberül nevezi ki, nagybisztereczei Bethlen János soltésznek (Márton fia) a nagybisztereczei soltész-ságba való bevezetéséhez. Ezen Márton volt 1422-ben Gorimala de Lossius Árva-vári vágrófi alatt Árva-vármegye szolgabírája.

Zsigmond király parancsa folytán 1423-ban felső-kubini Mihályt, (Benedek fia) Medveczky Teodort s rokonait a medvedzei birtokba mint királyi ember beiktatja.

Zsigmond király 1424-ben (Tredecimo calendas februarii) megerősíti s megújítja a felső-kubini birtokról szóló előbbi adományokat, névszerint felső-kubini Miklós fiainak Andrásnak és Lászlónak, Bálint fiának Mártonnak, Benedek fiainak Mihálynak és Istvánnak, István fiának Jánosnak, mint Gyurke unokáinak.

Felső-kubini András, Miklós fia, marczałfalvi Bessenyői István fiának Jánosnak nevében, 1426-ban (die dom. prox. post fest. nativ. domini) ellentmond ama iktatásnak, mely szerint Bagyon Lőrincz és Tamás testverek mint Istvánnak fiai zászkalicza helység birtokába bévezettettek.

Ezen András 1433-ban (die Cinerum) a szepesi káptalantól kiveszi hiteles átiratban a maga részére, András király által 1233-ban Hudkonth részére, s 1274-ben László király által, Miloslau fiainak Lászlónak és Domokosnak (Hudkonth unokái) részére, a

revúczei patak mentén fekvő három ekényi szántóföld és erdőről szőlő adományleveleket, valamint Lajos királynak 1355-ben kelt adománylevelét.

István, (Mesknek fia) 1437-ben (in festi b. Margarethae Virg.) Reviczky Benedeknek és Lászlónak, nagypalugyai Pál és János ellen bizonyos letartott jobbágy visszafoglalási ügyben mint királyi ember működött.

Mátyás király által 1475-ben (feria sexta proxima post festum B. M. V.) Meskó Benedek, János, Péter és Bálint, a revisnyeii birtokba új adomány jogán beiktatni rendelt Reviczky Benedek fiainak Mátyásnak és Jánosnak részeikre kiadott iktató parancsban királyi emberekül kinevezettek.

Ulászló királynak 1503-ban a medvedzei birtokosok részére adott új adományi iktató parancsában Meskó Bálint, Benedek, Máté, Pál (?) és Péter mint királyi emberek jelöltettek ki.

Meskó Orbán, (Péter fia) 1537—40-ig Árvavármegye alispánja, Dubove János főispán alatt.

Árvavármegye kir. bizottsága előtt 1550-ben (feria quinta in octava festi sacratissimi corp. Christi) Szedeniczky Venczeszló Árva vára urának bitorlásai s határfoglalásai ellen a többi panaszok sorában felső-kubini János és testvérei panaszai szintén előfordulnak és ügyeiket egészen a curiára felviszik.

Felső-kubini Kubinyi Kristófnak, Zmeskal Venczeszló és neje Maróthy Borbála ellen 1558-ban a nyolczados törvényszék előtt folytpörük alatti tanúvallatásokból kiderült, miként Juche és Gyurke utódjai már akkor különféle melléknevekkel birtak, azokat családnevekül használták. Így találjuk Kubinszky Lőrinczet, Gazda Györgyöt, Matyasovicz Ivánt, Polgár Bernátot, Stephanovicz Mátét és Bertalant, Laukovich Mihályt, Balázs Mátét, Mihalovicz Orbánt, Galko Jakabot, Galgovicsot és Valenticset, Benkovicz Mihályt, Bendovicz Jakabot és Mátét, Koroda Pétert és Bertalant, Jandura Jánost.

I. Ferdinánd király által 1560-ban (festo beati Georgii Papae prox. praet.) nagy-palugyai Platthy Mihály és Jánosnak, Palugya, Csímková, Túrócz-Divék és Kálnok helységekre adott új adomány levélben a Csímkovába leendő beiktatáshoz Meskó János és ennek fia András királyi emberekül nevezettek ki, mely megbízatásban András el is járt.

Meskó György, (Balázs fia) és Meskó Miklós, (Mátyás fia) a

Medveczky György és Jezerniczky Gáspár között 1579—91-ig folyt nyolczados pörnek végrehajtására t. i. a kis-bisztereczei és medvedzei birtok visszaadására királyi emberekül neveztetek ki.

Meskó Zsigmond, (István fia) mint kapitány a törökök elleni harcban az ellenfél által több bajtársával együtt elfogatott, s Konstantinápolyba hurczoltatott, a hol 1583—88-ig fogolyként tartották.)*

Meskó Miklós, (Mátyás fia, Balázs unokája) 1583-ban Árva-megyei törvényszéki táblabíró, valamint Meskó Mátyás, Lőrincz, András, Mihály, István, János és Jakab (?), mint tanúk és szomszéd birtokosok fordulnak elő a gróf Thurzó György ellen nővére által az árvai uradalomhoz jogegyenlőség alapján támasztott igény-pörben.

Meskó Miklós (Mátyás fia, Balázs unokája) 1591-ben, mint törvényszéki táblabíró, Mátyás és György testvérei pedig mint tanúk említettnek a Jerniczky-Medveczky-féle perben.

Meskó György (Mátyás fia, Balázs unokája) mint szomszéd birtokos fordul elő gróf Thurzó Györgynek az árvai uradalomba 1595-ben történt beiktatásáról szóló jelentésben.

Rudolf királytól 1595-ben december 18-án új adományt nyert felső-kubini Wallentich unokája Galkó Jakab a felső-kubini birtok azon részére, melyben a fivér kihaltával Pálnak fia a most nevezett Jakab és „Wallentich Györgynek fiai Mátyás, András, Benedek és Flórián székeltek. Azonban 1596-ban a beiktatásnál, melynél a nyitrai káptalan egyik papja mellett a királyi ember felső-kubini Országh Miklós volt, ezen adománynak mint igénytartók ellentmondtak: felső-kubini Meskó Kristóf, Albert, György és András, valamint felső-kubini Országh Máté, id. és ifj. György.

Bocskai István királynak hadi főparancsnoka, lispataki Segnyei Miklós, 1605 május 11-én Meskó Györgynek (Mátyás fia, Balázs unokája) adományozza azon kis-bisztereczei és medvedzei birtokrészt, mely Medveczky Péternek hűtlenségi bélyegén Jezer-

*) Warunke titkos tanácsos úr Berlinben egy emlékkönyvnek van birtokában, melyet egy von Braxéin nevű porosz katonatiszt konstantinápolyi fogsága alatt vezetett. Ebbe az emlékkönyvbe mindazok a magyar, osztrák és német stb katonatisztek írták be neveiket, melyek 1583—88-ig konstantinápolyban török fogságban voltak. Ebbe az emlékkönyvbe 1586-ban írta be nevét Meskó Zsigmond is az Ujfaluban táborozó ezrednek a kapitánya.

nyiczky István kezébe jutott; utóbb kiegyezés által csak a medvedzei birtokrész maradt Meskó György birtokában. Ezen György volt gróf Thurzó György Magyarország nádorának és az árvai vár urának, az árvai uradalma részére 1606—1617-ig igazgatója.

Meskó Miklós (Mátyás fia, János unokája) 1607-ben Árva-vármegye szolgabírájává választatott.

Gróf Illésházy István nádortól 1609-ben adományt szerez felső-kubini Meskó Mátyásnak fia György, Thuránszky Dániel magvaszakadása czimén egy felső-kubini birtokrészre, melynek beiktatásánál a nyitrai káptalan küldötte, egy káptalani tag és Országh Miklós, mint nádori ember működött. Ezen beiktatásnak ellentmondtak a következők: Ivanovicz Mátyás, Koroda Péter, Simon, Félix, Benedek és Bertalan, Stefanovicz Jakab, Országh Gazda Lénárd, valamennyien felső-kubini előnévvel élő oda való birtokosok.

Meskó Miklós (Dániel fia) 1618—26-ig volt Árva-vármegye szolgabírája, utóbb alispánja.

Id. és ifj. Meskó György 1631-ben közbenjárók a nemes Zsuffa, Burián, Kangyerka és Kupcsú-féle nemes-dedinai Reviczky család elleni határjárási levelek kiadatása alkalmával.

Meskó György (György fia, Mátyás unokája) 1633—36-ig az árvai uradalom ügyigazgatója volt.

Meskó Miklós (Mátyás fia, Mátyás ágából) 1634-ben Árva-vármegye szolgabírájává választatott.

Meskó György (András fia, János ágából) 1635—39-ig Árva-vármegye szolgabírája volt.

Meskó György (Albert fia, Albert ágából) 1646—47-ben valamint 53-ban is Árva-vármegye szolgabírája volt.

Meskó id. János (Miklós fia, Balázs ágából) 1646-ban Árva-vármegye esküdtje, 1652-ben táblabírája volt.

Meskó középső János, (György fia, Albert ágából) 1652-ben Árva-vármegye törvényszékének ülnöke volt.

Meskó ifj. János (Dániel fia, Balázs ágából) 1652—60-ig főjegyzője, utóbb táblabírája volt.

Meskó Miklós (Simon fia, Albert ágából) 1652-ben Árva-vármegye főljebbviteli törvényszékének táblabírája.

Meskó Albert (György fia, Albert ágából) 1652-ben Árva-vármegye szolgabírája volt. 1660-ban gróf Tököly Istvánnak a likavai uradalma részére ügyésze, ki hű szolgálatai jutalmául Tökölytől a lucskei erdőségekben közös fajzással adományoztatván,

utódjainál magának halás emléket szerzett. Idővel ezen közfajzás az egész családra nagyban kiterjeszkedvén, a kincstár mint a likavai uradalom birtokosa pör útján keresi a részbeni szabályozást. 1661—62-ben újból szolgabíró volt.

Meskó ifj. Mátyás (Mátyás fia, Mátyás ágából) 1658-ban a rózsahegy-i iskolának igazgató tanárja volt.

Meskó György (Simon fia, Albert ágából) 1664-ben Árva-vármegye szolgabírája volt; a közte és Medveczky-család között fenforgó birtok váltási ügyben a beruházási összegekkel inteti Medveczky Mátét, Györgyöt, Andrást és Dávidot.

Meskó ifj. Albert (Albert fia, Albert ágából) 1665-ben Árva-vármegye aljegyzője, 1672-ben pedig az árvai uradalom igazgatója volt.

Meskó György 1668-ban birta Nógrád-megyében a Nagy-kürtösi erdőt a Géczyekkel együtt Soós jogon.

Meskó Mihály (Miklós fia, Simon ágából) 1680-ban Árva-vármegye alispánja volt.

Meskó Sándor (Mihály alispán fia) 1684-ben tapasztalás kedvéért utazásokat tett.

A Meskó-családnak egyik Nógrád-megyében lakó ága 1709-ben a Rákóczy felkeléshez egy zsoldost állított. Ugyanakkor és ugyanott Pál a füleki járásban csekély jövedelme miatt nem állított.

Meskó Ádám (Mihály alispán fia) II. Rákóczy Ferencz fölkelő csapatjában hadnagy volt. A szatmári békekötés után hadurát Lengyelországba követte, Thornban és Danczigban 1713-ig tartózkodott. Miután abban az időben Poroszországnak joga volt Danczig és környékén toborzani, Meskó Ádám I. Frigyes Vilmos porosz király testőrei közé önkényt belépett, melynél 1717-ig szolgált. 1717-ben az ujonnan rendszeresített Wattmann-féle dragonyos ezredhez áttétetett, 1721-ben pedig a huszárokhoz áttétetett, 1723-ban századossá neveztetett ki. Nemsokára ott hagyta a poroszokat s a lengyel király szolgálatába lépett, a hol az őrnagyi rangig emelkedett.

Meskó János (György fia, Nógrádi ágából) 1711-ben Nógrád-vármegye pénztürosává választatott, 1716—21-ig szolgabírája volt.

Meskó Mátyás (Mátyás fia, Mátyás ágából) 1719-ben Árva-vármegye legelső tiszti ügyésze és 1723-ban 30 frt évi fizetéssel e hivatalban megerősítetett.

Meskó Jakab és nejének Hegymeghy Borbálának panasza az 1715-iki országgyűlésen tárgyalattak.)*

Meskó Ádám (Jakab fia) III. Károly királytól 1721-ben báróságot nyert és ekkor következő czimert: a paizs függőlegesen kétfelé oszlik, a jobb oldali osztály ismét balról-jobbra lefelé rézsutos vonalakkal három udvarra oszlik, a felső kék udvarban félhold, az alsó kék udvarban arany csillag ragyog; a középső vörös udvarban balfelé menő kettős farkú oroszlán látszik; a paizs baloldali osztálya ezüst udvart mutat, melyben jobbról balfelé rézsutosan vont két vörös sáv látható, ez utóbbi már a paizs aljáig ér. A paizs fölötti bárói koronán két koronás sisak áll, a jobboldaliból kettős farkú oroszlán emelkedik ki, kivont pallos hegyén koronát tartva, a baloldaliból pedig zöldelő pálmafa nyúlik föl. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst vörös.**)

1730-ban aransarkantyús vitézzé avattatott fel, különben a m. kir. helytartó tanács tanácsosa és iroda-igazgatója volt.

Meskó Samu (János ágából) adományt kap Bakoczay Ferencz magvaszakadtán nógrádmegyei Endrefalván és kutassó pusztán volt javaira, de a beiktatásnak többen ellenmondtak.***)

Meskó András és János (Mátyás fiai, Mátyás ágából) 1731. május 7-én tartott megyei gyűlésen ügyvédekül felesküdtettek.

1732. december 2-án a magy. kir. helytartó tanács intézkedett miszerint az ezen családban használatba jött kettős vezetékek u. m. Matyejovich (Mátyási, Mátéfi), Istvánovich (Istvánfi), Albertovich (Albertfi) stb. iránt nyomozás tétessék, a Brtoss (Bertalanfi) másképp Stephanovich-féle (Istvánfi) vonalra nézve pedig ennek bővebb igazolása kívántatott.

Meskó Jakab (Ádám báró testvére) a ki szintén báró volt, 1733-ban kir. tanácsossá neveztetett ki. Abauj-vármegyében Hernád-Nemti, Széplak, Kak nevű jószágokra királyi adományt nyert. Ezeken kívül birta Abauj-vármegyében Felső-Osvát és Felső-Vadászit. Meghalt 1740-ben Sopron-megyében fekvő fülesi birtokán. Özvegye Hegymeghy Borbála 1742-ben szerezte meg Enyiczkét, melyről valamint Széplakról a Meskó bárói ág előnevét is írta.

*) L. 1715-iki 103. t.-cz.

**) Collect. herald. pag. 117. és Adami Scuta gentil. tom. VII.

***) Szent Benedeki Convent Capsa H. Fase. IV. No. 3.

Meskó ifj. Samu (János ágából) 1740-ben Nógrád-vármegye táblabírája volt.

Meskó Mátyás (Mátyás fia, Mátyás ágából) 1742-ben Árva-vármegye egyik tiszti ügyésze volt.

Meskó János (István ágából) azon felső-kubini birtokrészre, névszerint Sikulouszka-féle nemes udvarra, mely Meskó Pál magvaszakadtán a koronára szállt és a Grekouszka másképp Laukouszka curiára, mely Meskó György kihaltával szabad adományozás alá esett, valamint a Stephanovich-féle nemes telekre is, melyet Meskó András elhalálózása által örökség útján kapott, 1750-ben február 12-én adományt szerez.

Meskó János Christophori fölperessége alatt id. és ifjabb Meskó János (Bertalan unokái, István ágából) ellen, 1759-ben (sub termino generalium judiciorum regni post pascha 28. Maji.) folyt vér és jogtagadási pörében bővebb bizonyítékokra utaltatik.

Meskó Kristóf (János fia, Kristóf ágából) 1761-ben Árva-vármegye törvényszékének ülnöke volt.

Meskó Miklós (György fia, Mátyás ágából) Rozsnyóra költözött. Árvamegyétől 1764. november 13-án nemesi bizonyítványt vett ki, mely Gömör-vármegye 1765. január 16-án megtartott közgyűlésén kihirdettetett.

Meskó András (Mátyás fia, Balázs ágából) 1764-ben Árva-vármegye szolgabírája volt.

A Meskó-család 1772-ben származási tábláját 1222—1772-ig okmányokkal igazolva Árva-megye elé terjeszti és hitelesíti.

Meskó Illés (István ágából) 1672—85-ig Árva-vármegye szolgabírája volt.

Meskó Jónás (András fia, Mátyás ágából) 1774-ben Árva-vármegye esküdtje, 1788-ban szolgabírája volt.

Meskó János (Nógrádi ágából) Kis-kürtösi birtokos, 1780-ban Árva-megyétől nemesi bizonyítványt vett ki, melyet 1781-ben lakhelyén kihirdettetett.

Meskó Illés (György fia, Mátyás ágából) 1794. június 7-én Zemplén vármegyétől nemesi bizonyítványt vett ki, melyet 1795. május 6-án Krassó-vármegyében kihirdettetett, a hol megyei esküdt volt. Utóbb Temesmegyébe költözött.

Meskó Samu (János ágából) 1796. július 5-ikén Nógrád-vármegye főszolgabírájává, 1805-ben főpénztárosa választatott.

Meskó Gáspár (Mátyás ágából) 1800-ban Árvavármegye pénztárosa volt.

Meskó Kristóf (Kristóf ágából) 1800-ban hites ügyvéd Felső-Kubinban.

Meskó Mihály (Albert ágából) 1800-ban Árva-vármegye érdemes levéltárnoka volt.

Meskó Mátyás ki Csetneken lakott 1800-ban Árva-megyétől nemesi bizonyítványt vett ki.

BÁRÓ MESKÓ JÓZSEF. *)

Mint tudjuk, a Mária Terézia-rend százados ünnepét f. évi (1857) június 18-án szokatlan fénynyel ünneplé a birodalmi főváros. Nem csuda, mert ezen rendre csupán oly bátor tettek nyujtanak igényt, melyeket minden becsületérző tiszt legkisebb szemrehányás nélkül elmulaszthatott volna, melyekre azonban valaki kitűnő eszélyességgel, vitézséggel és saját önkéntes belső sugallatából vállalkozott. Hasznos tanácsok csupán azon esetben nyújtanak ezen kitüntetésre igényt, ha azok az egészre nézve kézzel fogható hatással valának. Ezt mondják legalább a rend alapszabályai a kis-keresztesekre nézve is, miből az olvasó könnyen megítélheti, mily foka kívántatik a fontos, az egészre kiható tetteknek, bátorságnak, a különös találékonysággal párosult vitézségnek s a kivitelben való rendkívüli eszélyességnek, valamely fontos hadi vállalatnál arra, hogy valaki magát a Mária Terézia-rend közép- és nagykeresztjére érdemesítse.

A férfiú, kinek emlékét a „Magyar Néplap“ az itt látható arczkép által föleleveníteni kívánta, azok közé tartozott, kiknek mellét a Mária Terézia katonai-rend kis- és később közép-keresztje ékesíté, tehát azok közé, kik a magyar névre a hadi pályán becsületet árasztottak.

Hadd keljen fel tehát ő sirjából, mert a nemzet. mely elhunyt jeleseit megbecsüli, magát becsüli meg.

Meskó József Erdő-Tarcsán Nógrád-megyében 1762-ben január 28-án született, mint egyik sarjadéka az ősrégi felső-kubini Meskó családnak. Atyját 7 éves korában elvesztvén, anyja Gedey Johanna nevelte és neveltette. Tanulását a soproni evang. gymnasiumban kezdte, Pozsonyban folytatta s végre a sárospataki ref. anyaisko-

*) A „Magyar Néplap“ 1857. évi október 29-iki számából.

lában fejezte, hallgatván nemcsak a philosophiai és jogi, hanem a theologiai tudományokat is.

Eleinte ügyvédségre volt szánva, azonban bizonyos kedvetlen körülmény arra birta, hogy katonává legyen, 1778-ban a 16 éves ifjú a Würmser huszár-ezredbe lépett be, némelyek szerint mint hadfi, valószínűbben mint közlegény. Meskó akkor lépett a a nevezett ezredbe, midőn az épen, az ellenség — a poroszok előtt állott (Bajor örökösödési háború). A béke azonban csakhamar azután 1779-ben megkötetvén, Meskó csehországi békeállomására a szász határszélre került, a hol magát egészen a hadi tudományoknak és a csapat mozdulatok tanulmányozásának adta. 1780-ban káplárrá lett s 1787-ben alhadnagygyá mozdíttatott elő, Meskó tehát szolgálata 10-ik évében lett tisztté, mit azért nem lehet csudálni, mert a porosz háború után sok számfeletti tiszt maradt fenn, a kiknek az altisztek előtt helyet kellett csinálni.

Ugyanezen évben a háború kitörő félben volt a törökkel, a hadsereg, vele Meskó ezrede a határszélre vonult, mely hadjáratban Szabács és Belgrád ostromában részt vőn. Meskó egy épen oly sajátságos mint nehéz, de katonai bátorságának és lélekjelenlétének mindenesetre becsületére való megbízást kapott, tudniillik 3 káplárral és 30 emberrel különösen Laudon tábornagy személyének őrizetére volt kirendelve s Kinsky lovassági tábornoktól egyenesen azon titkos parancsot kapta, hogyha a tábornagy magát az ellenség előtt feledné, s a veszélyben keletén túl messze ragadtatná őt erőszakkal is vigye vissza, mivel az udvar előtt ezen férfi élete felette drága.

Meskó e feladatott épen annyi bátorsággal, mint higidtsággal oldta meg. Szüntelen a tábornagy oldala mellett volt, különösen kémszemléi alkalmával. Belgrád körül az ugynevezett Eugensánczok rohammal foglaltattak el s szept. 22-ikéről 23-ra virradóra Meskó volt az első a ki a nevezett sánczok mellvédjén termett. Szeptember 26-ikán Belgrád rohammal lőn bevéve. A roham sok vérbe került. A konstantinápolyi kapu előtt csupán az Alvinczygyalogságból egy egész gránátos század, a kapitányon s 9 legényen kívül a védkarók előtt veszett el. Végre a bal hadoszlop az ugynevezett Czigánka-kávéháznál keresztül tört s egy elszakasztott csapata a konstantinápolyi kaput hátulról kerülván meg, a bejutást itt is megkönnyíté. Laudon azonnal lóra ült, hogy a városba benyomuljon. A védkaróknál épen bevonuló ágyúkat talált. A tá-

bornagy harczi hevében oly közel lovagolt hozzájuk, hogy az ágyúlovak egyike kirugott s a fővezér lábaszárát úgy találta, hogy ez azonnal elájult. Meskó becses hitbizományát leemelte lováról, az egyik ütegbe vivé, hol a tábornagy a vár teljes bevételét bevárta. Hátra volt még a fellelgvár; ezt is azonban október 8-án a törökök, a szabad kivonulhatás kikötése mellett feladván, a főhadi szállás Belgrádba tétetett át.

A belgrádi vár gyors és szerencsés bevétele arra birta József császárt, hogy a tábornagy ellenkező előterjesztései daczára, az orsovai várnak, még ugyanazon télen való minden ároni bevévését parancsolja. A katona engedelmeskedett, a tábornagy november elején már az Allion hegyen üté föl főhadi szállását; az ágyú bömbölt, a várban már minden ház leégett, de a törökök mozdulatlanul maradtak falrejtekeikben, s szorgalmasan lödözték kifelé. Rohamra gondolni sem lehetett, mert elegendő ember kiszállítására nem volt kellő számú hajó. Végre a zord idő, ezen hatalmas békitő, megfűvát a fagyos takarodót s az egész hadseregnek téli szállásra kellett vonulni. Orsova szemmeltartására csupán egy zászló-test hagyatott hátra Auersperg ezredes alatt; Laudon Bécsbe ment s Meskót előbbi minőségében utódja Wallis tábornagy mellé hagyta, nagy megelégedésének kijelentése mellett megigérvén, hogy gondja lesz reá.

Meg is tartotta szavát; mert az ő közbenjárására Meskó csakhamar másodszázadoszá neveztetett a Hadik-huszároknál, s ezredéhez Sziléziába beállított.

Itt kezdődik tulajdonkép Meskó tettdús pályája, mert kevés-sel azután, hogy a nyugtalanságok lecsendesítették Németalföldön, a hová ezredével rendelve volt, kitört a nagy francia háború és őt nem utolsó hely illeti ezen örökké emlékezetes korszak hősei közt.

Az 1792-ik év tavaszán az Ausztria zászlói alatt szolgált hadsereg Monsnál gyűlt egybe Belgiumban, Beaulien alatt; a francziák Valensiennesnél a belga határszélén. Miután az utóbbiak az ápril 27—28-iki ütközetek következtében visszavonultak, Meskó azon parancsot kapta, hogy az előcsapatot vezesse. Kieráin mellett elérte a francia utócsapatot, még pedig oly gyorsasággal, hogy annak az ottani magaslatokon ütött tábor felszedésére sem volt ideje, hanem az, sok élelemmel és 11 ágyúval Meskó zsákmányává, ezenkívül több mint ezer ember foglyává lett. E hadi tett meg-

alakította Meskó hírét, mint vállalkozó és tevékeny tisztét. És ezen okból ugyanazon évi szeptember hóban Marchiennetben a Scarpe folyó mellett az előőrsi parancsnokságot bízták rá. Ezen város a Scarpe folyam és több mocsár által a természettől meg van erősítve; Meskó azonban körülte még néhány sánczot hányatott. Szeptember 22-én a francziák mindjárt éjfél után megtámadták a várost 2000 főnyi gyalogsággal, 2 ágyúval és mintegy 100 főből álló lovassággal. Kilencz egész óráig tartott a gyakran megújított támadás, melyet Meskó mindig visszavert, miglen Orsy felől egy zászlóalj gyalogság s 50 huszár érkezett segítségére. Ekkor a Scarpe felőli kapun az ellenség kirontott és azt Bouchámig visszaverte. Három hétig tartotta magát ezen állásban, mig végre parancsot kapott, hogy a Tournay melletti táborba vonuljon vissza. Tournaytól Lille felé csaknem naponként verekedett az ellenséggel; mig végre Dumouriez a Mons mellett harczolt ütközzettel Németalföld sorsát ezen évre eldönté és ausztriai hadsereget Achenen Jillichen keresztül a Ruhr folyó mögé vonulásra kényszeríté, mely állásában ez utóbbi egész télen át megmaradt.

Az 1793-dik év tavaszán a hadjáratot Koburg herczeg nyitotta meg, a Ruhr folyón tuli egész ellenséges vonalat megtámadván. A sereg töme Altenhofen mellett kitört a francziákra. Meskó, Millins ezredes szállongó csapatánál állott Rüremond és Altenhofen közt. Itt az ellenség a Ruhr folyón lévő hidat meggyújtá, Meskó keresztül ment rajta 6 szakasz huszárral s czélszerű intézkedései által eloltá a tüzet. Kevéssel Rüremond előtt utólérte az ellenséget s 72 emberét elfogta. A francziák még azon éjjel elhagyták Rüremondot, — Mاستricht ostromát abbahagyták s ezen szárnyukkal Breda és Antverp felé vonultak vissza, mig főszeregük Dumonries alatt Lüttichen St.-Tron keresztül Neerwinden melletti állomásába hátrált, a hol a márczius 18—19-iki véres ütközetben megveretett. Ezen év április havában első kapitánynya lett, s Flandriából, a hol eddig vala, a nagy hadsereghez ment át. Miután ez utóbbi Valensiennest, Condet és Lequesnoit bevette, Meskó egy erős őrzéssel egészen St. Quentin faláig portyázott, s ezáltal azon időben talán ő állt legközelebb Párishez.

Nem czélunk ezen táborozásnak, melyben egyik ütközet a másikat érte, egyik fővezér a másikat váltotta föl, minden viszontagságait leírni. Elég legyen megemlítenünk, hogy midőn a Koburg herczeget felváltott Clairfait Pichegru ellen a Mouveron

melletti ütközetet harczoltatta, ott látjuk Meskót az alezredesi divisióval megtámadni 2 fél dandár francia gyalogságot, mely a szélmalom melletti sánczot elakarta foglalni. És ezeket Meskó nemcsak visszaverte, hanem közülök egy ezredet 270 emberrel és több tiszttel el is fogott, megmentvén ezáltal a sánczot, melyet a hannoveriak már elhagyták. Azonban jöllehet a hadjáratban egyes csapatparancsnokok a vitézség és feláldozás ily kitünő példáit mutatták fel; jöllehet átaljában véve maguk a csapatok is vetekedtek egymással a kitartásban; a szövetséges seregek kénytelenek voltak utóbb is a francziák előtt hátrálni. Az ausztriai hadak fővezére, miután a Courtray elleni működés is rosszul ütött ki, visszavonult az eredeti állomásokba. Meskó azonban a maga ébersége és vitézsége által ekkor is főbenjáró szolgálatot tett az egész hadseregnek. A csapatok ugyanis a Courtrayi 2 napi ütközettől elfáradva, többnyire nyugalomra hajtják fejüket. Ezenkívül egyrészt fáért, másrészt vízért ment, a lovasság abrakoláshoz látott, az előőrsök még nem voltak elrendezve, midőn a bal szárnyon, a hol a hannoveriak állottak, egyszerre csak egy 10.000 főnyi ellenséges hadoszlop mutatkozik. A hannoveri sereg nagy rendetlenségben megfut s az ellenséget a táborba maga után viszi. Meskó nem ügyel a francziák számára eléjük veti magát huszáraival s megbontván a támadók homlokzatát, a hadseregnek időt ad, hogy magát rendbe szedhesse.

Ezen kitünő magaviselet oly becsülést szerzett Meskónak tábornokai részéről, hogy noha előtte rangban még 3 kapitány volt, az ezred tulajdonosa gróf Blankenstein által őrnagyi előléptetés végett ő lön felterjesztve, a minthogy a következő 1797. évben ő cs. fensége Károly főherczeg által a Barkó- vagy Mészáros-huszárezrednél csakugyan ily rangban léptetett elő, s mivel azon évben a béke megkötöttet ily minőségben került Sziléziába békeállomásra. Midőn az 1790-ik évben a háború Franciaország és Ausztria közt újra kitört, a Barkó-huszárok Olaszországba parancsoltattak, s Meskó a maga osztályával előőrsre állott ki Mantua felé. A veronai ütközetben (1799. ápril 7-én), melyet Kray altábornagy Scherer francia tábornok ellen megnyert, a Barkó-huszárok azon francia tábornokot rohanták meg, mely a már csaknem egészen megvert ausztriai hadsereg központját megakarta kerülni; vissza is verték azt és ezen támadással eldönték az ütközetet. Másnap Meskó 3 szakasz huszárral kémszemlére indult Mantua felé s az

ellenség utócsapatát Iskolladella Scala körül elérvén, azt nemcsak megverte, hanem annak jól készült kórházát, sok felszerelési készletét is hatalmába keríté, s elfogta a többi közt Bigon francia tábornokot is.

Ezen ütközet után az ausztriai zászló alatt szolgáló hadsereg egyik szárnya az Addáig nyomult elő s azon Cassano mellett átment, míg a fősereg Melas tábornok alatt a Pó folyón Piacensa táján eszközlé az átmenetet. A francia hadsereg Mexandriára támaszkodott. Wukassovich tábornok, a ki alatt Meskó ez alkalommal mint ezredparancsnok működött, parancsot kapott, hogy a Pó mellett Casalét minden áron vegye be, s ekként a francia sereg háta megett egy szilárd átkelési pontra tegyen szert. A vállalat a tábornok első rendelkezése szerint nem sikerült, míg nem ez, azt Meskóra bizta, s az utóbbi oly ügyes intézkedéseket tön, hogy egy órai lövöldözés után Casale őrsége feladta magát, s Meskó a várost és fellegvárát megszállotta. Casale bevétele rögtön megtermette jó gyümölcsét; az ellenség mindjárt következő éjjel odahagyta Valencet, s a nagy francia hadsereg Moreau alatt Genuáig vonult vissza. A szövetséges osztrák-orosz hadsereg pedig Suvarom alatt átkelvén a Pó vizén Turin ostromlására sietett, melyet Wukassovichnak a Pó bal partjáról kellett bekeríteni. Meskó, a ki szüntelen az előcsapatot vezénylette, kiszorítá a francziákat a Pó külvárosból, elfoglalta a nagy kőhidat, s másnap a turini polgárok felkelése által is elősegítve, kevesed magával szerencsésen a városba is benyomult. Wukassovich, a ki Meskót már a város birtokában találta, az egész dandár szemeláltára megölelte őt, s megígérte, hogy jelentésében róla dicsőséges említést teend. Innen Meskó nemsokára Cera várnak a francia ostrom alóli felmentésére, azután pedig, az Alpesek közé Susába küldetett, mely állomást ő a gyakori s mindig túlerővel kísérlt megtámadások daczára folyvást megtartotta. Főfigyelme szüntelen oda volt irányozva, hogy az ellenségről, a mennyire lehet biztos tudósításokkal birjon. Ugyanazért ő volt az első a ki e hadi kormánynak bejelenté, hogy Dijonnál Bonaparte alatt új sereg alakítatik. Ezenkívül pontosan tudta, miként vannak a francia seregek felállítva a nagy Mont-Cenis hegyen, Cesaneban és Brianconban stb. Ez indítá őt arra is, hogy B. Keim altábornagnál javaslatba hozza azon Mont-Cenis elfoglalását, melyet a francia őrség 1300 emberből 19 ágyúból és 60 tüzérből állott, s a

melynek tetején levő sikon egy ágyúház, egy posta és egy kórház állott.

Keim altábornagy, a ki jól belátta, hogy a Mont-Cenis elfoglalása a szövetségeseknek megnyitja az utat Savojába, 1800-ban ápril 3-án a vállalathoz megegyezését adta. A munka nem volt könnyű. Maga az egyetlen út mely az Alpes hegyláncz ezen kitűnő fokára Laferierától felkigyózott szekerekre nézve járatlan, különben nyárban a legjobb időben is egy napi, télen pedig kivált nagy hóban 2—3 napi járóföld is volt. Ezenkívül Meskó felismerte, hogy a nevezett állomást, előlről elfoglalni lehetetlen. Elhatározá tehát, hogy azt megkerüli s kalandos vállalatát a kis Mont-Cenisnek vezeti. Itt a francziák még csak egy őrszemet sem tartottak, miután a hegy magassága és meredeksége által magukat az ellenségtől elég biztosságban hívék. Valóban e hegyet még katonaság azelőtt sohasem tapodta; csupán merész zerge-vadászok ismerték annak veszélyeit.

Meskó titkon 1200 pár kapaszkodó vasat ugyanannyi ember számára csináltatott, s ötven erős szánkát az elfoglalandó ágyúk és hadi készletek leszállítására, az egész expeditiót 4 hadoszlopra osztá, mindenik oszlopnak támadási pontját, teendőit s indulási idejét kijelölé. A támadó csapat április 6-ikáról 7-ikére forduló éjjel indult el kijelölt útjára a legnagyobb csendben s 17 órai terhes bércezmászás után elérte a kis Mont-Cenis tetejét. Egy kapitány 30 emberrel nem birta kiállani az utat, a hegy közepéről vissza kellett fordulnia. Csupán egyesével lehetett haladni, s mivel a hátsó mindig az előző nyomába tartozott lépni, e miatt a nyomok végre egészen térdig értek. Ha valamelyik bágyadtan lerogyott azonnal lehengeredett a hegyről és ha pajtásai fel nem fogták, menthetetlenül a mélységbe zuhant. Ugyanazért a francziák lapjaikban azt mondák: „Mont-Cenis bevétele a természet erőszakolása.“

Esti 7 órakor érkezett meg az egész csapat a kis Mont-Cenisre, itt pihent éjjeli 11 óráig, azután újra megindult; s hegyeken és sziklákon keresztül a nagy Mont-Cenis felé vevé útját. Reggeli 5 órakor Meskó végét érte azon magaslatoknak, melyek a Mont-Cenis tetején levő sikságot körülveszik, s legfőljebb 500 lépésnyire volt az ágyúháztól. Előbb azonban még le kellett szállani, a mi másképp eszközölhető nem vala, minthogy a legénység a fagyos hó tetején fegyverei segítségével ereszkedjék le, a mi sze-

rencsésen meg is történt, Meskó azonnal felállítá csapatát s egyesesen az ágyúház felé tartott. Mintegy 100 lépésre lehetett már attól, midőn egy ellenséges őr észrevette és reá tüzelt. Szerencsére az egész őrség az ágyúházban volt s csupán egyes örök valónak a sánczokban. Meskó azért körülvevé az ágyúházat s felszóllítá a parancsnokot, hogy magát feltétlenül adja meg. „Az ég szerelméért lelehetőség-e?” felkiáltott az utóbbi, midőn az ablakon kitekintett. Midőn azonban Meskó egyenként nevezé meg előtte az őrszemeket, melyeket mindenünnen bevonni parancsolt, akkor a francia parancsnok ezt mondá: „Most már nem csudálom, hogyan jöhetett ön ide.” A parancs teljesítve lőn. Ugyanazon időben Neupergró gróf is elfoglalta a másik csapattal a postaházat és egy alvezredet 40 emberrel foglyává tőn.

E fontos és sikerült vállalat után Meskó Landsleburgig előre nyomult, de midőn Bonaparte kevéssel azután az Alp hegyeken keresztül tört, sőt Tournay osztálytábornok minden ponton túlerővel támadta meg, magas ellenállás után kénytelen volt állomását odahagyni, s a sereg zöméhez csatlakozni. Jelen volt a marengói szerencsétlen ütközetben és több csatákban, hol vitézségének és katonai tehetségének mindig több-több jeleit adván, alezredessé s ezután 6 hétre ezredessé s ezredparancsnokká lőn előléptetve.

1801-ben kitűnő hadi tettei jutalmául a Mária Terézia katonai rend kis-keresztjét nyerte és ő Felsége által a magyar bárók sorába emeltetett. *)

Meskó részt vett azon 1805-iki táborozásban is, mely az ulmi szerencsétlenségen kezdődött, s melynek az auszterliczi véres nap vetett végett. Az ezen hadjárat elején mindjárt szükségessé vált visszavonulásnál Meskó csapata a hadseregtől elvágtatott s csupán különös ügyességének tulajdonítható, hogy Marmont tábornok hadtestétől szüntelen nyomatva Klagenfurtnál János főherczeg ő cs. Fensége seregével csatlakozni birt. Ezen hadjáratban is kiűntette szokott katonai bátorságát. Meskó, mert Gmunden körül egy szoros védelmére küldve, azt csak akkor hagyta el, midőn az illető hadtestek már a szomszéd állomásokból ki voltak szorítva, s neki a maga ezredével 5 gyenge gyalogzászlóaljjal és négy ágyúval Marmont hadtestével folyvást verekedve, gyors menetek-

*) A báróságot nem 1801-ben hanem 1804 február 3-án kapta. Lásd XXXIV. oklevelet. **M. M.**

ben Liezent, Admont és Trieben helyeket kellett elérni, hogy a nagy hadsereggel ismét közlekedésbe jöhessen, nevezetes, hogy János főh. ő cs. Fensége hadtestével Klagenfurtnál csatlakozhassék, a mit szerencsésen végbe vivén, a nevezett hadtest egy részével Pettau, Fridaum és Körmenden keresztül Sopronnak vette útját, a hol már a fegyvernyugvás várakozott reá.

1808-ban B. Meskó József vezérőrnagygyá lön előléptetve, s az 1809-iki hadjáratban helyét mint mindenkor becsülettel betölté. Különösen emlékezetes marad a győri ütközet után való visszavonulása a francziák háta megett.

Meskó t. i. 5 felkelő zászlóalj gyalogsággal, 10 ágyúval és két osztály huszárral a Rába és Rábcza közti azon sánczok védelmére vala kirendelve, melyek a várost Mosony felől fedezték. A Rábán Marczaltóig minden hid fel volt szedve, úgyszintén a Dunán minden hajó Komáromba lön szállítva, ő tehát csapataival minden oldalról vizekkel és sánczokkal vala körülvéve s csupán egyetlen hid Győrnél állott fenn a hadsereggel való közlekedésre. Junius 14-én kezdődött a főütközet. 5 órakor már a több mint két annyi erejű francziák részére dőlt el, s a boldogult nádor és János főh. ő cs. Fenségeik hadteste visszavonulóban volt Komárom felé. Meskó még mindig sánczai közt tartotta magát. Az ellenség serege egy részével a várat keríté be; másikkal a hátráló hadsereg után nyomult. Meggyőződván, hogy az utóbbival egyesülnie lehetetlen, Meskó arra határozta magát, hogy az ellenséges hadsereg háta megett úgy a hogy lehet, magát keresztül vágja, s dandárát az ellenség kezére kerüléstől megmenti. Ugyanazért esti 10 óra tájban csapatait a külvárosokból kivonta a győri hidra, az utóbbit felszedette, czölöpjeit és gerendáit szekéren Lesvárra szállíttatta, hogy ott a Rábcza mocsáros ágán hidat verhessen.

Maga a legnagyobb katonai elővigyázatok közt éjfélkor indult el; három óra tájban vonult Lesvárnál a hidon keresztül, ez utóbbit újra felszedette, hogy az ellenség egykönnyen utána ne mehessen.

Igy nagyobb részt az ellenség háta megett, olykor meg táborhelyei közt is vonulva, végre 16-án elérte Meskó Kis-Megyert, a hol seregét a Marczalon túl állítá fel s azután Keszthelynél Chasteller marquis seregével egyesíté. Lesvárnál az előcsapat egy eltévedt franczia futárt fogott el, ki Lebrun franczia tábornokhoz

épen azon parancsot vivé, hogy Meskó tábornokot sánczai közé zárja be.

A felkelő sereg egy részének ily szerencsés megmentéséért ő Felsége akkori dicső emlékezetű uralkodónk, Meskó tábornokot saját legmagasab akarata által indítva, a Mária Terézia-rend com-mandeur (közép) keresztjével ékesíté fel. Az ezután csakhamar bekövetkezett béke alatt B. Meskó Józsefnek Kőszeg és vidéke jutott békeállomásul. A számos hadjárat szokott következményei fájdalom ez időben már mutatkozni kezdenek nála. Nehéz betegségek lepték meg, melyek azomban őt nem gátolták, hogy az 1813-ik évben a francziák ellen még egyszer, utóljára sikra szálljon. Ugyan-azon év április 27-én*) ugyanis altábornagygyá neveztetett ki, s Pilzennél Szászországban átvett egy osztályt, mely gróf Klenau lovassági tábornok hadtestéhez tartozott, s a hadsereg bal szárnyát képezé. A drezdai ütközet megtörtént s Napoleon a harcok oroszlanja, noha megsebhedve, de le még nem verve, ezuttal még kicsikarta a győzelmet.

Meskó a kinek osztálya több szállongó csapatoknak abból lett kirendelése által felette meggyengítetett, több mint tizszeres erejű lovasság által látván magát fenyegetve, vissza akart vonulni s e végből gyalogságát már el is indítá. De a gyalogság egy más helyről jött ellenrendelet által újra visszafordittatván s az ellenséges lovasság által megtámadtatván, Meskó, hogy azt megmentse élére vetette magát; ebbeli fáradozásáért azomban francia fogságba jutott 1813 aug. 26-ikán, melyből csak több hónap mulva szabadított ki.

Meghalt Kőszegen 1815 augusztus 29-én azon öntudatot ví-vén magával, hogy nemzetének és a zászlónak mely alatt küzdött mindenkor becsületére vált.

P.

Meskó ifj. András (András fia, János ágából) szül. 1770-ben Felső-Kubinban. Középiskolai tanulmányait Kézsmárkon kezdte és Pozsonyban végezte. A jogot a pesti egyetemen hallgatta. 1795—96-ban a pesti királyi táblán gyakornok volt. 1797 márczius 16-án nyerte el ügyvédi oklevelét. 1797-ben gróf Festetich Györgynek titkárja volt, a kivel sokat utazott. 1800-ban szüleihez visszatért, s gróf Majláth György és báró Révai Ferencz uradalmáknak ügy-

*) Május 2-án neveztetett ki altábornagygyá.

védve volt. Árva megye több ízben előbb ügyészévé, később fő-ügyészévé választotta. 1806—28-ig az árvai uradalom ügyésze volt. 1813-ban gróf Illésházy István Liptó-megyei főispán ajánlataira Liptó-vármegye tb. táblabírája. 1815-ben az árvai evang. esperesség jegyzője volt. Meghalt Felső-Kubinban 1828-ban.

Meskó Jónás (Jónás fia, Albert ágából) 1808-ban Árva-vármegye esküdtje utóbb táblabírája. 1813-ban ő vezette Árva-vármegye fölkelő nemességét Komáromba mint főhadnagy.

Meskó József (Jónás fia, Albert ágából) szül. 1769. április 8-án Felső-Kubinban 1787-ben mint 18 éves ifju a Rosikánban (Horvátország) állomásozó Alvinczy-féle 19. számú gyalogezredbe lépett mint hadfi. 1789-ben ezredével részt vett Belgrádnál a törökök elleni harczban, a hol mint hadnagy vitézül harczolt. 1796-ban a Cereai, Mantuai Caldierai és Arcolai ütközetekben vett részt; Arcolae mellett egy ízben szemlére kiküldetvén, visszatértében az ellenség rejtekéből kirohant s őt megtámadta s hogy el nem fogták csakis gyors paripájának köszönhetette, az ellenség egy pár golyót rőpített utána, melyek csak csákóját és mentéjét lyukasztották át. 1797-ben a Rivoli és St.-Giorgioi ütközetekben vett részt. St.-Giorgio melletti ütközetben súlyosan megsebesült s ilyen állapotban franczia fogságba került, a hol négy hónapig feküdt. 1800-ban június 14-én a marengói, 1805-ben október 17-én az ulmi és deczember 2-án az auszterliczi csatákban elszántan harczolt. 1806-ban május 24-én vezette oltárhoz szíve választottját Persich Emiliát a Varasdin melletti jászkai várban. Ugyanazon évben egy gránátos-század kapitányává és parancsnokává kinevezetvén. 1808-ban ezredével Zágrábba került. Az 1809-iki Francziaország elleni hadjáratban vett részt, Wagram melletti ütközetben az ellenfél által elfogatott s Alaisha Dél-Francziaországba hurczoltatott, a honnan csak 6 hónap múlva a bécsi békekötés után tért vissza Zágrábban állomásozó ezredéhez. 1810-ben mint őrnagy a Ferencz Károly-ezredhez áttétetett. 1813-ban ezredével Fiume mellett szeptember 7-én a francziákat megtámadta és megverte. 1815-ben al-ezredessé, 1819-ben ezredessé léptetett elő. 1819-ben mint ezredes Estén állomásozó ezredétől elbúcsúzván, St.-Giorgio melletti ütközetben kapott sebe több ízbeni kiujulása miatt noha még teljes erőben volt, nyugalomba vonult. Meghalt Grácban 1847-ben április 17-én.

Meskó Elek (János fia, István ágából) ifju korában a katonai

pályára lépven, több hadjáratban vevén részt. 1809-ben mint cs. kir. kapitány nyugalomba vonult s Mitosini Liptó megyében fekvő birtokán visszavonultan élt s gazdálkodott. Meghalt ugyanott 1820-ban.

Meskó Miklós, hites ügyvéd, 1820-ban Erzsébet város polgármestere volt, mely hivatalt ő számos éven át viselt. Meghalt ugyanott 85 éves korában 1840-ben.

Meskó Samu (Albert ágából) 1828-ban hites ügyvéd Felső-Kubinban.

Meskó István (János fia, Nógrádi ágából) Bágyonban lakozó hites ügyvéd, Nógrád vármegye táblabírája volt. 1832-ben május 2-án nevezett megye előtt nemességét kihirdetteté úgy a maga, mint fiai Sándor és István részökre is.

Meskó Károly (Mátyás ágából) 1842-ben Árvamegye tisztifőügyésze, utóbb az árvai uradalom ügyésze volt. Lelkes hazafiságáért mikor az oroszok Árvamegyébe berontottak büntetésül 70 kozákot kapott két hónapi eltartásra.

Meskó id. Vendel (István ágából) 1842-ben Árvamegye főszolgabírája utóbb alispánja volt.

Meskó Jónathán (Albert ágából) 1845-ben Árvavármegye számvevője volt.

Meskó Ezéchiél (Balázs ágából) 1812-ben Temesvárra költözött, a hol a negyvenes években szolgabíró volt.

Meskó Dénes (Mihály fia, Albert ágából) 1814-ben Temesvárra költözött, a hol ügyvéd volt. Meghalt 1848-ban.

Meskó József (Albert ágából) 1845-ben Árvamegye esküdtje utóbb megyei pénztárnok, 1860-ban várnagy volt.

Meskó Tamás (Mátyás ágából) szül. 1807-ben Felső-Kubinban. Ifjú korában a katonai pályára lépett, mint huszár-hadnagy egy bravuros lovaglás alkalmával lováról oly szerencsétlenül esett le, hogy a fényesnek ígérkező katonai pályát ott kellett hagynia. Évek hosszú során át betegeskedett, s csak felépülte után állott Árvamegye szolgálatába, a hol eleinte esküdt, később megyei pénztáros, 1860-ban szolgabíró volt. Évek óta Felső-kubini birtokán visszavonultan él s gazdálkodik.

Meskó (Möschke) János Vilmos Ágoston (Porosz ágából) szül. 1796-ban Stargandban Poroszországban. Stargardi gymnasista korában 1813—15-ben mint vadász-önkéntes részt vett több ütközetben. 1815-ben Halléba ment, a hol gymnasiumi tanulmányait be-

fejezte; ugyanott hallgatta a Theológiát és bölcészetet az egyetemen. 1821-ben a stettini latin iskolánál mint tanár működött, 1824-ben Wallein városa második predicatorává kineveztetett. Rendkívül kedvelt szónok volt s mint bölcész általános tekintélynek örvendett. Meghalt Neuwagsban 1853-ban augusztus 8-án.

Meskó Lajos (Albert ágából) 1845-ben Árvamegyei esküdt, később megyei számvevő, árvaszéki nyilvántartó, jelenleg várnagy. A felső-kubini közbirtokosság igazgatója volt.

Meskó ifj. Vendel* (János ágából) szül. 1809 november 25-én Felső-Kubinban. Középiskolai tanulmányait Késmárkon kezdte, Miskolcra folytatta s Pozsonyban befejezte, a jogot és bölcészetet a pozsonyi főiskolán hallgatta. 1835-ben Árvamegye esküdtje, 1845-ig a námesztói járás főszolgabírája volt. 1845—52-ig ugyan e megye főpénztárosa volt. Lelkes hazafiságáért nékie is kellett szenvednie. 1849-ben, mikor az oroszok Árvába berontottak 70 kozákot kapott ő is 2 hónapi eltartásra. A Bach-korszak alatt is szolgált, mert rá kényszerítették, de nem sokáig, mert leköszönt s 1867-ig Felső-kubini birtokán visszavonultan élt s gazdálkodott. A kiegyezés után az első megyei restauráción újból főpénztárnokká választatott, mely hivatalt 1875-ig viselte. Tisztségéről leköszönt s családjával Lőcsére költözött. A Felső-kubini közbirtokosság pénztárosa, a megyei gazdasági egyesület és a ló-bizottság elnöke volt. Kitűnő gazda volt s lovaira, melyek híresek valának, nagy gondot fordított. Meghalt 1890-ben november 5-én Liptó-Német-Lípcsén.

Meskó Károly (János ágából) 1848-ban Gömörvármegye Csetneki járásának szolgabírája volt, az 1861-iki restauráción esküdtnek választatott meg.

Meskó Arisztid (István ágából) 1848-ban Liptóvármegye szolgabírája, később jegyzője volt. Meghalt 1860-ban.

Meskó Pál dr. (Balázs ágából) 1840-ben Szabolcsvármegye Nyíregyháza és Kis-várdai járásoknak orvosa; Nyíregyháza városának 50 éven át volt főorvosa, az ottani evang. ágost. egyház felügyelője. Meghalt 1894 márczius 9 én 80 éves korában Nyíregyházán.

Meskó Ezéchiél (Elek fia, Simon ágából) Felső-kubini birtokos, az 1848/49-iki szabadságharcot mint honvéd harcolta végig.

Meskó Frigyes (Albert ágából) az 1848/49-iki szabadságharcban alhadnagyságig, aztán az osztrák hadseregbe sorozva a főhadnagyságig emelkedett.

*) L. „Árvamegyei Hírlap“ 1890. évi 32. számát.

Meskó Samu (Miklós fia, Mátyás ágából) szül. 1821-ben Rozsnyón. Az 1848/49-iki szabadságharcot mint főhadnagy harcolta végig. Dobsina város polgármestere volt, mely hivatalt számos éven át viselt. Meghalt 1881-ben.

Meskó Gyula (Balázs ágából) az 1848/49-iki szabadságharcot mint honvédhuszár kapitány harcolta végig. Előbb Temesvárott, jelenleg Buziáson ügyvéd.

Meskó Adeodát (Albert ágából) 1854-ben árvidék megyei főszolgabíró, 1860-ban tiszti főügyész s 1867-ben alispánja volt, utóbb a pozsonyi kir. törvényszék bírása volt.

Meskó Amand (Albert ágából) 1860-ban Árvidék megye rendes mérnöke volt, később leköszönt s miután ügyvédi oklevele is volt Námesztón ügyvédeskedett. Meghalt Szlaniczai birtokán 1888-ban február 2-án.

Meskó Antal (Nógrádi ágából) 1850-ben Nógrád megyében Lesten jegyző volt, a hol 1854-ben meggyilkolták.

Meskó Béni (Mátyás ágából) Felső-kubini birtokos, az ottani közbirtokosság jegyzője volt, a hatvanas években.

Meskó Kálmán (Balázs ágából) 1860-ban Temesvárott az urbéri bíróság ülnöke, később ügyvéd, a temesvári ev. ágost. egyház felügyelője volt. Meghalt 1888-ban.

Meskó Károly (Béni fia, Mátyás ágából) 1860-ban Árvidék megyében körjegyző, utóbb a Trsztenai járás szolgabírája, majd főszolgabírája. Meghalt mint árvaszéki ülnök, 1888-ban, a zsazskói ev. ágost. egyház felügyelője volt.

Meskó István cs. kir. tábornok, (József ezredes fia) szül. 1807-ben augusztus 8-án Zágrábban. Apja nyomdokain indulva 1817-ben József bátyával a Bécs-újvárosi hadi intézetbe lépett. 1824-ben a 48-ik Gollner von Goldenfelz-féle ezredbe mint hadnagy lépett, mely Palermóban később Pesten állomáson volt. Pestről Bregenzbe, később Grácba került. 1833—41-ig ezredével Bécsben volt. 1841-ben Frigyes főherczeggel hajóval Syriába ment, az ottani lázadás lecsillapítása végett. Syria felé utaztukban Rhadet mellett egy 24 óráig tartó tengeri viharnek ki voltak téve. Miután Syriában a béke helyre állott, visszatértek Bécsbe. 1843-ban kapitánynya léptetett elő, s a Vacanó ezredhez áttetett, melylyel Pestre került. 1848-ban Radeczky tábornakhoz Olaszországba küldetett, hogy annak a Mária Terézia-rend nagy keresztjét adja át. Pár hónapi kapitányoskodása után őrnagygyá léptetett elő.

1854-ben Velenczébe a 48-ik, pár hónap múlva a 62-ik ezredhez tétetett át, s egyúttal alezredessé nevezettvén ki. Rövid idő múlva az 50-ik Thurn-Taxis-féle ezredhez ezredessé lett kinevezve Klagenfurtba került. 1856-ban egy magasabb rangú katonatiszt össze-
szólalkozása miatt benyújtotta lemondását, melyet gróf Grümme-
l a többi iratok közzé tett s melyet csak több ízbeni kérésére fogad-
ták el. 1857-ben újból belépett a hadseregbe, de pár hónapi ott
léte után újból leköszönt, s Párisba ment, s a francia hadseregbe
lépett, a hol tábornokká és egy ezred parancsnokává lőn kinevezve.
Rövid ottléte után ott hagyta a francia hadsereget, s mint tá-
bornok újból az osztrák hadseregbe lépett. Nemsokára azonban
benyújtotta lemondását, s nyugdíjaztatta magát. Sokat utazott,
állandó tartózkodási helye pedig Bécs volt, a hol a magas körök-
ben kedvelt személyiség volt. Meghalt Gmundenben 1880-ban szept-
ember 21-én. Temetése pedig Grácban ment nagy pompával végbe,
a hol tetemei a családi sirboltban szülei mellé tétettek örök nyu-
galomra.

Meskó (Möschke) Hermann (Porosz ágból) szül. 1825-ben
május 22-én Wollinban. A gymnasiumot Stettinben végezte. 1848.
április 1-én mint önkéntes a 9-dik gyalogezredbe lépett, október
1-én alhadnagygyá, 1852-ben február 14-én hadnagygyá, 1859-ben
márczius 12-én főhadnagygyá léptetett elő. 1863-ban június 2-án
a III-ik Kelet Porosz gránátos ezredhez Danczigba áttétetett.
1864-ben február 2-án kapitánynya és századparancsnokká lőn ki-
nevezve. 1863. augusztus 1-jétől 1864. szeptember 1-ig ezredével
a lengyel fölkelés ideje alatt az orosz határszáron táborozott, s
onnan ismét Danczigba került. 1864-ben szeptember 1-én a Wisz-
tula melletti Culmba lett áthelyezve, a honnan az Ausztria elleni
hadjáratba indult. A Trautenau melletti véres ütközetben vitézül
harczolt, a hol kevés hja, hogy egy ágyú golyó le nem terítette.
A königgrätzi, tabaschaui és preraui ütközetekben is részt vett.
A fegyverszünet alatt századával Gödingbe vonult, a hol 1866.
szept. 1-ig volt, onnan Preraura visszament, a hol az egész ezred
egyesülve Danczigba visszatért. A francia-német hadjárat alatt
mint parancsnok Schellstadt, Neu-Braihaus és Belfort várakat meg-
szállta és Hainvoust városát Bourboiki támadásaitól megvédelmezte,
ezekért a tettekért kapta a II. oszt. vas-keresztet. Részt vett még
az Essert, Antonsille, Willerse, Aillerant és Pontarlier melletti
ütközetekben. 1871. június 1-jétől szeptember 18-ig mint parancs-

nok St.-Quentint megszállva tartotta, a honnan az egész ezred Danczigba visszatért. 1872. február 18-án őrnagygyá léptetett elő. 1879. júl. 12-én alezredessé neveztetett ki. 1883-ban január 15-én mikor nyugdíjaztatta magát, a vörös-sasrendet kapta.

Meskó János dr. szül. 1805-ben középiskolai tanulmányai befejeztével az orvosi pályára lépett, melyet a pesti és bécsi egyetemeken végezte. 1835-ik évtől kezdve volt Csanádvármegye főorvosa. 40 éves jubileuma alkalmából kitűnő szolgálatai elismerésül a kir. tanácsosi czimet kapta. 1885-ben 50 éves főorvosi jubileuma alkalmából ő Felségétől I. Ferencz József királyunktól a közegészség terén szerzett érdemei elismerésül kapta a „csanádi“ előnevet, egy új czimeres nemesi oklevéllel. Meghalt 1890-ben január 12-én Makón.

Meskó Sándor dr. szül. 1842-ben Makón. Mint Csanádvármegye alispánja 1879-ben dult szegedi árviz alkalmával tanusított odaadó buzgalma, emberbaráti tevékenysége és áldozatkészsége elismerésül a királyi tanácsosi czimet kapta. 1891-ben negyedszázados hivataloskodása jubileuma alkalmából kitűnő szolgálatai elismerésül a III. oszt. vaskorona rendet kapta.

Meskó Vilmos (János ágából) szül. 1848-ban. Középiskolai tanulmányait Losonczon és Kézmárkon végezte. A gyógyszerészeti pályára lépett, melyet a bécsi egyetemen végezte. Rövid de tevékeny életének legnagyobb részét külföldön töltötte. Meghalt 1879-ben Alsó-Kubinban.

Meskó László dr. (Balázs ágából) szül. 1851-ben Nyiregyházán. Középiskolai tanulmányait Nyiregyházán és Eperjesen, egyetemi tanulmányait pedig a bécsi és budapesti egyetemeken végezte. 1876-ban avattatott fel az összes jog és államtudományok tudorává. 1877-ben tette le az ügyvédi vizsgát. Tanulmányai befejeztével egy évet külföldön Franciaországban és Svájcban töltött. 1878-ban Nyiregyháza városa egyhangúlag választotta meg t. ügyészévé, mely állásában négyszer erősítette meg a képviselő-testület bizalma. Tevékeny részt vesz a közélet minden terén, a közügyek előmozdítása körül, a városa nem egyszer tisztelte meg, hogy szószólója legyen. A vallásügy terén is működött és működik, felügyelője a nyiregyházi evang. főgymnasiumnak, ügyésze a nyiregyházi ág. ev. egyháznak, a hegyaljai egyházmegyének, törvényszéki bírója a tiszai egyházkerületnek. Sokat fáradt a körül, hogy egyházában az elemi oktatás magyarrá tétessék és hogy az isteni tiszteletnél a magyar

nyelv (terén) megillető helyet foglaljon. Társadalmi téren is minden jó és nemes törekvésnek előmozdítója, hosszabb idő óta elnöke a nyiregyházi kaszinónak és a (virágzó) takarékpénztárnak. 1892. november 2-án hunyt el nála nagybátya Irányi Dániel a szeplőtlen jellemű hazafi, a szabadelvű eszmék tántoríthatlan bajnoka, Békés város 20 éven át volt országgyűlési képviselője. A nagy hazafinak régi óhaját teljesítette Békés városa közönsége, midőn a megboldogult öcsését 1892. évi novemb. 24-én leirhatatlan lelkesedéssel képviselőjévé választotta. A képviselőházban már több ízben szólalt fel s felszólalásai szakértelemről s bő tanulmányról tanuskodnak.

Meskó Jenő (Albert ágából) 1868-ban Árvice megye tb. aljegyzője, majd megyei aljegyző, később az alsó-kubini járás szolgabírája, jelenleg árvászeki nyilvántartó.

Meskó Dezső (Albert ágából) 1890-ben Árvice megye ellenőre, jelenleg megyei főpénztárnok az alsó-kubini önk. tűzoltó-egylet főparancsnoka.

Meskó Béla dr. (Balázs ágából) 1889-ben Temesvár város árvászekének előadója, jelenleg árvászeki ülnöke.

Meskó Miklós dr. (Mátyás ágából) szül. 1865-ben Dobsinán. Középiskolai tanulmányait Iglón végezte, egyetemi tanulmányait a budapesti egyetemen végezte. Tartalékos m. kir. honvédfőorvos, jelenleg gyakorló orvos Dobsinán.

Meskó Elek (Balázs ágából) Szabolcsmegyében Nagy-Kállón az ottani takarékpénztár főkönyvvezetője.

Meskó ifj. Pál (Balázs ágából) Középiskolai tanulmányai befejeztével a gazdasági pályára lépett. Előbb gazdaság tanintézeti segédtanár, jelenleg a nyitrai gazdasági egyelet titkárja.

Meskó Antal dr. (Erdélyi ágából) szül. 1841-ben Hunyadvármegye hátszegi járásának orvosa, Hunyadvármegye tb. főorvosa s a hátszegi hunyadvármegyei első takarékpénztár vezérigazgatója.

Meskó Gáspár (Kristóf ágából.) Középiskolai tanulmányai befejeztével a gyógyszerészi pályára lépett, egyetemi tanulmányait a budapesti egyetemen végezte. Előbb Zólyom-lipcei jelenleg Tót-pelsőczi gyógyszerész.

Meskó István (Simon ágából) a lestinei ev. ág. egyháznak 1869—90-ig felügyelője volt.

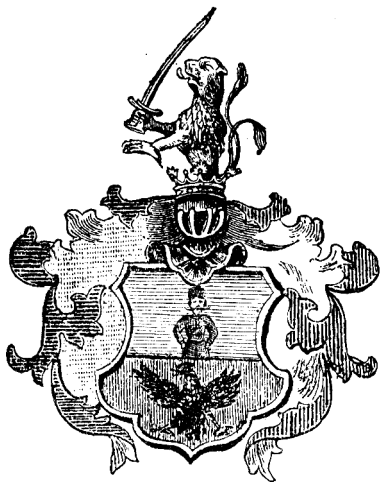
Meskó István (Albert ágából) szül. 1848-ben. Ifju korában a katonai pályára lépett, a hol I-ső oszt. századosi rangig emelkedett.

dett. Bosznia és Hercegovinában ezredével hosszabb ideig tartózkodott. Meghalt 1893-ban Illaván.

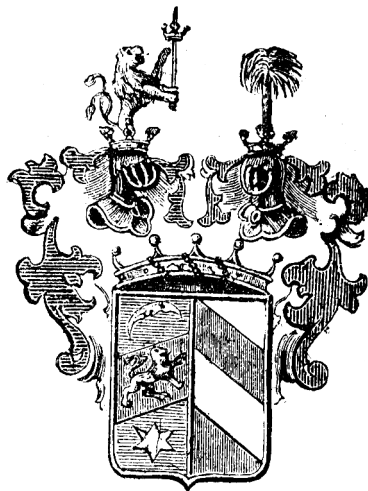
Meskó (Möschke) Hermann (Hermann alezredes fia, Porosz ágból) szül. 1861-ben Stargardban. Gymnasiumi tanulmányait Danczigban végezte. 1875-ben a culmi cadet-iskolába lépett. 1877-ben Berlinben, 1879-ben Kölnben mint hadnagy szolgált. 1881—84-ig a berlini mérnök egyetemet látogatta, 1884-ben Transwalba Dél-Afrikában lévő német gyarmatra mint mérnök kiküldetvén, egyuttal Matebele tartományban fekvő Fort-Salisbourgnak parancsnoka.

Meskó (Möschke) Ottomár (Hermann alezredes fia, Porosz ágból) szül. 1867-ben Danczigban. Gymnasiumi tanulmányait Danczigban végezte. 1880-ban a culmi cadet iskolába lépett, 1884-ben a lichtenfeldi Berlin melletti katonai főiskolát végezte. 1887-ben mint alhadnagy az 56-ik Vogel von Folkensteini gyalogezredben szolgált s 1888-ban hadnagygyá léptetett elő. 1890-ben Hermann bátya mellé Transwalba kiküldetett.

A család leágazása a különböző nevű ágazatok szerint a melékelt táblázatokon látható:

**FELSŐ-KUBINI
NEMESI CZIMFR.**

**SZÉPLAK-ENYICZKEI
BÁROI CZIMER.**

1721.

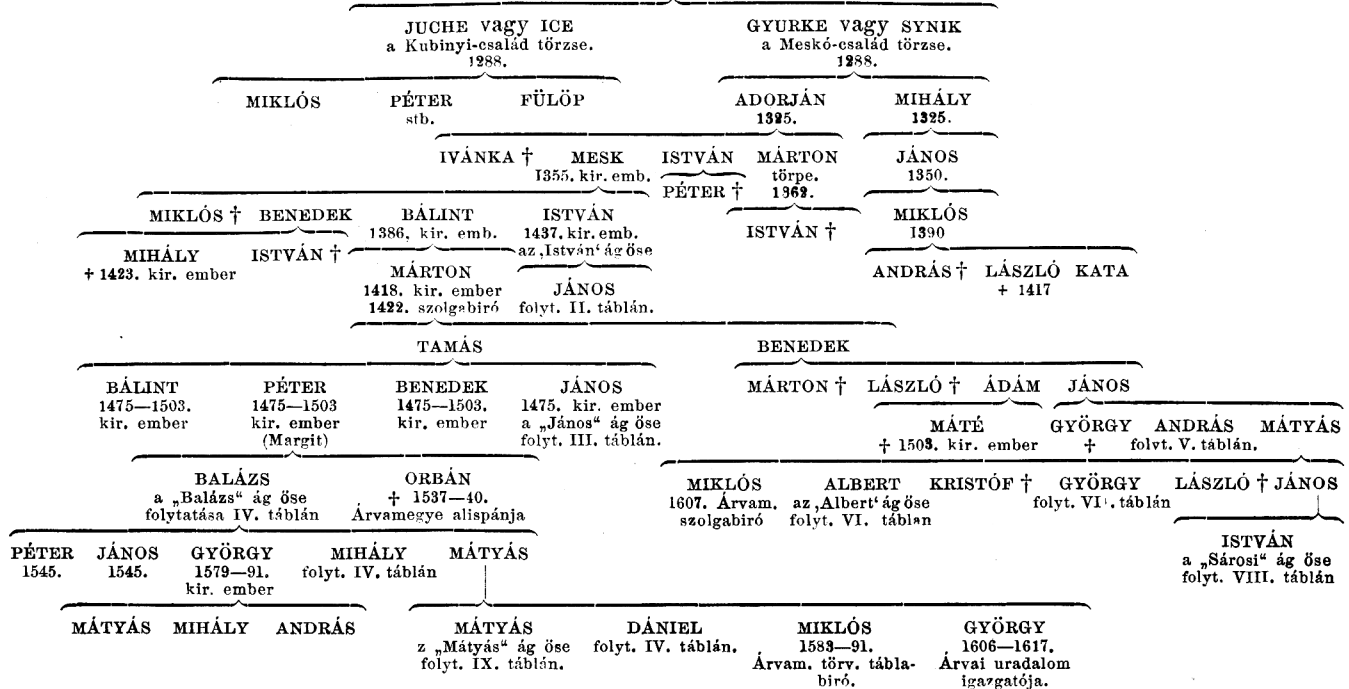

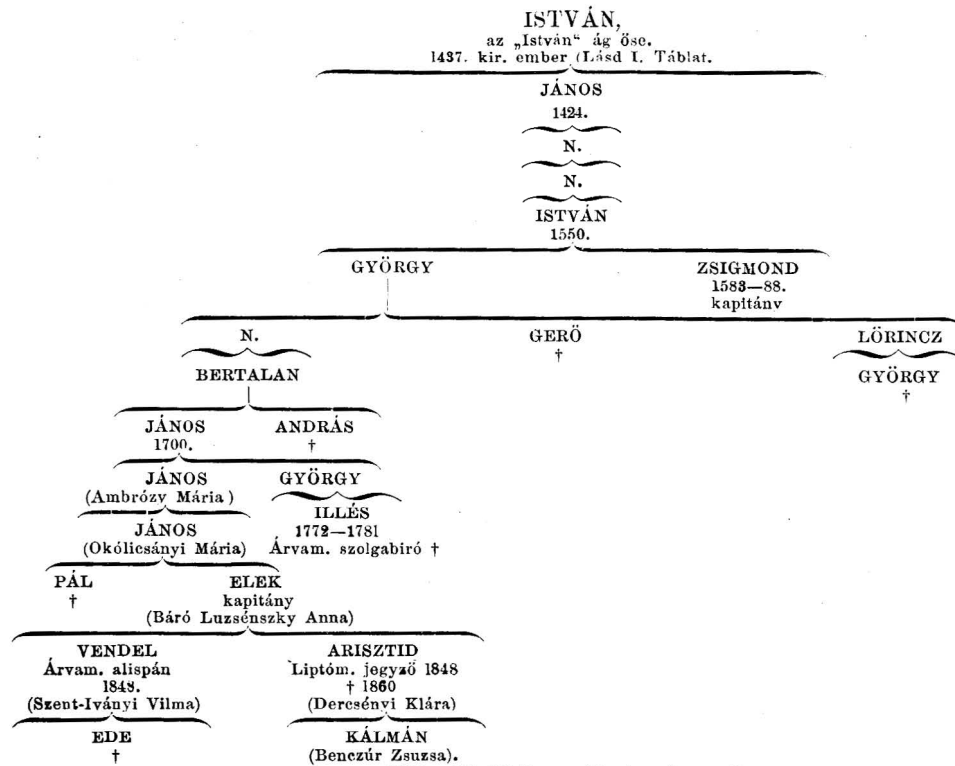
CSANÁDI-CZIMER.

1885.

COMMES HUDKONTH

Revúcze föld szerzője.
1222.

II. Tábla. István-ág.

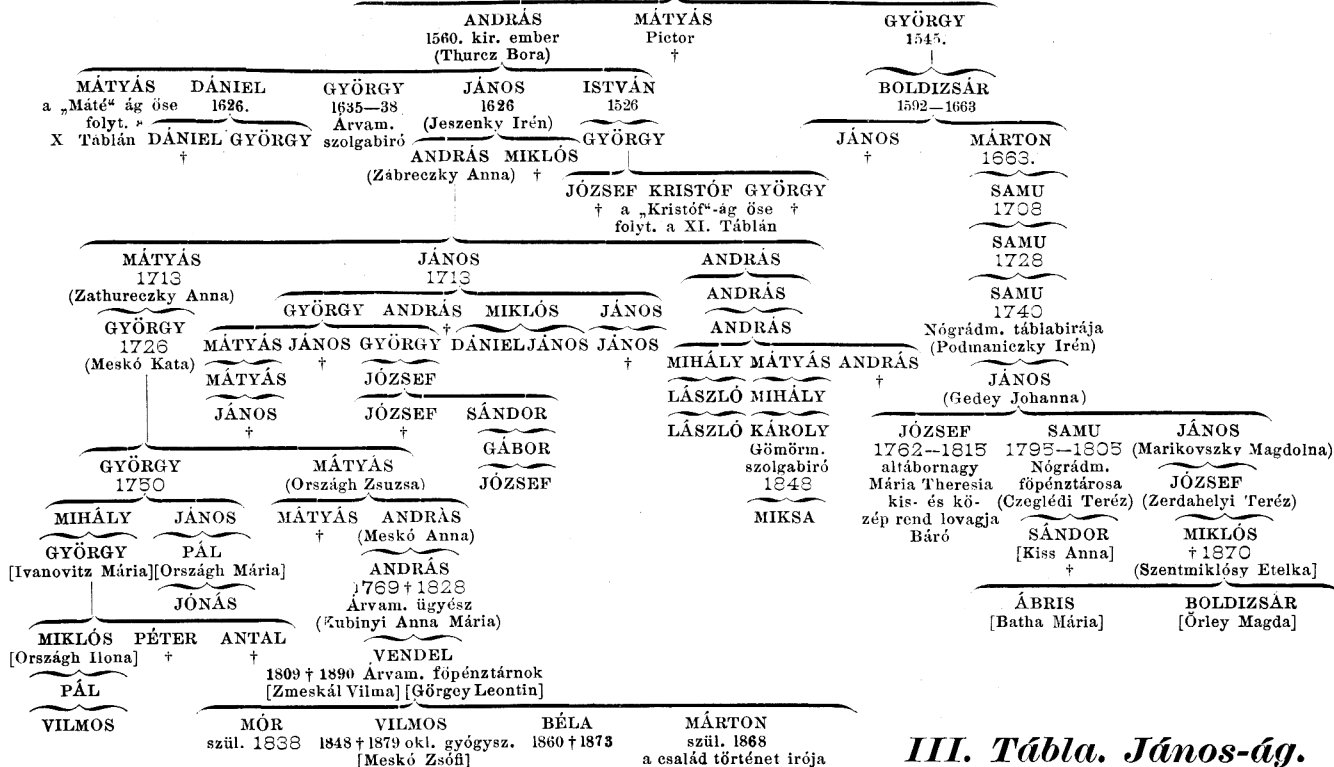

FELSŐ-KUBINI BÁRÓI CZIMER.

1804.

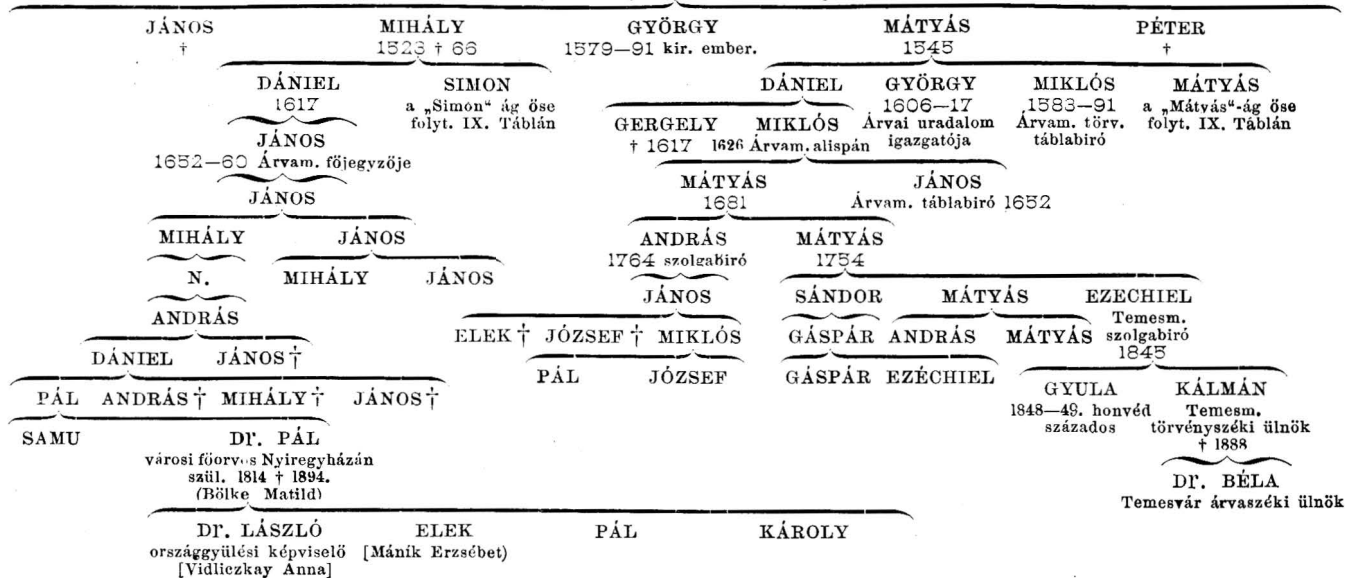
JÁNOS

1475. kir. ember, a „János“ ág őse. (Lásd I. Táblát.)

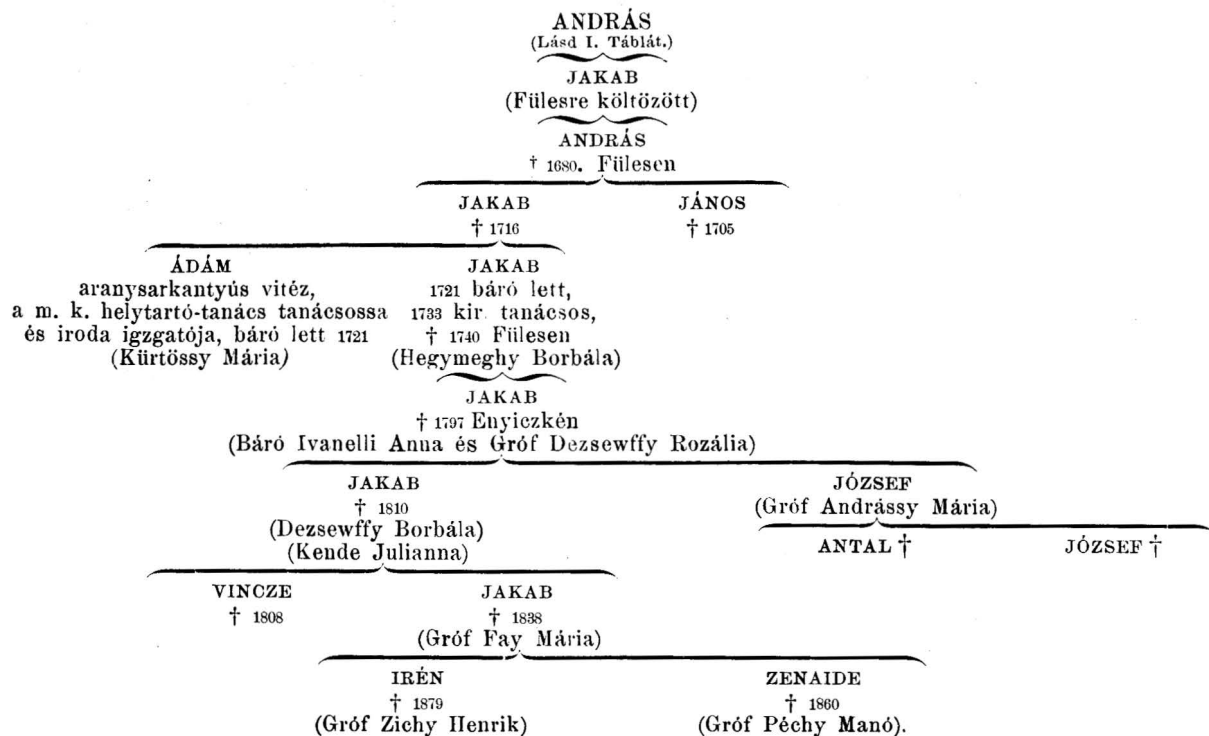

III. Tábla. János-ág.

BALÁZS
a „Balázs“-ág őse [Lásd I. Táblát.]

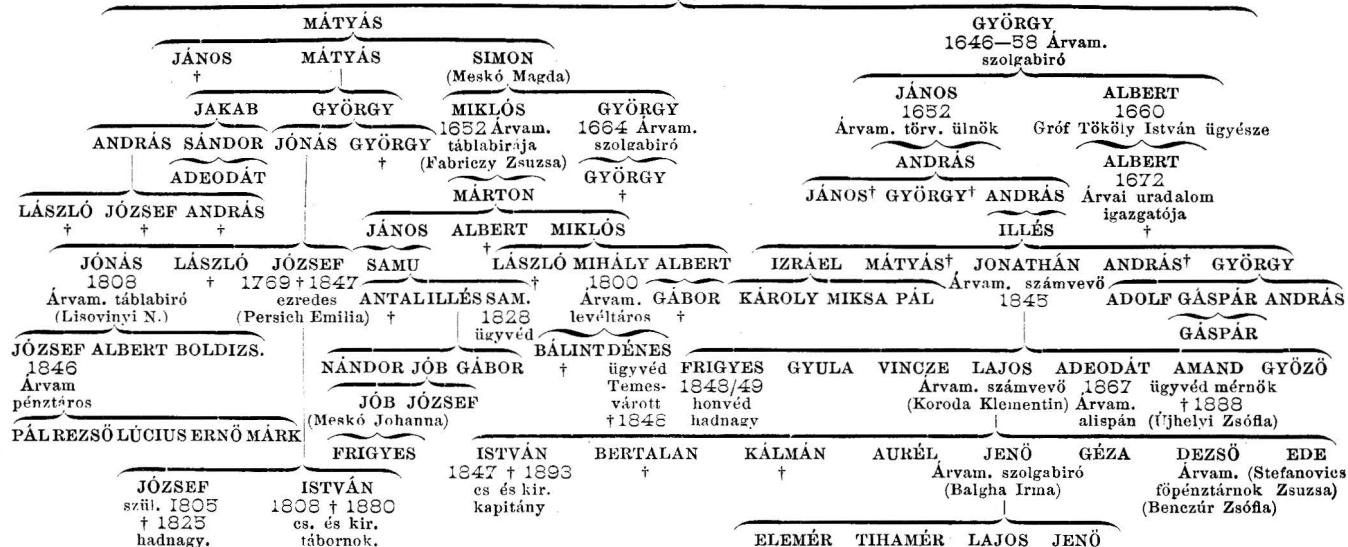

IV. Tábla. Balázs-ág.

V. Tábla. Bárói-ág.

ALBERT
az „Albert-ág őse. (Lásd I. Táblát).

VI. Tábla. Albert-ág.

ISTVÁN
1630. Sárosm. költözött (Lásd I. Táblát).

N.

MIHÁLY

Kassára költözött 1680

N.

N.

N.

N.

ISTVÁN

Erzsébetvárosra költözött

Szamos-Ujvárra
költözött 1740

N.

MIKLÓS

1755 † 1840

IZSÁK

1741 † 1812

Erzsébetváros

polgármestere

Debreczenbe költözött
(III. n. Ábrahám Veronika)

Dr. JÁNOS

Makóra költözött

Csanádm. főorvosa

kir. tanácsos

a „csanádi“ ág alapítója

1805 † 1892

(Szenkovics Erzsébet)

Dr. SÁNDOR

kir. tanácsos

Csanádm. alispánja

III. vaskoronna r.

lovagja, sz. 1842

(Lonovics Emma)

SÁNDOR

sz. 1875

TÓDOR

† 1856

ISTVÁN

1780 † 1853

SIMON

1802 † 1888

JAKAB

JÁNOS
vasutimérn.

MIKLÓS

sz. 1836

(Láth Anna)

JÁNOS

sz. 1864

(Harmathy Vettike)

MIKLÓS

sz. 1893

Dr. ANTAL

sz. 1841

Hunyadm. t. b.

főorvosa

(Karácsonyi Róza)

GYULA

sz. 1876

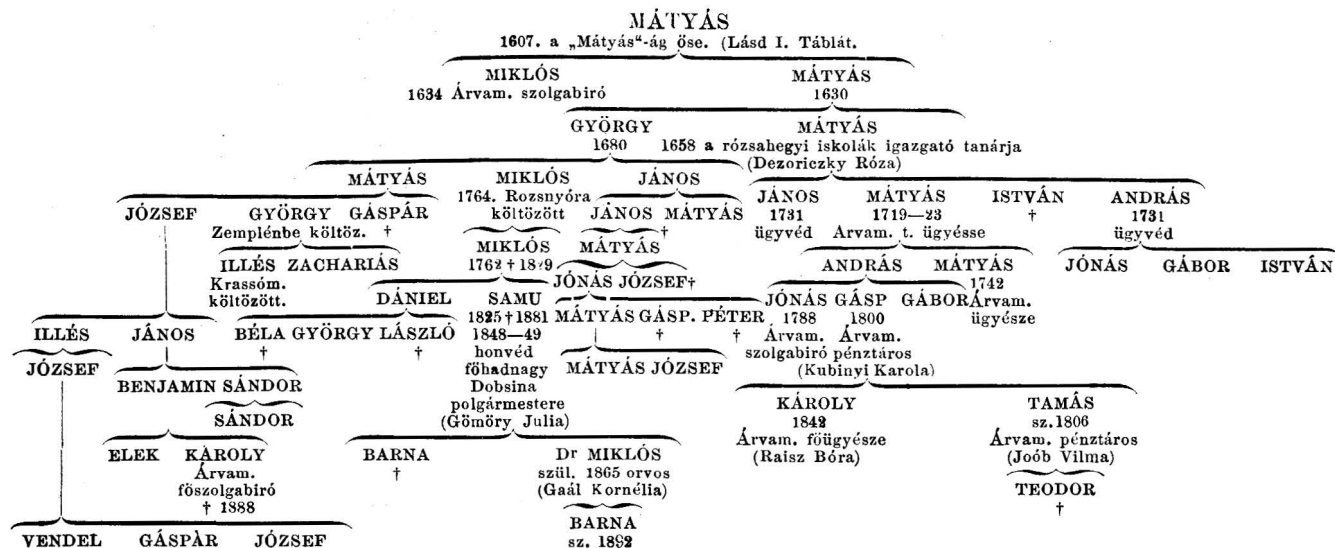
LUKÁCS

sz. 1843

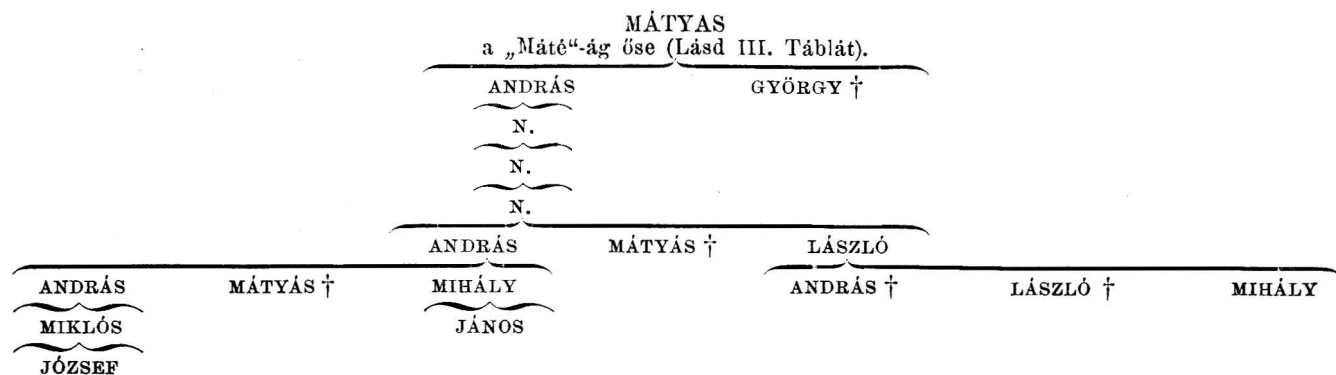
(Kabdebó Róza)

ALADÁR ZOLTÁN ANDOR TIBOR MIKLÓS

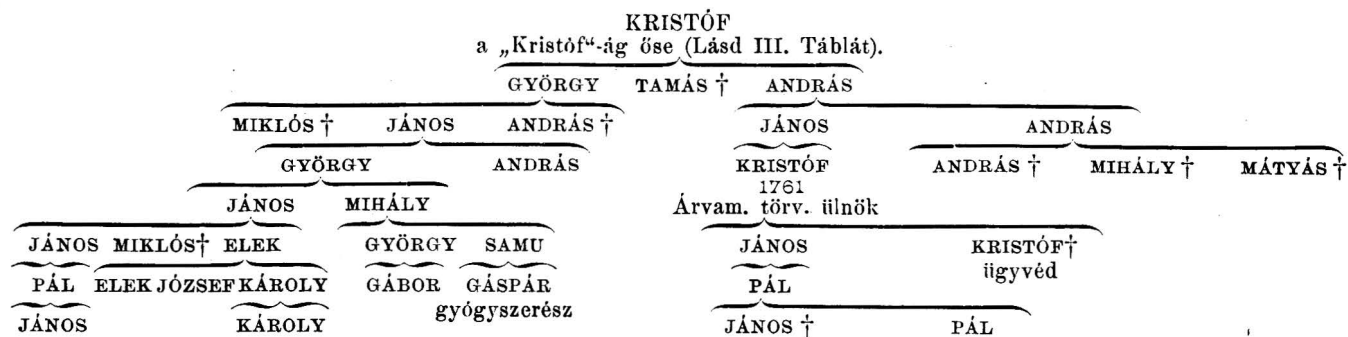
VIII. Tábla. Erdélyi és Csanádi ágak.

IX. Tábla. Mátyás-ág.

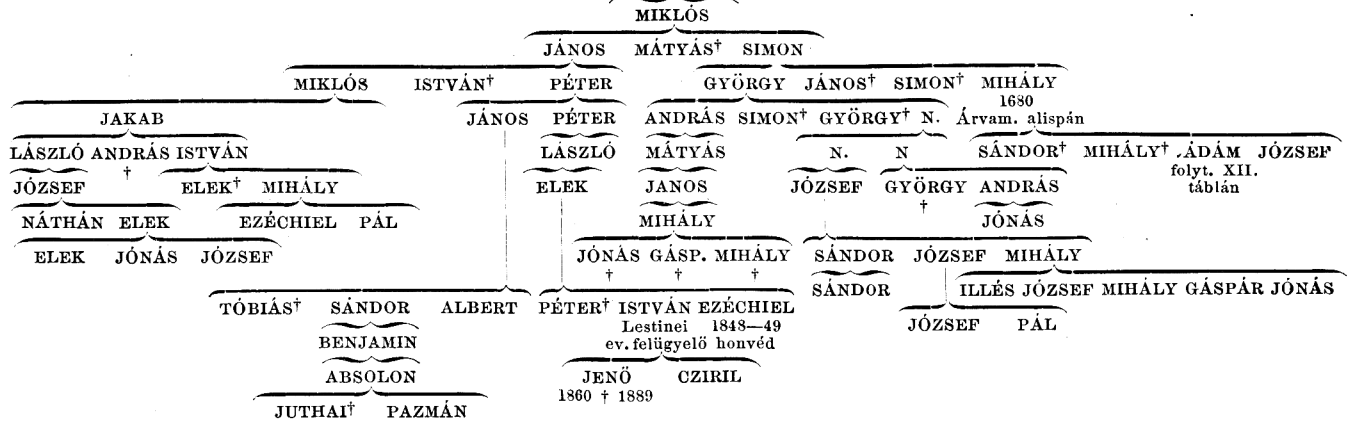

X. Tábla. Máté-ág.

XI. Tábla. Kristóf-ág.

SIMON
a „Simon“-ág őse (Lásd IV. Táblát)

XII. Tábla. Simon-ág.

II. Rákóczy Ferenczezel Lengyelországba menekült. Porosz testőr, utóbb lengyel őrnagy.
(Lásd XII. Táblát)

KRISTÓF

1724 † 1800

(Thornban)

JÁNOS

(Möschke)

1772 † 1813

(Thornban)

JÁNOS

Prédicátor Neuwaksban

1796 † 1853

(Seiler Sarolta)

ADOLF

szül. 1831

Birodalmi bankigazgató Berlinben
(Haase Emma)

VILMOS

1829 † 1893

Berlinben

HERMANN

szül. 1825

alezredes

a II. vaskereszt
és a vörös sasrend
lovagja
Berlinben
(Berkán Karola)

JENŐ

szül. 1834

(Bergmann Alice)
Berlinben

PÁL

szül. 1863

képezdei tanár
Greiszban

WALTER

szül. 1868

tart. hadnagy

ERVIN

szül. 1879

WERNER

szül. 1881

OTTOMÁR

szül. 1867

hadnagy Transválban Dél-Afrikában

HERMANN

szül. 1861

tart. hadnagy mérnök Transvalban Dél-Afrikában
(Bárá Trenk Eva)

XIII. Tábla. Poroszországi-ág.

OKLEVELEK.

I.

Tibi Radum Pristaldo suo, Dominus Rex Andreas praecipit et mandat, ut Comitem Hudkonth in terram Rebúce introducas. Anno 1222. per manus Joannis Archi Episcopi.¹⁾

II.

Andraeas Dei gratia Rex Hungariae etc. Universis Christi fidaelibus praesentes Litteras inspecturis salutem et omne bonum. Ad universorum notitiam tam praesentium quam futurorum, harum insinuatione volumus pervenire, quod nos consideratis fidelibus servitiis fidelis nostri Hudkonis, quae nobis fideliter primaevius suae pueritiae temporibus exhibuit, in recompensationem suorum servitorum de quadam terra nostra Reucha ad culturam trium aratorum sufficientem, tam sibi quam etiam suis haeredibus haeredumquae suorum successoribus jure perpetuo contulimus possidendam. In cujus terrae possessionem per fidelem Prestaldum nostrum Radum autoritate regia fecimus introduci. Ut autem haec nostra Donatio perpetuae stabilitatis robur obtineat, nec unquam nostris vel nostrorum temporis successorum quaeat in irritum retractari in argumentum amplioris fidei, Litteras Nostras concessimus duplicis Sigilli nostri munimine ruboratas. Datum anno gratiae 1233, regni autem nostri tricesimo.

III.

Ladislaus Dei gratia Hungariae, Dalmatiae, Croätiae, Ramae, Serviae, Galliciae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaequae Rex omnibus praesentem paginam inspecturis. salutem in omnium Salvatorae. Ad universorum noticiam tam praesentium, quam futurorum, harum sene volumus pervenire. Quod Ladislaus et Dominicus Filii Myluzlou, ad nostram accedentes praesentiam exhibuerunt nobis Privilegium Andraee Regis, clarae recondationis, confectum

¹⁾ Ex collectione Diplomatariae Georgii Fejér.

condam super facto cujusdam Terrae Trirum Aratrorum, quae Hudkoni Avo praefatorum Ladislai et Dominici, per eundem Andream Regem collata, et per Carissimum Patrem Nostrum Regem Stephanum, ipsis Ladislao et Dominico relicta, et concessa fuerat possidere prout in ipsius Carissimi Patris Nostri Patentibus Literis, vidimus contineri, petentes a Nobis cum Instantia, ut idem Privilegium ratum habere, et Nostro dignaremur Privilegio confirmare; cujus [quidem tenor talis est: Andreas Dei Gratia Rec Hungariae etc. Universis Christi fidae libus praesentes Litteras inspecturis salutem et omne bonum. Ad universorum notitiam tam praesentium quam futurorum harum insinuatione volumus pervenire, quod vos consideratis fidelibus servitiis fidelis nostri Hudkonis, quae nobis fideliter a primaevis suae pueritiae temporibus exhibuit, in recompensationem suorum servitiorum de quadam terra nostra nominae Reucha ad culturam trium aratrorum sufficientem, tam sibi quam etiam suis haeredibus haeredumquae suorum sucesoribus jure perpetuo contulimus possidendam. In cujus terrae possessionem per fidelem Praestaldum nostrum Radum autoritate regia fecimus introduci. Ut autem haec nostra Donatio perpetuae stabilitatis robur obtineat, nec unquam nostris vel nostrorum temporis successorum quaeat in irritum retractari, in argumentum amplioris fidei, Literas Nostras concessimus duplicis Sigilli nostri munimine ruboratas. Datum anno Gratiae Millesimo Ducentesimo Tricesimo tertio, Regni autem nostri Tricesimo. Nos itaque praecibus praefatorum, Benignitate Regia inclinati dictum Privilegium Andreae Regis, ratum sabentes, et acceptum de Verbo ad Verbum inseri facientes, autoritate praesentium, Duximus confirmandum concedentes eisdem, ex Gratia Speciali, ut in Sylva, ultra dictum Fluvium Reucha, in fine dictae Terrae eorum, versus Occidentum exsistenti, quae deserta et in habitabilis esse dicitur, in latitudine longitudinis Terrae ipsorum praefatae, quoslibet usus ipsorum exercere. In cujus rei memoriam firmitatemquae perpetuam, praesentes concessimus Literas Duplicis Sigilli nostri munimine ruboratas. Datum per manus Magistri Benedicti Sanctae Strigoniensis Ecclesiae Electi, ejusdemquae Loci comitis Perpetui Budensis Praepositi et Aulae Nostrae Vice Cancellarii dilecti, et Fidelis Nostri; Anno Domini, Millesimo Ducentesimo Septuagesimo quarto, (1274) Duodecimo Calendas Septembris, Regni autem Nostri Anno primo.

IV.

Item Nicolaus filius Marci et Nicolaus filius Joannis ac Salamon Literatus exhibuerunt nobis quasdam quatuor Literas. Unam Valentini praepositi et conventus de Thurócz super Concambiali permutatione cujusdam Possessionibus Felseu Kubbyn per Magnificum Virum Magistrum Danch Comitem Zoliensem, Ladislaum, Joannem et Stephanum filios suos, Nicolao, Petro et Philippo filiis Gyuche, Michaeli et Adriano filiis Synik, pro possessionae eorundem Reuche vonata, submetarum in iisdem conscriptarum circumstantia. perpetuo datae, in octavis nativitatis b. Joh. Bapt. Anno Domini 1325.¹⁾

V.

Metales Possessionis Super : Kolbyn in Comitatu Arvensi existentis sub Sigillo Conventus Turucziensis emanatae.

Omnibús pro tunc fidelibus praesens scriptum inspecturis Valerianus miseratione Divina Praepositus et Conventus Beatae Virginis de Turch, salutem in Domino sempiternam. Ad universorum tam praesentium quam faturorum notitiam harum serie litetatum volumus pervenire. Quod Magnificus Vir : Magister Donch Comes de Zólyom cum Ladislao, Joannae et Stefano filiis suis ad nostram accedens praesentiam oraculo virae vocis confessus est, quamdam Possessionem tuam Superiore Kolbyn vocatam in Arva existentis, Nicolao, Petro et Philippes filiis Juche, Michaeli et Adriano filiis Jurke, et per ipsos ipsorumquae haeredibus, haeredumquae eorum successoribus cum omnibus utilitatibus suis, et pertinentiis universis dedisse et tradidisse Jure perpetuo et irrevocabili pacifice et quiete possidendam et habendam. Insuper praedictis Magister Donch obligavit se et haeredes suos praefatos filios Juche et filios Jurke ab omnibus et singulis rationae terrae praefatae impetere volentibus defendere et expedire propriis laboribus et expensis. Dicimus etiam quod ipsius Possessionis Kolbyn nuncupatae pars dimidia aequaliter debet caedere filiis Juche, et pars altera filiis Jurke supradictis. Cujus quidem Terrae sic distingvantur Metae. Prima Meta incipit a parte occidentis in quodam Magno Berch qui descendit de Monte Coch, et per ipsum descendit ad Pratum Brezovaréthe dictum, et juxta ipsum Pratum est Terrea

¹⁾ A tûróczy Regestrumból. Engel Monumenta pag: 96.

Meta, et inde juxta ipsum decurendo pervenit ad quandam viam publicam quae tendit de Liptovia ad Araviam et inde ascendit ad quendam Berch directe supra quam est terrea Meta. Hinc descendit ad occidentem ad caput cujus dam Rivuli quem pertransiens tendit ad alium Berch et in eodem tendendo declinat ad septentrionem et pervenit ad Banya Lapidum Molarium scilicet ad montanam Domen, ab indae directae decurendo cadit in fluvium Kolbyn, per quem descendit ad quemdam Rivulum qui est juxta fontem Kotenkúta dictum, per quem ascendit usque ad Caput hinc tendit ad Berch supra quem est Terrea Meta, de qua descendit ad Rivulum Medzihradna dictum. per quem ascendit usque ad Caput inde exit, et tendit ad quendam Berch ad Orientem ad Metam terream per quem Berch decurendo pervenit ad Terream metam inde tendit juxta Leschna in eodem Bergch ad Terream Metam, quae est in conterminio rivuli Fejérpatak dicta ab inde ad Meridiem descendendo pervenit ad fluvium Nog Kolbyn dictum, ubi quidem rivulus Fejérpatak ascendit ad montem Holicha inde tendit ad Montem Holicha inde tendit ad Montem Choch et ad Berk memoratum ad priorem Metam, et ibi terminatur. Nos igitur ad petitionem. Litteras nostras concessimus. sigilli Nostri authentici muniminae roboratas. Datum in Octavis festi Nativitatis Beatae Joannis Baptistae, Anno Millesimo tercentesimo vigesimo quinto (1325).
L. S.

VI.

Nos Comes Paulus Judex Curiae Domini Regis, damus pro memoria quod causam, quam Mesko filius Adriani, et Marcus, Gregorius ac Laurentius filii Nicolai contram Magistrum Donch, quondam Comite de Zólyom in puncto possessionis ex utraque Reuche existentis juxta continentiam priorum Literarum Nostrarum in Octavis Beati Michaelis Archangeli movendam debebant, coram Nobis propter sui arduitatem, ad octavas Epiphaniae Domini proxime venturas, sub priori statu peremptorie duximus prorogandam. Datum in Vissegrád, octavo die termini prenotati, Anno Domini Millesimo Trecentesimo Trigesimo nono (1339) L. S.

VII.

Ludovicus Dei gratia Rex Hungariae fidaelibus suis Conventui de Thurócz salutem et gratiam. Dicunt nobis Marcus, Laurentius,

Gregorius et Salamon, filii Nicolai, filii Ivanche ac Mesk, Stefanus ac Ivanka, filii Adriani. filii Gyurke, et Johannes, filius Michaelis, ejusdem filii Gyurke, quod ipsi in dominium possessionis Felső-Kubin vocatae, in districtu Árva existentis, pridem per nos in concambium cujusdam possessionis eorum Rewchae vocatae, in Liptow sitae, ipsis per nos traditae, vellent legitimi introire; quare fidelitati Vestrae firmiter praecipiente mandamus, quatenus Vestrum mittatis hominem, pro testimonio fidedignum, quo praesente Nicolaus filius Maczk de Gery, aut Benedictus filius Andreae de Hedeser, vel Stephanus filius Ivánka de Ivankafalva, aut Philippus, filius Zaad de Lubele, vel Petrus, filius Janus de Keterek — meliky (?), aliis absentibus homo noster, praesentibus vicinis de commetaneis dictae possessionis ad faciem ejusdem accedendo, ipsam per veteres et antiquas metas reambulandó, novasque locis necessariis erigendo, prefatos filios Nicolai, et filios Adriani, et filium Michaelis, in dominium possessionis praelibatae legitime introducat, et ipsam ejusdem statuatur, praemisso titulo concambii perpetuo possidendam, si non fuerit contradictum. Contradictores autem, si qui fuerint, citet contra eosdem ad nostram praesentiam ad terminum competentem, et post haec seriem ipsius statutionis cum cursibus metarum nominibusque Contradictorum, et termino assignato, nobis fideliter rescribatis. Datum in Wissegrád in vigilia Apostolorum Simeonis et Judae beatorum. Anno Domini Millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto. (1355)

VIII.

Nos Ludovicus Dei Gratia Rex Hungarice etc: Memoriae commendantes tenore praesentium significamus quibus expedit Universis. Quod quia Marcus, Gregorius, Salamon et Laurentius, Filii Nicolai, Mesk. Stephanus, Ivánka et Joannes filii Adriani quandam possessionem eorum Reucze vocatam, in Comitatu Liptoviensi existentem, quam utilem, et Nostrae Majestati, pro usu, et commodo Civitatis Nostrae Rosumbergs vocatae necessariam fore conspeximus juxta beneplacitum Nostrae Serenitatis ad dictam Civitatem Nostram applicandam Nobis gratanter obtulerunt benevolequae dederunt, et Donarunt. Ideo Nos Eisdem Marco, Gregorio, Salamon, et Laurentio, Filiis Nicolai, Mesk, Stefano, Ivánka, et Joanni. Filii Adriani, Nobilibus matura Deliberatione praehabita, cum Praelatis, et Baronibus Nostris, in Concambium praedictae Possessionis eorum

Reuche vocatae, quandam Possessionem Nóstram Regalem Felseő-Kubyn nominatam, in Districtu de Arva existentem hactenus ad Castrum Nostrum Árva vocatum spectantem, quam ipsi quibusdam temporibus, ex Nostra Donationae loco dictae Possessionis eorum, conservasse dignoscebantur, ab eodem Castro Nostró Árva nominato, liberatam et abstractam, cum omnibus suis utilitatibus, et pertinentis universis, Terris scilicet arabilibus, Sylvis, Aquis, Aquarumquae decursibus Pratis et Faenilibus, ac aliis omnibus ad ipsam pertinentibus, sub suis veris metis, et antiquis, dictis Nobilibus, Filiis videlicet Nicolai, et Filiis Adriani, ac ipsorum Haeredibus, Haeredumque suorum sucessoribus, censuimus dandam et donandam perpetuo, et irrevocabiliter possidendam, tenendam, pariter et habendam promittentes, ut quamprimum praesentes Nobis fuerint reportatae, Nostrum super hoc Privilegium ipsis Nobilibus conferemus. Datum in Wissegrád, Tertia Secta proxima post Festum Beati Lucae Evangelistae, Annó Domini Millesimo Trecentesimo quinquagesimo quinto (1355).

IX.

Universis Christi Fidelibus praesens scriptum inspecturis; Paulus Divina miseratione, Praepositus Ecclesiae Beatae Mariae de Thúrócz, lociquae ejusdem Conventus, Salutem in salutis largitorae. Ad humana Mundi Memoria, negocia facilius elbauntur quae nec scripto, nec Sigillo, nequae voce Testium alternantur. Proinde ad singulorum notitiam tam praesentium, quam futurorum harum seriae Literatum volámus pervenire quod nos Literas serrinisimi Principis, Domini Ludovici Dei gratia Regis Hungariae, pro Salamone Filio Nicolai, et Fratribus suis, Reambulatorias, receperimus, summo cum honore in haec verba: Ludovicus Dei Gratia Rex Hungariae, Fidelibus suis Conventui de Thúrócz Salutem et Fratiam. Dicunt Nobis Marcus, Laurentius, Gregorius et Salamon, Filii Nicolai filii Juche, ac Mesk, Stephanus et Ivánka, Filii Andriani, Filii Gyurke, et Joannes, Filius Michaelis, ejusdaem Filii Gyurke. Quod ipsi in Dominium Possessionis Felseő-Kubyn vocatae, in Districtu Arva existentis pridem per Nos in Concambium cujusdam Possessionis eorum Reucze vocatae in Liptou habitae ipsis per Nos traditae vellent legitime Introire. Quare Fidelitati vestrae firmiter praecipiendo, Mandamus quatenus vestrum mittatis hominem pro Testimonio fide dignum; quo prasente Nico-

laus Machk de Gáy, aut Benedictus Filius Andreae de Nodesser vel Stephanus Filius Ivánka, de Ivánkafalva, aut Philippus, Filius Záad de Lubelle, vel Petrus, Filius Jánus de Keterek-Weliky, aliis absentibus homo noster, praesentibus Vicinis et Commatandis dictae Possessionis, ad faciem ejusdem accedendo ipsa per Veteres et antiquas Metas Reambulando, Novasquae in Locis necessariis erigendo praefatos Filios Nicolai et Filios Adriani et Filium Michaelis in Dominium Possessionis praelibatae legitime Introducat, et ipsam eisdem statuatur, praemisso Titulo concambii perpetuo possidendam si non fuerit Contradictum. Contradictores autem si qui fuerint, citetis contra eosdem ad Nostram praesentiam, ad Terminum competentem et post hac serriem ipsius Statutionis cum cursibus metarum et Nominibus Contradictorum et Terminis assignato, Nobis fideliter rescribatis. Datum in Wisedrad in Vigilia Apostolorum Simonis et Judae Beatorum. Anno Domini Millessimo Trecentessimo Quinquagesimo quinto. > Nos itaque Mandatis Regiae Majestatis obediens, ut tenemur una cum Nicolao Filio Machk Homine Regio, Nostrum Hominem, videlicet Fratrem Laurencium Concanonicum Ecclesiae Nostrae, fide dignum ad praemissam Reambulationem, et statutionem faciendam, duximus destinandum. Qui demum ad Nos redeuntes, Nobis concorditer retulerunt. Quod Tertia feria procima ante Festum Beati Martini Confessoris proxime praeteritum ad faciem dictae Possessionis Felseő-Kubyn vocatae accessissent, Vicinis et Cometaneris suis universis inibi legitime concovatis, et ipsis praesentibus, coram praesente Magistro Stephano dicto de Kátthy, Comite et Castellano de Árva, per veras suas metas antiquas novas juxta veteres erigendo, Reambulassent. Prima enim meta prout draedicti Homo Regius, et Homo noster dixerunt, incipit a parte Meridionali, in Monte Hotochk, et de ipso descendit ad Oratum Bresztova Réthe dictum et per ipsum Pratum discurrendo pertansit viam publicam per quam itur de Arva in Liptou, ubi est Terre Meta, inde pervenit ad Ulberk, ad Caput cujusdam rivuli Sztojnopotoka nominati, de quo descendit ad quendam Beerck Tarnobércz dictum videlicet ad Occidentem deinde ad Beergh ubi est Terrea Meta, et ad alium Beergs, Temérdek beergs dictum, de quo gyrat directae ad Rivulum qui est juxta Fontem Köthenkútha dictum, pertransiundo Fluvium Kolbyn ubi est Terrea Meta, per quem ascendendo, tendit ad Septentrionem ad unum Beergs Zemerebergs dictum, ubi est Terea Meta,

quem pertransiens. juxta quosdam Magnos Lapides decurrens, venit ad quogdam Beergh Javorbeergh dictum et ad alium Upizel nominatum per quem tendens, cadit in Fluvium Puchov, per quem ascendit, usquae ad caput, versus Orientem, inde pertransiundo quendam Beerck Farkasberk dictum directe ad Caput Fluvii Kolbyn, hinc ad Beerck, ubi est Terrea Meta, et ad quoddam Promontorium Bykbeerck dictum, inde ascendit ad Montem Holicze et ad Montem Hotochk memorat ad Priorem Metam, ubi terminantur. Eisdem Metas antiquas erexissent, Reambulatumquae, et aliorum Possessionibus Juribus Metali distinctione distinctam, et seperatam reliquissent, et praefatos Nobiles in Dominium Possessionis prae-libate legitime introduxissent, ipsam quae Eisdem Statuissent, Praemisso Titulo Concambii, perpetuo possidendam nullo penitus Contradictoriae obstante. In cujus rei memoriam perpetuam quae firmitatem praesentes Literas Nostras concessimus, Sigilli Nostri Pendentis munimine roboratas. Datum in Die Beati Martini Confessoris Anno Domini Millesimo Trecentesimo Quinquagesimo quinto. (1355.)

X.

Magnifico Viro Georgio Bubeek Magistro Thavernicorum Reginalium—. —. —. —. —. —Domino suo Joannes Filius—. —. —. —. —. —
Vice Comes de praedicto Liptou; Quod cum Nobis commisisset venire ad Possessiones Salamonis Filii, Laurentii, Joannis ac Proximorum Ejusdem Nobilium de Felseõ-Kulbyn, videlicet Reucze et Felseõ-Kulbyn accedere, necnon qualitatem quantitatem, utilitates et fructuositates ipsarum videre conscientiose quae estimare, Metesquae erigere deberemus. Nos itaque juxta vestrum praedictum Commissum, Primo ad Possessionem Reuche vocatam in Liptou existentem, Feria Tertia proxima ante Festum Beatae Mariae Magdalene jam praeteritum una cum homine Conventus de Thúrócz ac quamplurimus Viris Nobilibus de praedicto Liptou de Thúrócz accedendo eandem quae vidimus et aestimavimus ad aratrum Regalis Mensurae esse sufficientem, quae quidem possessio, et Terra plana fertilis et tam bona est, quod in ipsa Provincia melior vir reperitur. Item tantundem de Sylva, de quanunc, est in parte extirpatum, et etiam Civitas Rosenbergs, in ipsa Possessionae est locata. Item in Fluvio Reucze ipsam Possessionem pertinentes sunt duae Domus Molendinae sex rotas sen lapides Molaes habentes, quae quidem Molendina sunt valde fructuosa.

Tandem odem Die, ad faciem alterius Possessionis Felseö-Kolbyn vocatae in Arva existentis, cum Nobilibus praedictis accedendo, ipsamquae dum juxta Conscientiam Nostram aequivolorem qualitatem qantitatem fructuositatem, et utilitatem praescriptae Possessionis Reucze aestimare, Metasquae erigere voluissemus a parte Felseö-Kubyn Vylla Regalis, dum ad Fontem Kóten-Kútha vocatum venissemus, quem Salamonis Fratres et Proximi ejusdem pro antiqua Meta affirmabant Laurentius dictus Záz, vice Castellanus de Árva cum multitudinae hominum, cuspides habentium, illuc Superveniendo nos predemissa exequi non admisit uno sietiam facere voluissemus, prae Potentia, et multitudinae ipsius, minime potuissimus. Ac cum ad alias Metas videlicet ad Plantationem Leschina vocatam, quam praedicti Salamon Fratres, ac Proximi Ejusdem, inter Metas Possessionis ipsorum pradictae, fore et ad ipsam pertinere affirmabant, metasque modo quo supra erigere voluissimus annotatus Laurentius, nos praemissa simili modo facere non admisit. Item cum ad alias Metas ipsius Possessionis videlicet ad Plantationem Jaszenová réthe quam ipse Salamon et caeteri proximi Ejusdem, ad Possesionem ipsorum jam dictam pertinere allegassent venissemus Joannes et Ladislaus Filii Michaelis in ipsorum ac aliorum Fratrum suorum Personis, Nos ab aestimatione et Metarum erectione prohibuerunt. Et licet praedictus Laurentius necnon Joannes et Ladislaus Filii Michäelis memorati. Nos praemissa Exequi non permisissent; Tamen Nos, una cum Homine Conventus, et Nobilibus praedictis, prout Nobis Salamon et caeteri Proxime ejusdem, Metas a remotis manibus ipsorum indicarunt vidimus et consideravimus tali modo: Quod praedicta Possessione Felseö-Kubyn quae nunc apud manus eorum existit in sex duplo Majoris valoris, et quantitatis habetur, et nontantum modo a supradicta Possessione, puae nunc in parte apud manus eorundem existit, imo a totali ipsa Possesione, si etiam dictae duae Plantationes, seu Villulae Villulae Leschina et Jaszenova Réthe, jam dictae, min manibus ipsorum essdnt, ad huc multum major, melior atquae utilior existit Reuche praenotata et non tam fertilis nequae fructuosa existit et habetur. Datum in Tyepla, Feria Seqta, proxima post festum supradictum. Anno Domini Millessimo Trecentessimo Sexagesimo primo (1361).

XI.

Ludovicus Dei gratia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Galliciae, Lodomerie, Cumaniae, Bulgariequae, Rex, Princeps Sallernitanus et Honoris montis, Sancti Angeli Dominus. Omnibus Christi Fidelibus praesentibus et futuris praesentium notitiam habituris, salutem in omnium Salvatorae. Regem requirit Celsitudo et sublimium convenit dignitate, ut ea quae rite processerunt illibata conserventur, et quae a Fidelibus juste petuntur ad exauditionis Gratiam admittantur.

Proinde ad universorum notitiam harum sene volumus pervenire: Quod Salamon Filius Nicolai, Filii, Juche de Felseõ-Kolbyn ad Nostram accedendo praesentiam exhibuit Nobis, quasdam Literas Nostras patentes, super facto Concambii praedictae Possessionis suae Felseõ-Kolbyn vocatae in districtu de Árva existentis facta, pro eodem et Fratribus suis infrascriptis confectas tenoris subsequentis petens Nostram humiliter Excellentiam ut easdem Literas Nostras acceptare, approbare, ratificare, et pro Eodem item Gregorio uterino Nicolao, Filio Marci, Andrea Filio Laurentii, Filii praedicti Nicolay, Thomo Filió Faby, Filii Petri, Blasio Filio Phylippi Nicolao et Benedicto Filiis Mesk, Stephano Filio Martini Parvi, Petro Filio Stephano, Nicolao Filio Joannis, Filii Gyurke, Patruelibus Fratribus suis, Nostro dignemur Privilegio confirmare quarum tenor talis est: Nos Ludovicus Dei gratia Rex Hungariae etc: Memoriae commendantes tenore praesentium significamus quibus expedit Universis. Quod quia Marcus, Gregorius, Salamon et Laurentius, Filii Nikolai, Mesk, Stephanus, Ivanka et Joannes Filii Adriani, puandam Possessionem eorum Reucze vocatam, in Comitatu Lyptoviensi existentem quam utilem et Nostrae Majestati pro usu et commodo Civitatis Nostrae Rosumbergh vocate necessariam fore conspeximus juxta beneplacitum Nostrae serenitatis ad dictam Civitatem Nostram applika idem, Nobis grantanter obtulerunt benevoleque dederunt et Donarunt Ideo nos Eisdem Marco, Gregorio, Salamoni et Laurentio, Filiis Nicolai Mesk, Stephano Ivánka et Joanni Filiis Adriani Nobilibus Matura Deliberatione praehabita cum Praelatis, et Baronibus Nostris, in Concambium praedictae Possessionis eorum Reuche vocatae, quandam Possessionem Nostram Regalem Felseõ-Kubyn nominatam in Districtu de Árva exitentem hactenus ad Castrum Nostrum Árva vocatum spectantem quam ipsi quibusdam temporibus ex Nostra

Donatione Loco dictae Possessionis eorum conservasse dignoscantur, ab eodem Castro Nostro Arva nominato, liberata et abstractam, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis universis Terris scilicet arabilibus Sylvis, Aquis, Aquarumquae decursibus Pratrīs et Faenilibus ac aliis omnibus ad ipsam pertinentibus sub suis veris metis et antiquis dictis nobilibus Filiis videlicet Nicolai, et Filiis Adriani, ac ipsorum Haeredibus, Haeredumquae suorum successoribus censuimus dandam et donanda perpetuo et irrevocabiliter possidendam tenendam pariter et habendam promittentes ut quam primum praesentes Nobis fuerint reportatae Nostorum super hoc Privilegium ipsis Nobilibus cōnferemus. Datum in Wissegrád Feria sexta proxima post Festum Beati Lucae Evangelistae Anno Domini Millesimo Trecentessimo Quinquagesimo quinto. Nos itaque considerantes petitionem et humillimam Supplicationem praefatis Salamonis Nobis porrectam in hac Parte fore justam, admissionequae dignam praedictas Literas Nostras, omni prorsus suspicio et vicio carentes, de verbo ad verbum praesentibus insertas quo ad omnes sui continentias et clausulas acceptamus approbamus ratificamus et pro Eodem Salamonae Filio Nicolai et Fratribus suis praedictis, eorum quae Haeredibus et Posteritatibus Universis, perpetuo confirmamus praesentis Privilegii Nostri patrocinio mediante. Salvis Juribus alienis. In cujus rei memoriam firmitatemquae perpetuum praesentes eisdem concessimus Literas Nostras Privilegiales Pendentes, et Authentici sigilli Nostri Duplicis munimine roboratas. Datum per manus Venerabilis in Christo Patris, Domini Nicolai Archi Episcopi Strigoniensis; Lociquae ejusdem Comitīs Perpetui Aulae Nostrae Cancellarii dilecti ac Fidelis Nostri. Anno Domini Millesimo Trecentessimo sexagesimo primo. (1362) octavo Calendas Maii Regni autem Nostri, Anno Vigesimo.

Venerabilibus in Christo Patribus et Dominis Eodem Nicolao Strigoniensi, Thoma, Colocensi, Ugulino Spalatensi, Nicolao Jadrensi Archi Episcopis, Nicolao Agnensi, Demetrio Agriensi, Demetrio Varadiensi, Dominico Transylvano, Colomanno Jauriensi Ladislao Vesprimiensi, Dominico Chanadiensi Villermo Quinque Ecclesiensi, Electis confirmatis, Stefano Zagrabiensi, Michaele Vaciensi, Petro Boznensi, Fratribus Stephano Nitriensi, Thoma Sirmiensi, Joannae Tininiensi. Bartholomeo Fraguriensi, Demetrio Nonensi, Stephano Farenis, Valentino Makarensi, Matheo Sibini-

censi, Michaeli Scardonensi, Portina Scariensi, Ecclesiarum Episcopis Ecclesias Dei feliciter gubernantibus Ragusiensi et Corbaniensi Sedibus vocantibus Magnificis Viris, Nicolao Konth Palatino Dyonisio Vajvoda Transilvano, Comite Stephano Bubek Judicae Curiae Nostrae, Joanne Magistro Thavernicorum Nostrorum Leustachio Sclavoniae, Nicolao de Zeech Dalmatiae et Crôatiae, Nicolao De Machon Banis, Petro Zudor Pincernarum, Paulo de Lyszkov Dapiferorum et Emerico Agazonum Nostrorum Magistris, ac Magistro Konya, Comite Poseniensi, aliisque quampluribus, Comitatus Regni Nostri tenentibus et honores.

XII.

Nos Comes Stephanus Bubek, Judex Curiae etc: Quod annotato nostro rege in Zolio existentes Andreas de Lipto, contra Salamonem litteratum de Kolbin, in sua et quorundam proximorum suorum personis etc: proposuit eo modo etc: In altero vero privilegio de eodem conventu loquente, inter alia Anno Domini 1325 per Magistrum Donch, Comitem de Zólyom cum Ladislao, Joannae, et Staphano filiis suis, quandam possessionem suam superiorem Kolbin vocatam, in Árva existentem pro Concambio praedictae possessionis Revúcza, Nicolao, Petro et Philippo, filiis Juchi, et Michaeli Adriano, filiis Gyurki praedictorum jure perpetuo coram eodem Conventu de Thuroch datam fuisse innuisset Comes Thomas praenotatus etc. Datum in Wissegrad octavarum festi Beati Michaelis Archangeli praedictarum. Anno Domini Millesimo Trecentesimo sexagesimo secundo (1382)¹.

XIII.

Nos Comes Stephanus Bubek. Judex Curiae Serinissimi Principis Domini Ludovici Dei Gratia Regis Hungariae; Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit Universis: Quod anno tato Domino Nostro Rege in Zólyo existente, Andreás de Liptó contram Salamonem Literatum de Kolbyn in sua, et quorundam Proximorum suorum Personis in quindenis festi Beati Jacobi Apostoli, Anno proxime transacto preateritis, ad ejzsdem Domini Nostri Regis accedendo praesentiam

¹ E processu octavali authographo extraxit God. Kéler Antal. Tom. IV. p. 522. Comes Donch de Zólyom etiam Dominium Likava possedit, et oppido Rosenberg libertates contulit per Ludovicum regem confirmatas.

Comitis Thomae. condam similiter Judicis Curiae Regiae Anno Domini—. . .—. die proximo post quindenae quindenarum—. . .—. Filios Nicolai ac Mesk, Stephanum et Ivankam Filios Adrianni de Kolbyn Accedentibus Literis Conventus Ecclesiae de Thurócz Evocatoris in Causam atraxissent Tandem ipso Die adveniente praedicti—. . .—. Ivanka—. . .—. et pro ipso martino ac Stephano Filio suo et Paulo Filiodicti Alman cum Procuratoriis Literis dicti conventus in Figura ejusdém Comitis Thomae, Comparando Possessionem Reucze vocatam in Comitatu de Liptó habitam, ipsis et—. . .—. condam Illustrium Regum Hungariae pertimisse et pertinere ipsorumquae Privilegia ablata, ipsam vero possessionem Reucza, violenter et indebitis in concambium alterius Possessionis per ipsam Partem ad versam, traditam fuissae allegassent cujus rationem et dictorum Privilegiorum Prohibitionem iidem Actores posstulasent. Ubi Mesk, et Marcus, pro se, et pro aliis praefatis Fratribus ipsorum Patruelibus—. . .—. Conventus coram ipso Comite Thoma comparando in hujus comprobationem quod ipsi dicta Privilegia Eominorum Andrea et Ladislai Regum non violenter abstulissent, ac in faciem dictae Possessionis Reucze, se debitae immisissent ipsa duo Privilegia dictorum Dominorum Andreae et Ladislai duobus Privilegii de praedicto Conventu de Thurócz loquentibus coram eodem Comite Thoma—. . .—. In quorum quidem Privilegiorum de praedicto Conventu loquentium uno idem Comes Thomas. —. . .—. Anno Domini Millesimo Ducentessimo Octuagesimo octavo, par Ladislaum Filium Myluzlou cum Thoma et Joannae Filiis suis, ac dictum Fratrum ejusdem Ladislai uterinum similiter cum Petro et Martino Filiis suis, quos praedicti Ivan et Joannes Filios Almann ipsorum et Praedictorum Martini ac Stephani Filii ejusdem, et Petri Filii ipsius Almann fuisse Praedesessores assernissent Possessionem ipsorám Reucze vocatam, Praedecessoribus ipsorum Jurae Haereditario devolutam sub suis Metis Juche et Gyurke quos praedicti Filii Nicolai et Filii Adriani ipsorum fuissae Praedecessores affirmassent pro quadraginta Marcis fini argenti coram ipso Conventu de Thurócz perpetuo Venditam ac Literas mediantibus quibus ipsam Possessionem possedissent ad manus corundem Juche et Gyurke assignatas extitissae reperissent. In attacto vero Privile-

gio de Eodem Conventu loquente inter alia Anno Domini Millesimo Tercentesimo Vigesimo quinto, per Magistrum Donch Comitum de Zólyó cum Ladislao,, Joannae et Stephano Filiis suis quandam Possessionem suam, Superiorem Kolbyn vocatum in Árva existentem pro concambio praedictae Possessionis Reucze Nicolao Petro et Phylippo Filiis Juche et Michaeli ac Adriano Filiis Gyurke praedictorum Jurae perpetuo coram eodem Conventu de Thurocz datam fuisse juvenissent Comes Thomas praenotatus. Quibus quidem Instrumentis revisis praescriptitum Ivanes et Joannes Filii Alman praedicta duo Privilegia de dicto conventu loquentia no in dicto conventu, non de vero sigillo et justo stylo ipsius conventus sec nequisitiosae et exprosecutione dicti Magistri Donch, praememoratis Praedecessoribus ipsorum non comparentibus nec premissa confirmantibus fore confecta Allegassent loquae etiam ipsa Privilegia Alphabeto non fuissent intercisa. Et cum ipsa Comes Thomas, cum Baronibus Regni tunc cum ipso Judiciale tribunal consedentibus de veritate et falsitate dictorum Privilegiorum volens experiri praedicto Conventui eo modo sréipsisset ut ipse conventus ipsa duo Privilegia per ipsos Filios Nicolai et Filios Adriani aut eorum Procuratorem id eorum Pyxidae sub Capitae sigilli ejusdem Comitae Thomae, coram ipso conventu exhibendo in quindenis Festi Beati Michaelis Archangeli cum omnibus suis sigillis continentiis et circumstantiis habendo deum prae oculis juxta conscientias ipsorum examinando et de eo utrum ipsa duo Privilegia indicto conventu, de membro veri sigilli, et styli emanata essent, et si consvetum esset, Privilegia ibi emanari cum intercissione Alphabeti aut ne? decernendo senem facti ad quintum decimum diem earundem quindenarum rescriberet Regiae Majestati. Tandem ipso quindecimo Die occurente praedictis Joannae Filio Thomae et Joannae Filio Almann, pro se, et pro aliis praedictis Fratribus suis Patruelibus cum Procuratoriis Literis dicti Conventus de Thurócz adstantibus Marcus, Filius Nicolai et Mesk, Filius Andriani, pro se per Literas et pro Laurentio, Gregorio et Salamone, Filiis Nicolai ac Filiis Adriani, cum procuratoriis Literis ejusdem conventus in ipsius Comitae Thomae accedendo praesentiam eidem Literas praedicti Conventus de Thurócz exhibuisset continentes quod in praedictis quindenis ipse Conventus deum prae oculis habent juxta eorum conscientias praedicta Privilegia modo praemisso examidans, sub ipsorum vero et justo

sigillo ac Stylo, frande et prosecutione cujuslibet potentis, nullo modo mimicantibus cum suis sigillis, et circumstantiis, confecta reperisset, et quod non sit consuetudo Privilegia cum intercisione Alphabeti illic emanant praelectis autem ipsis literis dicti Conventus de Thúrócz, praedicti Mark et Mesk, in suis et praedictorum aliorum Filiorum Nicolai et Filiorum Adriani Persoeis per exhibitiones dicti Instrumenti Andreae Regis Anno Domini Millessimo Ducentesimo Tricesimo tertio, et Privilegii ipsius Ladislai Regis Anno Domini Millessimo Ducentesimo Septuagesimo quarto emanatorum Terram Reucze Trium Aratrorum Hudkoni et suis successoribus perpetuo collatam fuisse. Et demum per Ladislaum, Filium Myluzlou, et filios suos, Praedecessores scilicet praedictorum Actorum praefatis Juche et Gyurke, praedecessoribus videlicet ipsorum Filiorum Nicolai, et Filiorum Adrianni, venditam extitisse, praedicta Privilegia ipsius Conventus de Thurócz comprobassent. Et quia ipsa Instrumenta vera fore visa extitissent ipse conventus de Thurócz dicta duo Privilegia ipsorum vera esse, et de nembro veni sigilli ac Styli emanata fore reperisse, juxta ipsorum Constientias rescripsisset. Et ex eo praedicti Filii Juche et Filii Gyurke eandem Possessionem Reucze, tanquam ipsorum verum Jus, in concambium ipsius Possessionis Kulbyn, dicto Magistro Donch et Filiis suis dare potuisse sicquae Actor—.—.—. Ivan et Filiorum Almann, Martini Filii Dominici et Stephani Filii ejusdem penitus calumniosa fore, eidem Comiti Thomae, manifeste visi extitissent. Ideo ipse Comes Thomas, cum Baronibus, et Nobilibus Regni tunc cum ipso in Judicio assidentibus ipsum Ivan, Filium Thomae, Joannem et Paulum Filios Alman, Martinum Filium Dominici et Stephanum Filium ejusdem—.—.—indebita ipsorum acquisitione in poene Calumniae sua Judiciaria auctoritate contra praedictos Filios Nicolai et Filios Adrianni aggravatos fore committens ipsam Possessionem Kolbyn superiorem, cum omnibus suis utilitatibus, et pertinentiis juxta cursum uarum verarum Metarum et antiquarum praedictis Filiis Nicolai et Filiis Andriani, ac ipsorum successoribus pro ut Titulo praedicti concambii possidere dignoscerentur sine Praejudicio Juris alieni, perpetuo possidendam adjudicasset praedictisquae Ivan et Filio ejusdem Martino Filio Dominici, et Stephano ab eadem Possessione Reucze, in praedicto Concambio dictis Magistro Donch, et Filiis suis devoluta, perpetuum silentium impossuisset. Quarum Litera-

rum exhibitionibus factis et continentiis earundem revisis quia Praedictum Privilegium ipsius comitis Thomae condam Judicis Curiae Regiae quedam quatuor Privilegia duo videlicet Dominorum Andreae et Ladislai condam—.—.—. Regum Hungariae et similiter duo praelibati Conventus de Thurócz coram eodem Comite Thomae, exhibita fuisse denotarat. Nos absquae Revisione earundem Literarum Privilegialium inter Partes praemissas, Judicium et Justitiam bono modo Facere non poteramus. Idem etiam Salamon—.—.—. eadem nec in Camera Regali, aliquo evidenti Documento esse declava verat, nec etiam ad nostram requisitionem—.—.—.—.—. attunc exhibuerat; ideo una cum Baronibus et Nobilibus Regni Comiseramus eo modo ut paaedictus Salamon Literatus de Kulbiy, praedicta privilegia adnotati Comitis Domini Thomae condam Judicis Curiae Regiae expressa contra praedictum Andream de Lyptó in octavis diei—.—.—.—.—. tunc venientium coram Nobis exhibere teneatur quibus visis, Judicium et Justitiam facere valeremus inter Partes—.—.—.ordine—.observato a quibus quidem Octavis diei Cinerum, exhibitionem dictorum quatuor Privilegiorum eoquod Paulus, Filius Benedicti, qui pro eodem Salomone Literato cum Procuratoriis Literis, jam dicti Conventus de Thurócz, coram Nobis adstans ad Petitionem Stephani Fratris—.—.—. Andrae eadem quatuor Privilegia non exhibuerat. sed eorundem exhibitionem absquae ali cujus evidenti rationis assignationae—.—.—.—. alterum Terminum per nos prorogavi pustularit ad Octavas Festi Beatii Georgii Militis tunc venturi prorogantes commissimus ut praedictus Salamon Literatus ipsa quatuor Privilegia cum Judicio Trium Marcarum deponendo, contra ipsum Andream Actorem ex hibere teneatur coram Nobis. Ad Octavas Festi Beati Georgii Militis praefatus Salamon Literatus dicta quatuor Privilegia exhibiturus nec non dictum Judicium—.—.—.—. deponendum persoluturus, non venerat nequae miserat nec praemissum Judicium persolnerat ut debuerat pro sua non venientia in Judicio convento—.—.—.—. vero dicti Judicii Trium Marcarum deponendi in duplo ejusdem mediantibus aliis Literis—.—.—.—. viginti diebus continuis legitime coram Nobis expectatus postulans idem Andreas super praemissis—.—.—.—.—.—. dicti Salamoni Literati Judicium per Nos et Justitiam sibi dari Jure admittente. Et cum Nos praefatum Salamonem Literatum de Kulbyn premissa quatuor Privilegia, duo Dominorum

Andreae et Ladislai condam Illustrum regum Hungariae et duo praelibati conventus de Thurócz,—.—.—.— Judicae Curiae Regiae—.—.—.—.— exhibuerunt necnon de praescriptis Judiciis Novem Marcas facien.—.—.—.—.—contra praedictum Andream Filium Martini ad octavas Festi Nativitatis Joannis Baptistae, tunc venturi —.—.—.—.—

Illustrum Regum Hungariae ac duo praementionati Conventus de Thurócz, Nostro Judiciario examini curavit exhibe. In quorum unius scilicet ipsius—.—.—.— Privilegii Anno 'Gratiae Millesimo Ducentesimo Tricesimo tertio. Regni autem sui, Anno Trigesimo emanati.—.—.—.—.— Fidelibus Servitiis, Fidelis Hudkonis de quadam Terra sua, Nomine Reucza, Terramad culturam —.—.—.—.— aratorum sufficientem eidem Hudkoni et suis successoribus perpetuo contulisset, et eundem Hudkonem in Possessionem ipsius per Fidelem Praestaldum suum Autoritate sua Regia Introduci fecisset. In alterius vero Privilegie scilicet ipsius Domini Ladislai Regis—.—.—.—.— Septuagesimo quarto Duodecimo Kalendas Septembris in Dicatione Secunda Regni autem sui Anno 'Primo confir—.—.—.—.— inter omnia alia, praescriptum Privilegium Domini Andreae Regis per ipsum Dominum Ladislaum Regem confirmatum extitisse comperimur manifeste. Tertiū Privilegii—.—.—.—.— Conventus de Thurócz, Anno Domini Millesimo Ducentesimo Octuagesimo octavo Feria Tertia proxima post festum Beati—.—.—.—.— series inter omnia alia per Ladislaum Filium Myluzlou de Lyptou, cum Thoma et Joanne Filiis suis, ac Dominicum Fratrem ejusdem Ladislai uterinum similiter cum Petro et Martino Filiis suis, coram ipso Conventu quandam Possessionem ipsorum, Jure Haereditario de volutam, in vicinitate Possessionis Gyochab, ab una parte et Terrae Filiorum Bothk ex altera ad vi —.—.—.—.— vicinis et commetaneis permittentibus sub eisdem metis et Terminis ac, utilitatibus et pertinentiis quibus —.—.—.—.— per Praedecessores eorum habita extitisset et possessa Juche et Gyurke Fratri ejusdem, pro quadraginta Marcis fini argenti plene persolutis sub conditionibus in iisdem Literis Privilegialibus expresse venditam ac Literas quibus mediantibus ipsam Possessionem possedissent, ad manus eorundem Juche et Gyurke assignatas, eandem etiam Possessio-

nem per eosdem Ladislaum et Dominicum ac Filios eorum —.—
 —.— Juche et Gyurke Religioso Viro Fratре Egidio homine dicti
 Conventus. ad Petitionem Partium praescriptarum transmissio, ac
 vicinis et commetaneis ejusdem Possessionis praesentibus nullo
 contradictorae apparente, statutas Privilegii scilicet ipsius con-
 ventus de Thurócz, Anno Domini Millessimo Trecentesimo vigesimo
 quinto in Octavis Festi Nativitatis Beati Joannis Babbistae con-
 fecti; inter caetera per Magnificum Virum Magistrum Donch, tunc
 Comitem de Zólyó cum Ladislao, Joannae et Stephano Filiis suis
 quandam Possessionem suam superiorem Kulbyn vocatam in Arva
 existentem pro commutatione seu concambio Possessionis in Reu-
 cze existentis, Nicolao, Petro et Philippus Filiis Juthe, Michaeli
 et Adriano Filiis Gyurke et per ipsos eorum haeredibus haere-
 dumquae successoribus cum omnibus utilitatibus suis et pertinen-
 tiis universis perpetuo et irrevocabiliter possidendam fuisse com-
 perimur. De hinc idem Salamon Literatus quasdam Literas prae-
 dicti Domini Nostri Ludovici Regis Feria sexta proxima post Fes-
 tum Beati Lucae Evangelistae in Anno Domini Millesimo Trecent-
 tesimo quinquagesimo quinto emanatas Nobis—.—.— inter cae-
 tera declarantes: Quod quia Marcus, Gregorius Salamon et Lau-
 réntius Filii Nicolai, Mesk, Stephanus Ivanka et Joannes Filii
 Adriani, quandam Possessionem eorum Reucze vocatam in comi-
 tatu Liptoviensi, existentem quam idem Dominus Noster Rex, uti-
 lem suae Majestati, pro usu et commodo Civitatis suae Raegiae
 Rosumpergs vocatae necessariam fore conspexisset juxta benepla-
 citum suae Regiae serenitatis, ad dictam suam Regiam Civitatem
 applicandam eidem Domino Nostro Regi gratander obtulissent
 benivolequae dedissent et donassent. Ideo ipse Dominus Noster
 Rex. eidem Marco, Gregorio, Salamoni et Laurentio, Filiis Nicolai
 Mesk, Stephano, Ivanka et Joanni Filiis Adriani, Nobilibus ma-
 tura Deliberationae, praehabita, cum praelatis et Baronibus suis
 in concambium Possessionis eorum Reucze vocatae quandam Pos-
 sessionem suam Regalem Felseö-Kulbyn vocatam in Districtu de
 Árva existentem ad castrum Regium Árva vocatum spectantem,
 quam ipsi Nobiles quibusdam temporibus ex sua Regia Donatione
 loco dictae Possessionis eorum conservassent, ab eodem castro
 suo Árva nominato, liberatam et abstractam cum omnibus suis
 utilitatibus, pertinentiis Universisque Terris scilicet Arabilibus
 Sylvis, Aquis, Aquarumquae decursibus, Pratis et foenilibus ac

aliis omnibus ad ipsam pertinentibus sub suis veris metis et antiquis censisset dandam et donandum perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam per Filios Filiorum eorundem. Quarum quidem omnium praemissarum Literarum exhibitionibus factis, et continentis earundem perlectis primo praedictus Dominus Andreas Rex praefatam particulam Terream in Reucza existentem ad usum Trium aratorum sufficientem praefato Hudkoni et suis successoribus perpetuo tradidisse, ac tandem dictus Dominus Ladislaus Rex eandem Donationem confirmasse; demum vero praedictus Ladislaus et Dominicus Filii Mylozlou, successores scilicet dicti Hudkonis cum praedictis Filiis eorum ipsam Possessionem eorum Reucza vocatam Juche et Gyurke Praedecessoribus videlicet praelibatorum Filiorum Nicolai et Adriani pro quadraginta Marcis fini argenii, vendidisse praefatam vero Possessionem Felseö-Kulbin vocatam primo praetactus Magister Donch, et Filii sui praelibatis Filiis Juche, et Filiis Gyurke ac tandem jam dictus Dominus Noster Rex Ludovicus praelibatis Filiis Nicolai filii ejusdem Juche, et Filiis Adriani Filii ipsius Gyurke eorumque Successoribus in concambium praedictae Possessionis Reucze Perpetuo tradidisse. Inter alios vero praenotatos praefati Martinus Pater ac Stephanus Frater et nunc Procurator praedicti Andreae Actoris factum ablationis ipsius Possessionis ipsorum Reucze coram praefato Comite Thoma condamnatae Curiae Regiae, super ipsum Salamonem Literatum ac alios praedictos proximos ejusdem Ordinae Judiciario requisivisse idemque juxta Judiciariam sententiam ejusdem Comitis Thomae contra dictum Salamonem et alios praedictos in facto Calumniae convicti extitisse ex serie omnium praemissarum Literarum Privilegialium, et patentium reperiiebantur. Nunc etiam idem Stephanus pro praemissa Indebita requisitione ipsius Possessionis Reucze, in praesentia dicti Comitis Thomae ex seriae praemissarum literarum Privilegialium ejusdem in facto Calumniae convictus extitisse ad inve-niebatur. Ideo Baronum et Nobilium Regni, nobis cum in Judicio considendum, moderato, inducti Consilio, praedictos Andream et Stephanum Filios Martini, pro praemissa eorum indebita, et Calumniosa equisitione Possessionis Reucze praenotate, in facto Calumniae convictos fora commitentes, et eandem Possessionem Reucza per eosdem Filios Nicolai, et Filios Adriani, in concambium dictae Possessionis Kolbyn, de Jure conferrae valuisse decer-

nentes, eandem Felseő-Kulbyn vocatam, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis universis praefato Salamoni Literato et suis Fratribus ac Proximis annotatis eorumque successoribus ac Posteritatibus universis eo Jure quo sibi ratione praemissii Concambii pertinere dignoscitur ad judicavimus et commissimus perpetuo posidendam; Salvis juribus alienis praedictis Andreae et Stephano ab ipsa Possessione Reucza in praefato concambio ipsi Domino Nostro Regi devoluta, perpetuum silentium imponendo. In cujus rei memoriam firmitatem quae perpetuam, praesentes Eisdem Salamoni Literato ac suis proximis Literas Nostras Privilegiales Pendentis Authentici sigilli Nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum in Wissegrád Octávo Die Octavarum Festi Beati Michaelis Archangeli praedictarum. Anno Domini Millesimo Trecentessimo Sexagesimo secundo. (1362)

L. S.

XIV.

Serenissimo Principi Domino Ludovico, Dei gratiae Regi Hungariae, Domino ipsorum metuendo, Ladislaus Praepositus et conventus monasterii B. M. Virginis de Thurócz, orationes in Domino perpetuas et salutem. Noveritis nos Litteras Vestrae Majestatis prohibitorias nobis perrectas omni reverentia, qua decuit, recepissee in haec verba: (Ludovicus Dei Gratia Rex Hungariae, Poloniae, Dalmatiae etc. Fidelibus suis Conventui Ecclesiae de Thurócz salutem et gratiam Dicit nobis Salamon Litteratus filius Nicolai de Felső-Helben, suo et Ivannis filii Gregorii nec non Nicolai filii Marci, Andreae filii Laurentii, Benedicti et Valentini, Nicolai filii Johannis filii Stephani, nec non filiorum Mezk de eadem in personis, quod nonnulli forent vicini, et commetanei, qui quaedam terras ipsorum arabiles, et silvas in circuitu cujusdam lapidis Brabakeu vocati et ex utraque parte cujusdam rivuli Mezihradna nominati existentesi, ac etiam prata et alias utilitates dictae Possessionis Felseő-Helben quaslibet potentialiter et minus juste uterentur et hoc pro se ipsis usurparae, et perturbare conarentur in ipsorum Nobilium praejudicium non modicum et gravamen; super quo fidelitate vestrae firmiter praecipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum; quo praesente Bartholomeus et Mathias Filii Ivanka de Kuzmicz, sin Ladislaus, filius Nykili, Bartholomaeus, filius Nicolai

Nevecz(Martinus filius Michaelis de Jeszen, aliis absentibus homo noster, ad facies dictarum silvarum et aliarum pertinentiarum dictae possessionis accedendo; universis vicinis et commetaneis earundem signanter Johannem, Ladislaum et Martinum, ac ceteros filios Michaelis de Sancta Anna, Johannem Paulum de Háb filios Alman, Laurentium et Petrum, filios dicti Pauli de Medsihradna, ac alios quoslibet ab ulteriori potentiali occupatione, detentione et usurpatione perscriptarum silvarum et pertinentiarum earundem, usufructuum et utilitatum quarumlibet perceptione, et percipi-factione prohibeat lege Regni requirente; et post haec ipsius prohibitionis seriem. ut fuerit expediens, nobis fideliter rescribatis. Datum in Wissegrad in festo B. Bartholomaei Apostoli Anno D. Millesimo trecentesimo octuagesimo primo. Nos itaque Mandatis Vestrae Celsitudinis satisfactientes, pro ut tenemur, una cum Stephano filio Ivanka de Kauzmeicz, homine vestro, nostrum hominem fide dignum videlicet fratrem Joannem Presbyterum nostrum concaxonicum ad praemissam prohibitionem faciendam destinasse. (?) Qui tandem ad nos redeuntes nobis concorditer retulerunt: quod ipsi Sabatho proximo post octavas festi Beati Michaelis Archangeli de novo praeteritas, ad praedictam possessionem F.-Helben vocatam venientes, et ibidem vicinis et commetaneis ipsius legitime convocatis, signanter autem Joannem, Ladislaum Martinum filios Michaelis ac Stephanum filium Jakobi, nec non filios Mezk, de Sancta Anna, ac Johanem. Paulum de Háb, Ladislaum Alman cum filiis ipsorum etiam Michaelem, filium Georgii atque Michaelem, filium Martha, de superius Leszina, ac universos populos Castrenses de Alsó-Helben, praemisso modo ab occupationibus praedictarum, silvarum, terrarum, foenetorum, et quarumlibet utilitatum, praedictae possessionis F.-Helben et a perceptione quorumlibet usuum, ac utili earundem infra veras metas et terminos eorumdem existentium nec non a perpetuatione eorumdem pro se ipsis, quo vis modo facta, vel fecienda prohibuesent lege Regni exigente. Datum in festo Beatorum Simonis et Judae Apostolorum. Anno Domini Millesimo tercentesimo octuagesimo primo (1381)¹.

L. S.

¹ Ex autographo Camerali.

XV.

Nos Ladslaus Providentia Divina Praepositus Monasterii Betae Mariae Virginis de Thurucz, lociquae ejusdem Conventus. Omnibus Christi fidelibus praesentibus pariter et futuris, praesens scriptum inspecturis, salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam harum serie Literarum volumus pervenire. Quod Salamon Literatus, filius Nicolai, Filii Juche, Nicolaus filius Marci, Andreas filius Laurentii, Filii videlicet Fratrum suorum uterinorum, Item Valentinus filius Mesk Joannes Filius Stephani, filiorum videlicet Adriani, Nobiles de Felső-Kolbyn Comitatus de Árva, ab una; ex altera vero parte Nicolaus filius Joannis de Eadem, Coram Nobis Personaliter constituti, ac per eosdem, Salamonem videlicet Literatum Nicolaum filium Mesk, ac Joannem filium Stephani, oraculo vivae vocis ipsorum, confessum extitit et relatum publice et manifeste tali modo. Quod prae notatus Nicolaus filius Joannis, Patruelis et Divisionalis Frater ipsorum, atque Joannes Pater suus praetactus esset, et fuisset Filius Michaelis filii Gyurke procreatus, et non fuisset Filius Adriani, pro uti in quibusdam Literis Patentibus Inclyti Principis Domini Ludovici, Dei gratia Beatae memoriae pridem Regis Hungariae, super facto praedictae Possessionis eorum Kolbyn, in Concambium cujusdam Possessionis ipsorum Reuche nominatae confectis et emanatis, prae allegatum Joannem Patrem dicti Nicolai, vitio videlicet scriptoris Filium Adriani nominasset quod certum ita non fuisset ut praemissum existit, quia Adrianus et Michael, fratres uterini invicem fuissent. In cujus rei memoriam praesentes Literas Privilegiales cum appensione sigilli Nostri duximus concedendas. Datum in Festivitate Anno Domini Millesimo Tercentesimo Octuagesimo octavo. (1388.)

L. S.

XVI.

Nos Ladislaus Praepositus Monasterii beate Mariae Virginis de Thurucz, memorie commendamus, quod Salamon Literatus filius Nicolai de Felső-Kolbin, coram nobis constitutus protestatus est tali modo, quod sicut ipse ex veridico percepisset, Demetrius filius Fabiani de Rastoka una cum aliis fratribus suis, videlicet filiis Domichka de eadem, suggestionae ipsorum maliciosa preconcepta et persecutione iniqua cujusdam manifesti falsarii, videlicet Joannis Literati, Benedicti filii Domen de Liptou, Literas privile-

giales condam domini Belae Regis Hungariae falsas, super facto cujusdam plantationis sue Leschina vocatae intra metas praeditae possessionis Kolbyn vel existens et silve ejusdem, per se ipsis conari, et conficere procurassent, in praejudicium ipsius Salamonis et fratrum suorum et jacturam, Nam Sigillum dicti Belae Regis et aliorum Regum Regni Hungariae etiam Capitolorum et Conventuum aliquorum in Scrinio ipsius falsorum his proximis diebus per Vice Comitem de dicta Liptou esset reprehensum et inventum; factaquae hujusmodi protestationem idem Salamon suis nec non universorum fratrum et cognatorum suorum in personis praedictos Demetrum et fratres suos universos ab hujusmodi persecutione nequitiosa videlicet falsarum Literarum et ab perpetuatione plantatos et sylvae praedictae per se ipsos facta vel facienda inhibuit contradicendó, Lege regni exigente. Datum in Crastino Festi Omnium Sanctorum. Anno Domini Millesimo Tercentesimo Nonagesimo (1390). L. S.

XVII.

Sigismundus Dei Gratia Romanorum Rex semper Augustus ac Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Servie, Gallitiae, Lodomeriae, Comaniae Bulgariaeque Rex, Marchio Brandenburgensis, nec non Lucenburgensis haeres. Universis Christi Fidelibus, praesentibus pariter et futuris praesens scriptum inspecturis, salutem in salutis largitore. Ordo svadet aequitatis, et ad apicem pertinet Regalis dignitatis, ut ea quae rite processerunt illibate conserventur, et quae a Fidelibus juste petuntur ad exauditionis Gratiam admittantur. Proinde ad universorum tam praesentium quam Posterorum notitiam, harum serei volumus pervenire; quod fidelis Noster Andreas, Filius Nicolai, Filii Gyurke de Felső-Kubyn, suo, ac Ladislai carnalis item alterius Ladislai, Filii alterius Nicolai, filii Juthe, Martini, Filii Valentini, Filii Mesk, Michaelis et Stephani; Filiorum Benedicti nec non Joannis Filii Stephani, Filiorum ejusdem Mesk, de eadem Patruelicum Fratrum suorum in Personis. Nostrae celsitudinis accedens conspectum, exhibuit Nobis duas Litaras Privilegiales. unam condam serenissimi Principis Domini Ludovici felicitis reminiscentiae Regis Hungariae, Patris et socen. Nostri Majoris sui Authentici duplicis sigilli apensionae roboratam, tenorem aliarum Literarum ejusdem Ludovici patentium quibus mediantibus ipse Dominos Lu-

dovicus praescriptam Possessionem Felseő-Kubyn vocatam, in Districtu de Árva existentem, Marco, Gregorio, Salamoni et Laurentio, Filiis Nicolai, Mesk, Stephanus, Ivanka et Joanni, Filiis Adrianni successoribus ipsius Andrae ut asseriunt, et Fratrum suorum praedictorum ipsorumquae Haeredibus pro eorum Possessione Reucze appellata in Comomitatu Liptóviensi habita, concumbialiter in perpetuum dedisse et contulissae dignoscitur, Transumptive, de verbo ad verbum et confirmative in se habentem. Et aliam Conventus Monasteri de Thurócz, super legitima statuti-
one ejusdem Possessionis Felső-Kubyn pro eisdem ritae facta confecta tenore subsequentium, supplicando. Idem Andreas exinde, suo et quorum supra nominibus, Majestatis nostrae, praece humili, et devota ut easdem binas Literatas gratas, et acceptas habendo, Nostris quae Literis Privilegialibus verbaliter inseri faciendo pro ipsis, ac eorum Haeredibus Universis, perpetuae innovando, confirmare dignemur. Quarum quidem Literarum unius praefati videlicet Domini Ludovici Regis, Privilegialis tenoris est: Ludovicus Dei Gratia, Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Galliciae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariae Rex, Princeps salernitanus et Honoris montis sancti Angeli Dominus. Omnibus Christi Fidelibus, praesentibus, et futuris, praesentium notitiam habituris, salutem in omnium salvatorae. Regum requirit Celsitudo, et sublimium convenit dignitati, ut ea, quae rite processerunt illibata conserventur, et quae a Fidelibus juste petuntur, ad exanditionis Gratiam admittantur. Proinde ad universorum notitiam, harum sene, volumus pervenire: Quod Salamon, Filius Nicolai, Filii Juche de Felseő-Kubyn, ad nostram accedendo praesentiam exhibuit nobis, quasdam Literas Nostras patentes, super facto concumbii- praedictae Possessionis suae Felseő-Kubyn vocatae, in districtu de Arva existentis, facta, pro eodem, et Fratribus suis infrascriptis confectas, tenoris subsequentis petens Nostram humiliter Excellentiam ut easdem Literas Nostras acceptare, approbare, ratificarae, et pro eodem, item Gregorio uterino, Nicolao Filio Marci, Andrea Filio Laurentii, Filii praedicti Nicolai, Thomo Filio Fabii, Filii Petri, Blasio filio Phylippi, Nicolao et Benedicto Filiis Mesk, Stephano Filio Martino parvi, Petro Filio Stephani, Nicolao Filio Joannis, Filii Gyurke, Petruelibus Fratribus suis, Nostro dignemur Privilegio confirmare, quarum tenor talis est: Nos Ludovicus Dei Gratia Rex Hungariae; Memoriae

commendantes, tenore praesentium significamus, quibus expedit Universis. Quod quia Marcus, Gregorius, Salamon et Laurentius, Filii Nicolai, Mesk, Stephanus, Ivanka et Joannes, Filii Adriani quandam Possessionem eorum Reucze vocatam, in comitatu Lyp-toviensi distentem, quam utilem, et Nostrae Majestati, pro usu, et comodo civitatis Nostrae Rosumbergh vocatae, necessariam fore consperimus juxta beneplacitum Nostrae Serenitatis, ad dictam civitatem Nostram applicandam, Nobis gratanter obtulerunt, benevolae dederunt, et Donarunt. Ideo Nos eisdem, Marco Gregorio, Salamoni et Laurentio, Filiis Nicolai, Mesk, Stephano Ivanka et Joanni Filiis Adriani, Nobilibus matura Deliberatione praehabita, cum Praelatis, et Baronibus Nostris, in Concambium praedictae Possessionis eorum Reuche vocatae, quandam Possessionem Nostram Regalem Felseõ-Kubyn nominatam in districtu de Árva existentem hactenus ad Castrum Nostrum Árva vocatum spectantem quam ipsi quibusdam temporibus, ex Nostra Donatione loco dictae Possessionis eorum, Conservasse dignoscebantur, ab eodem Castro Nostro Árva nominato, liberatam et abstractam, cum omnibus suis utilitatibus, et pertinentiis universis, Terris scilicet arabilibus, Sylvis aquis aquarumque decursibus, Pratis et Faenilibus, ac aliis omnibus ad ipsam pertinentibus sub suis veris metis, et antiquis, dictis Nobilibus, Filiis videlicet Nicolai, et Filiis Adriani, ac ipsorum Haeredumque suorum successoribus, censuimus dandam et donandam perpetuo, et irrevocabiler possidendam, tenendam pariter et habendam, promittentes, ut quamprimum praesentes Nobis fuerint reportatae, Nostrum super hoc Privilegium ipsis Nobilibus conferemus. Datum in Wissegrad, Feria sexta proxima post Festum Beati Lucae Evangelistae. Anno Domini Millessimo Trecentesimo Quinquagesimo quinto. Nos itaque considerantes petitionem, et humilimam supplicationem praefati Salamonis, Nobis porrectam, in hac Parte fore justam, admissionae dignam, praedictas Literas Nostras, omni prorsus suspicio, et vicio carentes, de verbo ad verbum praesentibus insertas, quoad omnes sui continentias, et clausulas, acceptamus, approbamus, ratificamus et pro eodem Salamone Filio Nicolai, et Fratribus suis praedictis eorumque Haerendibus, et Posteritatibus, Universis perpetuo confirmamus praesentis Privilegie Nostri patrocino mediante. Salvis juribus alienis. In cujus rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes eisdem concessimus Literas Nostras Privilegi-

ales. Pendentis, et Authentici Sigilli Nostri Duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo Patris, Domini Nicolai Archi-Episcopi Strigoniensis: Lociquae ejusdem Comitis Perpetui, Aulae Nostrae Cancellarii dilecti, ad Fidei Nostri, Anno Domini Millessimo Trecentesimo sexagesimo primo, octavo Calendas Maji, Regni autem nostri, Anno vigesimo. Venerabilibus in Christo Patribus et Dominis Eodem Nicolao Strigoniensi, Thoma Colocensi, Ugolino Spalatensi, Nicolao Jadrensi, Archi Episcopis, Nicolao Agnensi, Demetrio Agriensi, Demetrio Varadiensi, Dominico Transylvano, Colomanno Jauriensi, Ladislao Veszprimiensi, Dominico Chanadiensi, Villermo quinquae-Eclesiensi, Electis confirmatis, Stephano Zágrábiensi, Michaelae Vácziensi, Petro Boznenzi, Fratribus: Stephano Nitriensi, Thoma Tirmiensi, Joannae Tininiensi, Bartholomeo Traguriensi, Demetrio Nonensi, Stephano Farensi, Valentino Makarensi, Mathaeo Sibinicensi, Michaelae Skardonensi, Portina Scariensi, Ecclesiarum Episcopis Ecclesias Dei feliciter gubernantibus, Ragusiensi et Corbaniensi sedibus vacantibus. Magnificis viris, Nicolao Konth Palatino, Dyonisio Vayvoda Transylvano, Comite Stephano Bubeek, Judicae Curiae Nostrae Joannae Magistro Thavernicorum Nostrorum, Leustachio Slavoniae, Nicolao de Zeech Dalmatiae et Cröatiae, Nicolao de Machon Banis, Petro Zudor Pincernarum, Paulo de Myszkov Dapiferum, et Emerico Agaronum Nostrorum, Magistris, ac Magistro Konya, Comite Psoniensi, aliisque, quampluribus, Comitatus Regni Nostri tenentibus, et honores. Alterius vero ut puta Conventus de Thurócz, series est haec: Universis Christi Fidelibus praesens scriptum impecturis; Paulus divina miserationae Praepositus Ecclesiae Beatae Mariae Virginis de Thurócz. Lociquae ejusdem Conventus, Salutem in Salutis largitore. Ab humana Mundi Memoria, negotia facilius elabantur, quae nec scripto, nec sigillo, nequae voce Testium aeternantur. Proinde ad singulorum notitiam, tam praesentium, quam futurorum, harum serie Literarum volumus pervenire. Quod Nos Literas Serenissimi Principis Domine Ludovici Dei Gratia Regis Hungariae, pro Salamone, Filio Nicolai, et Fratribus suis, Reambulatorias, receperimus, summo cum honore, in haec verba: Ludovicus Dei Gratia Rex Hungariae etc: Fidelibus suis conventui de Thurócz, salutem et Gratiam. Dicunt Nobis, Marcus, Laurentius, Gregorius et Salamon, Filii Nicolai, Filii Juthe, ac Mesk, Stephanus et Ivanka, Filii Adriani,

Filii Gyurke, et Joannes, Filius Michaelis, ejusdem Filii Gyurke. Quod ipsi in Dominium Possessionis Felső-Kolbin vocatae, in districtu Arva existentis, pridem per Nos in Concambium cujusdam Possessionis eorum Reucze Vocatae, in Liptou habitae, ipsis per Nostraditae, vellent legitime Introire. Quare fidelitati vestrae firmiter praecipiendo, Mandamus quatenus Vestrum mittatis hominem pro Testimonio fidedignum; quo praesente, Nicolaus Machk de Sáy, aut Benedictus Filius Andreae de Nodeser vel Stephanus Filius Ivanka de Ivankafalva, aut Philippus, Filius Zaád de Lubelle, vel Petrus, Filius Jánus, de Seterelmitelky aliis absentibus homo noster, praesentibus Vicinis, et commetancis dictae Possessionis ad faciendū ejusdem accedendo, ipsa per Veteres, et antiquas Metas Reambulando, Novasquae in Locis necessariis erigendo praefatos Filios Nicolai, et Filios Adriani, et Filium Michaelis in dominium Possessionis praelibatae legitime Introducat, et ipsam eisdem Statuat praemisso Titulo concambii perpetuo possidendam si non fuerit contradictum. Contradictores autem, si qui fuerint, citetis contra Eosdem ad Nostram praesentiam, ad Terminum competentem, et post hac seriem ipsius Statutionis, cum cursibus Metarum et nominibus Contradictorum, Termino assignato, Nobis fideliter rescribatis. Datum in Wissegrad in Vigilia Apostolorum Simonis et Judae Beatorum. Anno Domini Millessimo Trecentesimo quinquagesimo quinto

Nos itaque Mandatis Regiae Majestatis obedientes, ut tenemur, una cum Nicolao Filio Machk, homine Regio, Nostrum Hominem videlicet Fratrem Laurentium Concanonicum Ecclesiae Nostrae, fidae dignum ad praemissam Reambulationem et Statutionem faciendam, duximus destinandum. Qui demum ad Nos redeuntes, Nobis concorditer retulerunt. Quod Tertia FERIA proxima ante Festum Beati Martini Confessoris proximae praeteritum ad faciem dictae Possessionis Felső-Kubyn vocatae accessissent, Vicinis et Commetaneis suis Universis, inibi legitime convocatis et ipsis praesentibus, coram praesentibus, coram praesente Magistro Stephano dicto de Kátthy, Comite et Castellano de Árva, per veras suas, Metas antiquas novas juxta veteres erigendo, Reambulescent. Prima enim Meta, pro ut praedicti Homo Regius. et homo noster dixerunt, incipit a parte Meridionali, in Montae Hotochk et de ipso descendit ad Pratum Bresztova Réthe dictum, et per ipsum Pratum discurrendo, pertransit Viam publicam, per quam

itur de Árva in Liptou, ad Caput cujusdam rivuli Sztojnovpotoka nominati, de quo descendit ad quendam Beerck, Tarnovbércz dictum, videlicet ad occidentem, deinde ad Beergh, abi est Terrea Meta, et ad alium Beergh, Temérdekbergh dictum, de quo gyrat directae, ad Rivulum qui est juxta Fontem Kokenkutha dictum per transiundo Fluvium Kolbyn, ubi est Terrea Meta, per quem ascedendo. tendit ad Septentrionem, ad unum Bergh, Zemerebergh dictum, hinc de clinat ad Fluvium Mechichradne dictum, ubi est Terrea Meta quem pertransiens, juxta quosdam Magnos Lapidés decurrens, veniat ad quod, dam Beergh Jávorbeergh dictum, et ad alium Upizel nominatum, per quem tendens, cadit in Fluvium Puchov, per quem ascendit, usque ad caput, versus Orientem, inde pertransiende quendam Beerck, Farkasberck dictum, directae ad Caput Fluvii Kolbyn, hinc ad Beerck, ubi Terrea Meta, et ad quodam Promontorium Byckbeerck dictum inde ascendit ad Montem Hollicze et ad Montem Hotochk memorat, ad Priorem Metam, ubi terminantur. Easdem Metas antiquas erexissent, Reambulatae quae, et aliorum Possessionibus Juribus Metali distinctione distinctam, et sepe ratam reliquissent, et praefatos Nobiles. in Dominium Possessionis praelibatae legitime Introduxissent, ipsam quae, Eisdem Statuissent, praemisso Titulo concambii, perpetuo possidendam nullo penitus Contradictoriae abstante. In cujus rei memoriam perpetuam quae firmitatem, praesentes Literas Nostras concessimus, Sigilli Nostri Pendentis muniminis roboratas. Datum in Die Beati Martini Confessoris, Anno Domini Millesimo Trecentesimo, Quingagesimo quinto. Nos igitur humillimus et devotissimus, praefato Andreae supplicationibus antefatis, Nostro per ipsum et quorum supra Nominibus, oblatis Culmini, Regali Pietate exauditis, et elementer admissis. praescriptas Binas Literas Privilegiales, non abrasas, non Cancellatas, neque in aliqua earum parte viciatas, sed omni prorsus ambiguitatis vicio destitutas praesentibus de verbo ad verbum, sine diminutione, et augmento aliquali insertas quo ad omnes earum contentas, clausulas et Articulos pro ut earum Viribus suffragatur veritas, acceptamus, approbamus et ratificamus. Nihilominus quae attentis et consideratis, ejusdem fidelitate, et fidelii Servitorum laudedignis meritis, Synce ris quae conplacentiis, per ipsum Nobis, et Sacro Nostro Regio Diademati, Locis et temporibus opportunis, cum Summa fidelitate, laudabiliter exhibitis et impensis, simul cum Cancambiali permuta-

tationae, et legitima statutionae ac Metarum erectionae possessi-
onariarum praemissis, superius in earundem Geminarum Litera-
rum, tenoribus latius explicatis et conventis, in quantum iidem
in Dominio Possessionis, et Metarum Praedictarum pacifice per-
sistent praesenti, mera autoritate Regia, et potestatis plenitu-
dinae, ex certa quae scientia Nostrae Majestatis, ac de consensu,
et beneplacito serenissimae Principis Dominae, Barbarae, Reginae,
Contorsoralis Nostrae praecarae Praelatorum etiam et Baronum Nos-
trorum Consilio praematurum, praefato Andreae, et Fratribus suis
praedictis, eorumquae Haeredibus universis innovantes perpetuo
valituras confirmamus praesentis scripti Nostrae Patrocinio medi-
ante, Salvis Juribus alienis. In cujus rei memoriam firmitatemquae
perpetuam, praesentes concessimus Literas Nostras Privilegiales
Pendentis Authentici Sigilli Nostri Duplicis, quo ut Rex Hunga-
riae utimur, numine roboratas. Datum per manus Reverendi in
Christo Patris. Domine Joannis Episcopi Zagradiensis, Aulae Nos-
trae, et Reginalis Majestatum, supremi Cancellarii, Fidelis Nos-
trii dilecti, Anno Domini Millessimo Quadringentesimo vigesimo
quarto, Tredecimo Calendas Februarii. Regnorum Nostrorum Anno
Hungariae videlicet Tricesimo septimo, Romanorum quinto decimo
et Bohemiae quarto. Venerabilimus in Christo Patribus Dominis
Gregorio Postulato Strigoniensi, Dioynisio Spalatensi, et Andrea
Ragusiensi Archi-Episcopis, Colocensi et Jadrensi sedibus vacan-
tibus; eodem Joannae Zagradiensi, Andrea Varadiensi, Thoma
Agriensi, Henrico Quinquae-Ecclesiensi, Benedicto Boznensi, Cle-
mente Jauriensi, Nicolao Vacziensi, Fratre Hudkone Nitriensi, Ja-
kobo Sirmiensi, Petro Corbaniensi et Thoma Segniensi, Ecclesia-
rum Episcopis Ecclesias Dei feliciter gubernantibus. Petro de
Rozgon Vesprimiensi, Ladislao de Marczally Chanadiensi, Blasio
Transylvanensi Electis, Traguriensi, Scardonensi, Sibinicensi, No-
mensi Tininiensis, Makarensi, et Farensi, Sedibus vacantibus. Nec
non Magnificis viris Nicolao de Saára, Regni Nostri Hungariae
Praedicti Palatino, altero Nicolao de Chaák, Vayvoda Transylva-
nensi, Comite Stephano Kompolth de Nána, Judicae Curiae Nos-
trae Hermanno Comitae Ciliae, Zagoriaequae, ac totius Regni
Nostri Slavoniae. Socero Nostro Albano de Ungh Priorae, Dal-
matiae et Croatiae praedictis, Desev de Saára praedicta Macho-
niensis Banis, honorae Banatus Zirmiensiis vacantae; Petro Filio
Heinrich de Brezovicze Thavernicorum. Ladislao Filio Joannis

Vajvoda de Thamásy Janitorum, Stephano de Breher Dapiferorum Ladislao Kompolth de Nána Pincernarum, Nicolao de Berény Agazonum Nostrorum Magistris. et Stephano de antedicta Rozgon Comite Poseniensi, aliisque quampluribus Regni Nostri Comitatus tenentibus et honores.

L. S.

XVIII.

Nos Capitulum Ecclesiae Beati Martini de Scepus; Memoriae commendantes, tenore praesentium significamus, quibus expedit universis. Quod Andreas, Filius Nicolai, Filii Gyurke de Felsew-Kolbyn, ad Nostram Personaliter veniendo praesentiam, exhibuit Nobis Literas Serenissimi Principis, condam Domini Ladislai, Dei Gratia Illustris Regis Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriae, Bulgariaequae Regis, sub ipsius Duplicis Sigilli sui impensione Privilegaliter confectas, tenoris infrascripti per ipsius Andreae detentionem, per Hussitas Bohemos, inisnicos Crucis Christi, inutiliter conservatas, in aliqua sui parte modice ruptas, petens Nos humili precum cum Instantia quatenus easdem. sub sigilli Nostri Testimonio rescribi facere dignaremur, ut ipsis rescriptis, tanquam Originalibus, uti in Iudicio, et extra valeret, eisquae fides ad hiberetur, quarum tenor talis est: Ladislaus Dei Gratia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaequae Rex, omnibus praesentem paginam inspecturis, Salutem in omnium Salvatore. Ad universorum notitiam tam praesentium, quam futurorum, harum serie volumus pervenire. Quod Ladislaus et Dominicus Filii Mylozlou ad Nostram accedentes praesentiam exhibuerunt Nobis Privilegium Andreae Regis, Clarae recordationis confectum condam super facto cujusdam Terrae, Trium Aratro- rum, quae Hudkoni Avo praefatorum Ladislai et Dominici, per eundem Andream Regem collata, et per Carissimum Patrem Nost- rum Regem Stephanum ipsis Ladislao et Dominico relicta, et concessa fuerat possidere, prout in ipsius Carissimi Patris Nostri Patentibus Literis. videmus contineri, petentes a Nobis cum Instantia, ut idem Privilegium ratum habere, et Nostro dignaremur Privilegio confirmare; cujus quidem tenor talis est: Andreas Dei Gratia Rex Hungariae, Universis Christi Fidelibus praesentes Li- teras inspecturis, Salutem et omne bonum. Ad universorum noti-

tiam tam praesentium, quam futororum harum insinuatione volumus pervenire: Quod Nos consideratis, Fidelibus servitiis. Fidelis Nostri Hudkonis quae Nobis fideliter a primaevae suae pueritae temporibus exhibuit, in recompensationem suorum Servitiorum de quadam Terra Nostra, nominae Reucha, ad culturam Trium aratorum sufficientem, tam sibi quam etiam suis haeredibus, haerendumquae suorum successoribus Jure perpetuo contulimus possidendam, in cujus Terrae possessionem per Fidelem Prestaldum Nostrum Radunij, autoritate Regia fecimus Introduci: Ut autem haec Nostra Donatio perpetuae stabilitatis robur optineat, nec unquam Nostris vel Nostrorum temporibus successorum queat intritum retractari in argumentum amplioris fidei. Literas Nostras concessimus, Duplicis sigilli Nostri munimine roboratas. Datum Anno Gratiae, Millessimo Ducentessimo Tricesimo Tertio, Regni autem Nostri, Anno Tricesimo. Nos itaque praecibus praefatorum Benignitate Regia inclinati, Dictum Privilegium Andreae Regis, ratum habentes, et acceptum de Verbo ad Verbum inseri facientes, autoritate praesentium duximus confirmandum concedentes eisdem, ex Gratia Speciali, ut in Sylva, ultra dictum Fluvium Reucha, in fine dictae Terrae eorum, versus occidentem existenti, quae deserta et in habitabilis este dicitur, in latitudine longitudinis Terrae ipsorum praefatae, quos libet usus ipsorum exercere In cujus rei memoriam firmitatemquae perpetuam praesentes concessimus Literas Duplicis Sigilli Nostri munimine roboratas. Datum per manus Magistri Benedicti Sanctae Strigoniensis Epcclesiae Electi, ejusdemquae Loci Comitis Perpetui Budensis Praepositi, et Aulae Nostrae Vice Cancellarii dilecti et Fidelis Nostri; Anno Domini Millessimo Ducentessimo Septuagesimo quarto. Duodecimo Calendas Septembris, Regni autem Nostri Anno primo Venerabilibus Patribus, Stephano Colocensi, Johanne Spalacensi, Archi Episcopis Lamperto Agriensi. Benedicto Chanadiensi, Jób Quinquae-Ecclesiensi, Philippo Váciensi, Aulae Dominae Reginae, carissimae Consortis Nostrae Cancellario, Paulo Vesprimiensi, Aulae Nostrae Cancellario, Lodomerio Varadiensi, Timothaeo Zagrabieni, Dionisio Jauriensi, et Petro Transilvano, Episcopis Ecclesias Dei feliciter gubernantibus; Dionisio Bánó Comite de ☉ Klich, et Judicae cummanorum, Henrico Bánó totius Slavoniae, Joachimo Magistro Thavernicorum Nostrorum, Nicolao Judicae Curiae Nostrae, Comite de Gnechke. Renoldo Magistro Dapiferorum Nostro-

rum, Comite Zulgagamiensi, Nicolao Vajvoda Transylvano Comite de Zonnch, Paulo Bánó de Scemio, Moys Magistro Thavernicorum ipsius Dominae Reginae Comite Symigiensi, Herbordo Magistro Agazonum, Nostrorum Comite de Barania, Izaldo Comite Zaladiensi, Gregorio Comite Castriferrei, Johanne Comite Supruniensi, et aliis quampluribus, Comitatus Regni, tenentibus et honores. Nos igitur justis et legitimis petitionibus praedicti Andreae favorabiliter inclinati, easdem Literasdicti condam Domini Ladislai Regis non rasas, non Cancellatas nec in aliqua sui parte viciatas, praeter praedictam rupturam, sed omni prorsus vicio, et suspicione carentes, de verbo ad verbum, sine diminutione, et augmento praesentibus inseri fecimus. et conscribi Ipsi Andreae sub appensione Sigilli Nostri, duximus concedendas ad Cautelam, Datum Feria quarta, videlicet in Dei Cinerum Anno Domini Millesimo Quadringentesimo Tricesimo Tertio. (1433).

L. S.

NIX.

Nos Capitulum Ecclesiae Beati Martini de Scepus, Memoriae commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, Quod Andreas filius Nicolai; filii Gyurke de Felső-Kubin ad Nostram personaliter veniendo presentiam, exhibuit nobis Literas Serenissimi principis, condam domini Ludovici Dei Gratia Illustris Regis Hungariae, Dalmatiae; Croatiae, Ramae, Serviae, Illiriae, Lodomeriae, Comaniae, Bulgariquae, Regis, sub ipsius duplicis Sigilli sui appensione privilegialiter confectas tenoris infrascripti, petens nos humili precum instantia, quatenus easdem sub Sigilli nostri téstimonio describi facere dignaremur, ut ipsis rescriptis tamquae fides adhiberetur, quarum tenor is est; Ludovicus Dei Gratia, Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Galitiae, Lodomeriae, Comaniae, Bulgariquae Rex, Princeps Sallernitanus, et honoris montis Sancti Angeli Dominus, Omnibus Christi fidelibus, praesentibus et futuris praesentium notitiam habituris, salutem in omnium Salvatore Regum requirit Cel-situdo et sublimium convenit dignitati, ut ea quae, rite prehesse-runt, illibata conserventur, et quae a suis fidelibus juste petun-tuntur, ad exauditionis gratiam admittantur, proinde ad universo-rum notitiam harum seriae volumus pervenire, quod Salamon filius Nicolai, filii Ice de Felsew-Kubin ad nostram accedendo presen-

tiam, exhibuit nobis quosdam Literas nostras patentes super facto Concambii predicto possessionis sue Felső-Kubin vocate, in districtu de Arva existentis facta, pro eodem et fratribus suis infra-scripta confectas tenoris subsequentis, petens nostram humiliter Excellentiam, ut easdem Literas nostras acceptare, approbare, ratificare et pro eodem item Gregorio uterino, nec non Nicolao, filio Marci, Andrea, filio Laurentii, filii predicti Nicolai, Thoma filio Fabus, filii Petri, Blasio, filio Philippi, Nicolao et Bénédicto filis Mesk, Stephano filio Martini parvi, Petro filio Stephani, Nicolao filio Joannis. filii Gyurke patruelibus fratribus suis, nostro dignaremur privilegio confirmare, quarum tenor talis est; Nos Ludovicus Dei Gratia Rex Hungariae, memoria commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod quia Marcus, Gregorius Salamon et Laurentius, filii Nicolai, Mesk, Stephanus, Iwanka et Joannes filii Adriani quandam possessionem eorum Reuche vocatam, in Comitatu Liptóviensi existentem, quam utilem et Nostrae Majestati pro usu et Comodo Civitatis nostrae Rosumpergensi vocatae necessariam fore conspeximus, juxta beneplacitum nostre Serenitatis ad dictam civitatem nostram applicandi nobis gratanter obtulerunt, benevolequae dederunt, et donarunt, pro eo Nos eisdem, Marco, Gregorio, Salamoni et Laurentio, filiis Nicolai, Mesk, Stephano, Iwanka et Joanni filiis Adriani, nobilibus matura deliberatione praehabita, cum Prelatis et Baronibus nostris in Concambium predictae possessionis eorum Reuche vocatae, quandam possessionem nostram Regalem, Felsew-Kubin nominatam in Districtu de Arva existentem, hactenus ad castrum Árva vocatum spectantum, quam ipsi quibusdam temporibus ex nostra Donatione, loco dictae possessionis eorum conservasse, dinoscebamur, ab eodem Castro nostro Árva nominata, liberatam et abstractam cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis universis, terris scilicet arabilibus, Silvis, aquis, aquarumquae decursibus, pratis, et fenilibus ac aliis omnibus ad ipsam pertinentibus, sub suis veris metis et antiquis, dictis nobilibus filiis videlicet Nicolai et filiis Adriani, ac ipsorum haeredibus, haeredumquae suorum successoribus, censuimus dandam et donandam, perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam. promittentes ut quam primum presentes nobis fuerint reportate, nostrum super hoc privilegium ipsis Nobilibus conferemus. Datum Wysegrad Feria sexta proxima post Festum beati Luce evangeliste, Anno Domini Millesimo trecentesimo

quinquagesimo quinto. Nos itaque considerantes petitionem, et humilimam supplicationem prefati Salamonis nobis perrectam, in hac parte fore justam, admissioniquae dignam, praedictas Literas nostras, omni prorsus suspitione et vitio carentes, de verbo ad verbum presentibus insertas, quo ad omnes sui continentias et clausulas acceptamus approbamus ratificamus, et pro eodem Salamone Filio Nicolai, et fratribus suis predictis, eorumquae haeredibus et posteritatibus universis perpetuae confirmamus, praesentis privilegii nostri patrocinio mediante, salvis juribus alienis. In cujus rei memoriam firmitatamquae perpetuam, presentes eisdem concessimus Literas nostras privilegiales pendentis et authentici Sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo Patris Domini Nicolai Archi episcopi Strigoniensis, lociquae ejusdem Comitis perpetui, aulae Nostrae Cancellarii didecti et fidelis nostri, Anno Domini Millessimo Trecentesimo Sexagesimo primo, Octavo Calendis May; regiminis nostri. Anno Vigesimo. Venerabilis in Christo Patribus et dominis, eodem Nicolao Strigoniensis, Thoma Colocensis, Ugolino Spalatensis, Nicolao Jadriensis, Archi-Episcopis; Nicolao Agriensis, Demetrio Varadiensis, Domenico Transilvaniensis, Colomanno Jauriensi; Ladislao Wesprimiensi, Dominico Chanadiensi, Willermo Quinquaeeclesiensi Electis confirmatis, Stephano Nitriensi, Thoma Sirmiensi, Johannaë Tiniensi, Stephano Zagradiensi, Michaelae Vaciensi, Petro Bosnensi, Bartholomeo Traguriensi, Demetrio Nonensi, Stephano Farensi, Valentino Macarensi, Matheo Sibinicensi, Michaelae Scardonensi, Portma Sceniensi ecclesiarum Episcopis, ecclesias Dei feliciter gubernantibus, Ragusiensi et Corbaviensi, sedibus vocantibus, Magnificis viris Nicolao Konth palatino, Dyonisio Vayvoda Transylvano, Comite Stephano Bubek Judice Curiae nostre, Johanne Magistro Tavarnicorum nostrorum Leustachio Sclavinie, Nicolao de Zeech Dalmatie et Croatiae, Nicolao de Machon Banis, Petro Zwodor princernarum, Paulo de Lizkow dapiferorum, et Emerico agazonum nostrorum magistris, ac Magistro Konya Comite Poseniensi, aliisque compluribus Comitatus Regni nostri tenentibus et honores. Nos igitur justis et legitimis petitionibus predicti Andree favorabiliter inclinati eadem literas dicti condam domini Ludovici Regis, nos rasas, non cancellatas nec in aliqua sui parte viciatas, sed omni prorsus vitio et suspitione carentes, de verbo ad verbum sine dominicione

et augmento presentibus inseri fecimus et conscribi, Ipse Andree sub appensione Sigilli nostri duximos concedendas ad cautelam. Datum feria quarta videlicet in die Cinerum. Anno domini Millesimo Quadringentisimo Tricesimo Tertio (1433).

L. S.

XX.

Nos Mathias Kremniczky Vice Comes Comitatus Arvensis. Damus pro memoria. Quod Nobiles Viri, Benedictus et Petrus, alter Joannes, Fratres existentes Carnales de Superior Kubyn, Coram Nobis Personaliter Constituti, sponte et libere fassi sunt, in hunc modum : quomodo ipsi ex mutua Fraternali Compositione praesentibus Nobis Nobilibus Domino Georgio Vlaszky, et Domino Georgio Sarevuczky, et coram Nobili Viro Martino de Thurócz, et praesente Nobili Viro Mathia Hodoczinszky uno et coram vicinis praesentibus Nobilibus Domino Mathia Pictore, et corem Domino Benedicto Patruo ipsorum, ad talem pacis, concordiae, devenissent unionem : Quod quamvis—.—.— Testamentum Nobiles Thomae De praedicto Kubin, patris puta praedictorum fratrum ad cujus rei Testimonium, Nos iterum, ac iterum profitemur tenore praesentibus existentibus coram Nobili Viro Domino Mathiae, coram Salamone, coram Domino Nicolao, et Domino Paulo, coram Valentino et coram tota Communitate Districtus Arvensis. Ipsi Nobiles Domini talem unionem fecerunt. inter prae-nominatos Viros : Primo Benedicto Domino Fratri—.—.— ostenderunt ei Paternalem Curiam, una cum Stabulis, usquae ad Metam Domini Mathiae Pictoris, Horreum autem ostenderunt a Stabulo—.—.—, usquae ad—.—.— viam autem liberam permisit eisdem Fratribus, per Paternalem Curiam. Petro autem Fratri eorum, ostenderunt lucidam super Celarium, ut eam tollat in Domum suam Horreum autem, una cum Pomario usquae ad Metam Mathiae Pictoris, et usquae ad cacumen, et ad Plateam, per quam gressus accipitur. Joanni autem Fratri eorum, ostenderunt ei locum, ubi solus construxit sibi Possessionem, a Stabulis Domini Benedicti, usquae ad metam Domini Mathiae Pictoris. Coeterum autem Nobilis Dominus Mathias, una cum Patruo eorum Benedicto, permisit eis libere Planteam ad aquam, in circuitu eorum Possessionae, Hortum autem post Horreum Domine Petri, dederunt eis uti in Communitate, una cum Cacumine. Igitur isti Domini Nobiles, fecerunt in-

ter eos compositionem, sui autem ipsi violarent ex tunc reponat Triginta duos florenos quicunque violaret, cujus tertiam Partem pro Domino Castri, alias partes pecuniae ad caeteros Fratres, et duos Lapides Cerae, reponat Ecclesiae. Harum testimonio meditante, Sigillo Nostro communiri jussimus. Ab Anno Incarnationis Domini Feria secunda post Festum Joannis Baptistae Millesimo Quingentesimo nono. (1509)

L. S.

XXI.

Nos Uriel Praepositus, et Conventus Monasterii Beate Mariae Virginis de Thuróc: Memoriae commendamus, tenore presentium Significantes, quibus expedit Universis: Quod Nobilis Martinus. Filium condam Benedicti, Filii.— Martini de Felső-Kubin, onera et cuncta Gravamina, Sophiae, Hedvigis, ac Marthae, sororum Carnalium, nec non Catharinae, Relictae dicti condam Benedicti Patris sui, velut, Nobilium Dominarum Marthae, Ursulae, Catharinae, et Priscae, Filiarum condam Joannis de Madách-háza, aliorumque omnium et singulorem, quos infrascriptum quomodo-cunque tangere posset negotium prorsus, et per omnia in Seipsum assumendo, coram Nobis Personaliter constitutis, vivae vocis oraculo, ac sponte et libere est confessus, in hunc Modum: Quo modo ipse, pro quibusdam suis necessitatibus, ipsum ad praesens summe urgentibus, evitandis, Curiam Nobilitarem, nec non directas, et aequales, medietatas, unius scilicet sessionis Jobbágyionalis, et molendini in Eadem Possessionae Felső-Kubyn, puta Curiam, nobilitarem, et medietatem sessionis Jobbágyionalis, et Molendini, ab Inferiori Partibus ejusdem Possessionis et Comitatu de Arva existentes habitas, et adjacentes, ipsum Jure haereditario concernentes, simul cum cunctis earundem utilitatibus, et pertinentiis quibus libet, Terris puta arabilibus, cultis, et incultis, Agris, Pratis, Sylvis, Memoribus, Rubetis, Montibus, Vallibus, Pascuis, Aquis, Aquarumque decursibus, Proventibus et emolumentis Universis, et generaliter quarumlibet utilitatum—.—.—.— quovis nominis vocabulo vocitatis, ad eandem, curiam nobilitarem, ac Medietates sessionis, et Molendini rite—.—.—.— spectam et pertinere debentibus, nobilibus Petro Meskovicz dicto, de Eadem Felső-Kubyn et Blasio Filio, necnon Barbarae et Veronicae Filiabus ejusdem, pro Centum florenis auri puri boni, et justii ponde-

ris—,.—.— exit receptis, et levatis vendidisset, et ascripsisset Imo vendidit et ascripsit, coram —.—.—.—.— irrevocabili-
ter, per eosdem ipsorumquae Haeredes, et Posteritates Universos
tenend, possidend, pariter ut habent—.—.—.—.— et Domi-
nii, Idem Martinus, sibi ipsi, et aliis praescriptis, Curia Nobilitam
ac medietatibus—.—.—.—.— totum et omne Jus, omnemquae Ju-
ris et Dominii proprietate, In praefatos Petrum, et Blasium Fí-
lium—.—.—.— Veronicam Filias ejusdem, ipsorumquae Posteri-
tates Universos transferentur. In cujus rei fidem et Testimonium
—.—.—.—.— Literas Nostras Pendentis, et authentici Sigilli
Nostri munimini roboratas, memoratis Petro, et Blasio Filio, Bar-
barae et Veronicae duximus concedendas. Datum in Feria Se-
cunda, proxima aute Festum Exaltationes—.—.—.—.—
Anno Domini Millesimo Quingentesimo Duodecimo (1512).

L. S.

XXII.

Nos Balthazár Zakách de Petrócz, Vice comes, ac Judices
Nobilium. Sedis Inferioris Terae Scepuensis. Memoriae commen-
damus, per praesentes Universis. Quod nobilis Blasius Meskovíc
de Felsew-Kubyn ab una; parte vero ab altera Joannes Meskovicz
de Eadem, coram Nobis Personaliter constituti. dictus Blasius,
Petri, Mathiae, Georgii et Michaelis Filiorum, ac Margarethe, Lász-
kae et Annae Filiarum suorum, praefatos vero Joannes, Andreae.
Mathiae Georgii Filiorum, ac Veronicae, Catharinae, Barbarae, et
Margarethae filiarum, aliorumque. Universorum Fratrum Proxi-
morum, et Consangvineorum suorum, quos praesens negotium ut-
cunque concerneret, vel posset concernere, super seipsos assu-
mentes, sponte sunt confessi, in hunc modum. Quod ipsi matura
Deliberationae praehabita, cupientes quieti mutuae consulere, hanc
inte se fecissent permutationem. Primo dictus Blasius Meskovicz,
medietatem Domus Curiaequae Nobilitaris in dicta Felseõ-Kubin,
in Comitatu Árvensi existentis, quae Curia Nobilitaris alias fuiset
Nobilis Ladislai Meskovicz, de eadem Felseõ-Kubin, absquae aliis
pertinentiis, sed solum duntaxat Fundi, Domusquae et Curia Nobi-
litaris ejusdem medietatem, dicto Joanni Meskowycz, ejusquae
Haeredibus, et posteris, Sexus Masculini: Vicisim; Idem Joannem
Meskowycz, sesionem seu Fundum Jobbágyonalem suum, cum
duobus Hortis, quorum alter vocatur Tráwnyik, et alter Huorka.

qui Fundus esset situs, inter sesiones Jaczovicz et Gazda Lénárth, similiter absquae Terris atquae Pratis, sed solum Fundum, cum dictis Hortis, praescripto Blasio Meskowicz, suisque Haeredibus et Posteritatibus universis dedisset et contulisset, Imo dederunt, et sibi invicem Cambiaverunt, Jure perpetuo, et irevocabili, tenendas, posidendas, et habendas. In quorum Testimonium praesentes Nostras dedimus, Datum in Capitulo Scepuensi, Loco sedis Nostrae Judiciariae, Die Dominico proximo ante Festum Beati Martini Episcopi, Anno Domini Millesimo Quingentesimo quadragesimo quinto. (1545)

L. S. L. S. L. S.

XXIII.

Reverendissimo Domino Stephano Fejérkövy, Dei et Apostolika Sedis gratia Episcopo Ecclesiae Nitriensis, Lociquae ejusdem Comiti perpetuo, nec non Sacratissimi principis Domini Domini Rudolphi II-di Dei Gratia electi Romanorum Imperatoris semper augusti, ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae etc. Regis, Archi Ducis Austriae, Ducis Burgundiae, titt. Consiliario et per Hungarum Locumtenenti Domino et Patrono eorum observandissimo, Capitulum Ecclesiae Scepusiensis, Orationum devotarum suffragia, cum obsequiorum promptitudine. —

Vestra noverit Reverendissima Dominatio nos Litteras ejusdem Introductorias et Statutórias pro parte Nobilium Jakobi, Fili condam Pauli Valentich aliter Galco, nec non Matthiae, Andreae. Benedicti et Floriani, filiorum olim Georgii, filii videlicet praefati condam Pauli Valentich, clause confectas nobisquae praeceptorie sonantes ac directas honore et reverentia, quibus decuit recepisse, in haec verba:

Stephanus Fejérkövy Dei et Apostolicae Sedis Gratia, Episcopus Ecclesiae Nitriensis, Lociquae ejusdem Comes perpetuus, nec non sacratissimi principis et Domini Domini Rudolphi secundi, Dei Gratia electi Romanorum Imperatoris semper augusti ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae (tit.) Regis, Archi Ducis Austriae, Ducis Burgundiae, (tit.) Consillarius et per Hungariam Locumtenens (tit.)

Honorabilibus Capitulo Ecclesiae Scepuensis salutem cum favore. Quam nos tum ad nonnulorum Instantiam suplicantium apud Nos propterea factam, tum vero attentis et consideratis Fi-

delitate et Fidelibus Servitiis, Nobilium Jakobi filii condam Pauli Walentich, aliter Galko dicti, nec non Mathiae, Andreae, Benedicti et Floriani Filiorum olim Georgii, filii videlicet praefati condam Pauli Valentich, qua Ipsi Sacrae impriais Regni Hungariae Coronae et Leinde praefatae quoquae Ipsi Sacratissimae Caesareae Regiaquae Majestati Domino nostro Clementissimo pro Locorum et Temporum varietate juxta possibilitatis suae exigentiam fideliter exhibuisse et impendisse dicuntur, ac in posterum quoquae sese exhibere et impendere velle policerentur. Totales Ipssorum portiones possessionarias in Possessionae Felső-Kubin vocata, in Comitatu Árvensi existentes et habitas, in quorum quieto et pacifico Domino Iidem Majores et progenitores suos ab antiquo pacifice perstitissae, sequae etiam de praesenti pacifice persistere, Litterasquae et Literalia Instrumenta superiende sufficientia habuisse, sed ea majori ex parte cassu quodam malo, Superioribus disturbiorum temporibus a se deperdita et alienata esse asserunt, totum item et omne Jus prefatae Sacratissimae Caesareae et Regiae Majestatis, Regium, si quod Sua Majestas praecattactis totalibus portionibus possessionariis in praedicto Possessione Felső-Kubin vocata, et annotato Comitatu Árvensi existentium habitis etiam aliter qualiter cunque, haberet, aut eadem suam, ex quibuscunquae Causis, iris et modis, et rationibus, concernerent Majestatem, simul cum cunctis eorundem utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, memoratis Jakobo, Mathiae, Andreae, Benedicto et Floriano Walentich, aliter Galko dictis, Ipsorumquae Haeredibus ac Posteritatibus universis autoritate praefatae Sacratissimae Caesarae Regiaequae Majestatis, qua in presenti Suae Majestatis in hoc Regno absentia, de Gratia et ejusdem annuentia, qua pleno jure fungimur (si et in quantum ad aliquam Ecclesiam, vel ad aliquam Majestatatis arcem non pertinerent) vigore aliarum Literarumstrarum Donationalium superinde emanatarum, praemissis sicut praefertur stantibus, sequae habentibus Jure perpetuo et Irrevocabiliter, salvo Jure alieno, novae Donationis titulo dederimus, donaverimus, et contulimus, velimusque eosdem, Ipsorumquae haeredes et Posteritates universas, in Dominium Earundem, Directiquae Juris Regii in eisdem habiti, per Regium et nostrum Homines, Legi, dictique Juris Regii legitime introduci facere. Super quo, vos harum serie hortamur, et requirimus, et nihilominus autoritate Sacrae Caesareae Regiaequae Majestatis, qua fungimur, vobis comittimus et manda-

mus, quatenus vestrum mittatis hominem vestro pro testimonio fidedignum. Quo praesente Egregii et Nobiles, Stephanus Kubinyi de F.-Kubin, vel Florianus Dávid. aut Benedictus Dedinszky, si Andreas et Matthias Mesko de dicta F.-Kubin, secus Stanislaus, Michael, et Dávid Medzichradzsky, sive Georgius, Mathias et Jakobus Skrabák de Zászkallya ac Thomas et Andreas Revisnyanszky de Revisnye, et Thomas Csaplovics, de Jeszenová, nec non Matthias. Michael, et Georgius Meskó, de Felső-Kubin, et Nicolaus et Raphael Országh, aliis absentibus homo Regius per Nosad id specialiter transmissus, ad Faciem praedictae Possessionis F.-Kubin vocatae, consequenterquae praenotatarum totalium portionum Possessionarum et Possessionum in eadem habitarum, vicinis et cometaneis earundem universis inibi legitime convocatis et praesentibus, accedendo introducat praefatos Jakobum, Matthiam, Andream, Benedictum et Florianum Walentich, aliter Galko dictos in dominium earundem, dictique Juris Regii in eadem habiti, statusquae eosdem et Idem eisdem ipsorumquae heredibus Posteritatibus universis, simul cum cunctis earundem utilitatibus et Pertinentiis quibus libet, praemissae Novae, nostrae Donationis et Juriis Regii titulis ipsis incumbentibus perpetuo possideri, si non fuerit contradictum. Contradictores vero, si qui fuerint, evocet eos contra annotatos Jacobum, Mathiam, Andream, Benedictum, et Florianum Walentich, aliter Galko dictas in Curiam Regiam Nostram scilicet in praesentiam, ac die quindecima hujusmodi Evocationis rationem hujusmodi Contradictionis reddituros efficacem et post haec hujusmodi Introductionis et Statutionis seriem simul Contradictorum, Vicinorum et Cometaneorum, qui praemissae Statutione interfuerunt nominibus, Terminoque assignato, prout fuit expeditum, nobis fideliter rescribatis, secus non facturi, Datum Posonii Dei 18-a Mensis Decembris Anno Domini Millessimo Quinquagesimo Nonagesimo quinto.

Nos itaque praemissis Hortationibus et requisitionibus Commissionibus et mandatis Vestrae Reverendissimae Dominatinationis, in Omnibus, uti semper tenemur, obtemporatae volentes, una cum praefato Nobili Nicolao Országh Homine Regio, inter alios Homines Regios, in praescriptis Literis Introductoriiis et Statututoriiis nominatim conscriptos specificato, et per Vestram Reverendissimam Dominationem ad id specialiter transmissio, nostrum Hominem, Fratrem videlicet Nobilem Magistrum Joannem Pobonecen-

sem socium-Fratrem et Canonicum, ad praemissa suo modo fideliter exequenda, nostro pro Testimonio fidedignum, duximus esse transmittendum; qui tandem exinde ad Nos reversi, nobis sub juramento pariformiter retulerunt, hoc modo; Qualiter Ipsi Feria Feria quinta proxima post Festum Circumcisionis Domini nostri transactae praedictum, ad Facies praedictae Possessionis F.-Kubin vocatae, consequenterquae praenotatarum totalium portinum possessionariarum, in eadem in Comitatu Arvensi antedicto existentium habitarum, vicinis et Comatanis eorundem universis, signanter autem Egregiis et Nobilibus, Alberto Meskó, Joanne Országh, Petro et Paulo, Georgio et Bartholomeo Koroda, Michaele et Mathia Meskó, Thoma et Michaele Betska, Daniele Czundrovicz Andrea Budik de Jaszenová Nobilium, Michaele Juniore, Stanislao, Petro et Dávide Medzihradzky de Medzihradné, prout et Ignobilibus, Georgio Fabro, Michaele Bukovinszky, Casparo Szerkerka, et Georgio Burian, Stephano Kubinyi, Laurentio Szagál et Georgio Gaidoss aliter Maszopuszta, et Georgio Holub, Mathia omnino Meskó, de praedicta F.-Kubin, Joanne Michalovicz Sculteto, altero Joanne Palya, Casparo Zavadszky, Joanne et Michaele Krak, ac Jakobo Stefkoviecz, Ladislao Kubinyi in Jaszenová, Joanne Skrabak et Mathia Midielka in Inferiore Kubin, Magnifici Domini Georgii Thurzó, Egregiorumquae et Nobilium praefatorum Subditis et Jobágyonibus in antedictis possessionibus, commorantibus, in quae eorundem Dominorum suorum Terrestrium nominibus ac personis inibi legitime convocatis et presentibus accessissent, dumquae memoratus Nicolaus Országh homo Regius Nostro antedicto Testimonio sibi adhaerente, praefatos Jakobum, Matthiam, Adream, Benedictum et Florianum Walentich aliter Galko dictos in Dominium eorundem, dictiquae Juris Regii in eisdem habiti introduxisset, easdemquae et Idem eisdem Ipsorumquae Haeredibus et Posteritatibus universis, simul cum cunctis earundem utilitalibus et Pertinentiis quibuscumque praemissae Novae Donationis et Juris Regii, Ipsi incumbantibus perpetuo statuere voluisset; Tunc Nobilis Andreas, Georgius, Albertus et Christophorus Mesko de Felső-Kubin, nec non Mattheus filius Nobilis condam Martini Országh aliter Liptovecz de Felső-Kubin, et Georgius similiter Országh Frater patris alterius Georgii et jam dicti Mathei Országh suis propriis; Item Nobilis Georgius filius antefati condam Martini Országh aliter Liptovecz de F.-Kubin suo; et Nobilis Ge-

orgii, filií Egrégii condam Mathiae Meskó de praedicta F.-Kubin, nominibus et personis ibidem in facie ejusdem Introductionis, Diequae in eadem praespecificata, totali Introductioni et Statutioni coram eisdem Regio et nostro Hominibus Contradictionis volamine obviassent; ab quam quidem Contradictionem, amicorum Inhibitionem Idem Homo Regius, nostro antelato Testimonio sibi adhaerente, eosdem Andream, Georgium Albertum, et Christoforum Meskó, nec non Matthaeum filium jam dicti condam Martini Ország, et Georgium similiter Ország Fratrem patruelem jam dictorum Georgii et Matthei Ország item praenotatum Georgium, filium antedicti condam Martini Ország, item praenotatum Georaium, filium antedicti condam Martini Ország aliter Luptovecz [de praenotata F. Kubin, statim ibidem in facie videlicet antelatae Introductionis et statutionis personaliter, memoratum vero Georgium, filium dicti condam Mathiae Meskó, medio antenominati Georgii filii jam dicti condam Martini Ország aliter Luptovecz dicti, absentem tamquam praesentem, simili modo statim ibidem, contra annotatos Jakobum, Matthiam, Andream, Benedictum et Florianum, Valentich aliter Galko dictos in Curiam Regiam vestrae scilicet Reverendissimae, Dominationis in praesentiam, ad quindecimum diem diei hujusmodi evocationis rationem Contradictionis, eorum redituros efficacem, evocasset, et evecatos fore denunciasset, seriem itaque hujusmodi Introductionis et statutionis simul cum contradictorem et evocatorum, Vicinorumquae et Cometaneorum, qui praemisse statutione interfuissent, nominibus Terminoque assignato, ut est expeditum, Vestrae Reverendissimae Dominatione fideliter duximus rescibendum. Datum Feria Secunda proxima post Dominicam Dominicam Invocavit. Anno Millesimo Quingentesimo Nonagesimo Sexto (1596).

Praesens par cum genuino Transumpto Capitularii collatum ac eidem in omnibus conforme esse attestamur.

Istebné Die Octava Julii Anno Millesimo septingentesimo quinquagesimo septo.

Joannes Dávid I. Comitatus Árvensis Ordin: Judliums.

m. p. L. S.

Josephus Okolicsányi I. Comit: Árvensis Juratus assessor

m. p. L. S.

XXIV.

Reverendissimo Domino Stephano Fejérvöy Dei, et Apostolicae sedis Gratia Episcopo Ecclesiae Nitriensis, Lociquae ejusdem Comiti perpetuo, nec non sacratissimi Principis, et Domini Domini Rudolphi Secundi Dei Gratia Electi Romanoris Imperatoris semper Augusti, ac Germaniae, Hungariae etc: Consiliario, et per Hungariam Locumtenenti, Domino et Patrono eorum observandissimo Capitulum Ecclesiae, Scepusiensis Orationum devotarum suffragia cum Obsequiorum promptitudinae. Vestra noverit Reverendissima Dominatio etc. Super quo vas harum serie hortamur, et requiremus, ac nihil ominis autoritate praefatae Sacratissimae Caesariae Regiaeque Majestatis, qua fungimur, vobis commitimus, et mandamus, quatenus Vestrum mittatis Hominem vestro pro Testimonio fide dignum, quo praesente Egregii et Nobiles Stephanus Kubiny de Felső-Kubin, vel Florianus Dávid etc: nec non Matthias, Michael, et Georgius Meskó, de Felső-Kubin, et Nicolaus, ac Raphael Ország, aliis absertibus Homo Regius, per nos ad idem specialiter transmissus ad faciam predictae possessionis Felső-Kubin etc: etc: Nos itaque preinsertis hortationibus et requisitionibus, Commissionibusque et mandatis Vestrae Reverendissimae Dominationis in omnibus, uti semper tenemur obtemperare volentes, una cum prefato Nobile Nicolao Ország Homine Regio, inter alios homines Regios, in prescriptis Literis Introductoris et statutoris nominatim conscriptos specificato, et per Reverendissimam Dominationem ad idem specialiter transmissum nostrum hominem videlicet etc: etc: Datum Feria Secunda proxima post Dominicam Invocavit. Anno Domini Millesimo Quingentesimo Nonagesimo Sexto. (1596).

L. S.

XXV.

Illustri, ac Magnifico Domino, Domino Comiti Stephano de Illésháza, Palatino Regni Hungariae, Judici Commanorum etc: Serenis, simi principis et Domini Domini Matthiae Secundi Dei Gratia Regis Hungariae, designati in Regem Bohemiae etc: Consiliario, et per Hungariam Locumtenenti etc: Domino et patrono ipsorum observandissimo Capitulum Ecclesiae Scepusiensis, etc: noverit Illustris ac Magnifica Dominatio Vestra Nos Literas ejusdem Dominationis Vestrae, Introductorias. et Statutorias pro parte

Nobilium Georgii, filii condam Matthiae Meskó de Felső-Kubin, et Danielis Thuránszky, in simplici papyro clause confectas et emanatas, nobisquae, praeceptorie sonantes et directas, honore et Reverentia quibus decuit, recepisse in haec verba: Amicis suis Reverendis Capitulo Ecclesiae Scepusiensis, Comes Stephanus de Illyés-háza, Palatinus Regni Hungariae etc: nec non Serenissimi Principis et Domini Domini Matthiae Secundi, Dei Gratia Regis Hungariae etc: Consiliarius, et per Hungariam Locumtenens etc: Salutem et Amicitiam paratam cum Honore. Quam nos cum ad nonnullorum petitionem apud nos propterea factam, tum vero attentis, et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis Nobilium Georgi Meskó, filii condam Matthei Meskó de F.-Kubin—.—.—verum, dum praefatos Homo Regius dicto Testimonio nostro sibi adhaerente et assistente die, et loco in praenotatis coram vicinis, et Commataneis Nobilibus scilicet et Ignobilibus superius recensitis, et conscriptis, praefatos Georgium filium condam Matthiae Meskó de F.-Kubin, et Danielem Thuránszky etc: praemissae Donationis Vestrae Dominationis, et Iuris Regii Titulus ipsis incumbentibus perpetuo possidendam Statuere voluisset, tunc statim ibidem in faciebus praescriptorum Locorum predictus Matthias Ivanovicz; Item Petrus, Simon, Felix, Benedictus et Bartholomaeus Koroda, nec non Jakobus Stephanovicz Georgius ac Michael Lauko, singuli suis tantum propriis nominibus. et in personis etc: Verum, Nobiles Georgius junior et Daniel, Adamus quae ac Jakobus Meskó de eadem F.-Kubin, Item Leonardus Ország aliter Gazda, similiter de eadem F.-Kubin ibidem in suis propriis nominibus praemissae totali et integrae statutione atquae Introductioni Contradictionis velamine obviassent, et obstitissent etc: Anno Domini Millesimo sexcentesimo nono (1609).

XXVI.

Nos Petrus Bayesy, de Bajcs et in Geczel-falva, Vice-Comes, Judlium, et Jurati Assessores, Sedis Judiciarie Comitatus Arvensis. Damus pro memoria per praesentes. Quod cum Nos Feria secunda, proxima post Dominicam Oculi, hic in Oppido Nagy-Falu, tempore, et Loco sedis Nostrae Judiciariae, pro faciendis, et discutiendis, causantium moderativis Judiciis, pro Tribunali Comparuissemus, et constituti fuisset. Egregii et Nobiles Nicolaus Meskó de Felső-Kubin Judlium, et Nicolaus Ország aliter Gazda

XXVII.

Jakobus Meskó jus suum **Uxorium** enormiter laesum, quatiter acquirere possit.¹

Egregius **Jakobus Meskó**, nomine consortis suae **Barbarae Hegymeghy** conquestus est, quod daecessores ejus, quod ad usquae supervixissent, ipsis vero **Fatiscendentibus** dictam quoquae **Conthoralem** suam in multis millibus injuriatos et injuriatam esse; Quia tamen causa tum propter culpam **Procuratores**. tum propter **Procuratoris**, tum etiam invitis usquae illegalibus modis subinductorum nonnulorum **Contractum**, **Juri Contrariantibus** **Cónsultantionibus** **Remedia** scilicet et juris **Beneficia** adaeoque ipsum legitimum **Juris** cursum, alias omnibus et singulis admissum, sub gravi in **Harthyanio**, **Hoperschorumiano** contractu mille **Aureorum** toties quoties extensa, et desumenda poena instructis adornatorum intuitu, enormen laesionem remederi, nequae prejudicii sui, quam maximam ruinam involventis, quarere quivissent: Hincquae per **Triginta** circiter annos, jurium et **Bonorum** suorum **Possessione**, ex **Vincularis Poenae**, respectu enormis laesioonis suae remedium, aequitatisquae, et justitiae administrationem nonnisi extra **Dominium** praestolari debuissent, deberetquae etiam de praesenti: Id circo una nimi **Statuum**, et **Ordinum Voto**, et consensu statutum est, ut haec etiam causa. per **Dominum Palatinum**, vel ipso impedito, per **Personalis Praesentiae Regiae Locumtenentem**, ad hibtis **Regiae Judiciariae Judicibus** et **assessoribus**, quod ad manus habere poserit, **Jure extra ordinario** (vel in unico **Termino Octavali** si interea aeadem celebrari contingat) ex **Fundamento** revideatur, et salvis ipsius **Causae** meritis, ac **Partis** in causam attractae desensis, nonnisi **Judicialiter** examinandis, finaliter determinatur. **Novo** **Judicio** **Parti** succumbenti extra **Dominium** concesso. Ac ut **Causa** quoquae inter **Egrégium Stephani Mártonfalvay** **Haredisquae**, et **successores ejusdem**, ab una, et **Reverendissimum Michaelem Mérey** qua **Abbatem Sexárdiensem**, aut **Abbatiales** ejusdem **successores**, **Partibus** ab altera vigens, pari **Juris**, et **Processus** **Forma** revideri, terminari, debitequae **Executioni** demandari possit: **Novo** **Pariter** **Judicio** extra **Dominium**, **Parti** succumbenti admisso existentiae.

¹ Corpus Juris 1715. évi 103. t.-cz.

XXVIII.

Nos Universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum, et Nobilium Comitatus Arvensis; Memoriae Commendamus, tenore praesentium significantes, quibus expedit Universis. Quod posseaquam Nos, Anno et Dei Datarum praesentium, in Oppido Alsó-Kubyn, Loco alias Congregationum Nostrarum solido, pro pertractandis, et concludendis, Publicum Comitatus hujus Nostri, et permansionem Domesticam tangentibus, concernentibusquae negociis frequenti numero congregati, constitutiquae fuisset. Eorum caeterorum Fractatum sub decursu, Egregius et Nobiles Dominus Samuel, Egregii condam Domini Samuelis Meskó de Felső-Kubyn, hujus Comitatus, Filius medio Egregii it idem Matthiae Meskó de dicta Kubyn, alias Fiscalis Nostri, coram Nobis Personaliter constituti, debite Institit: quatenus eidem super vera, antiqua, et indubitata ejusdem Nobilitate, Literas Nostras Testimoniales extradare vellemus. Cum autem justa petenti, non esset denegandus assensus, et alioquin vera, antiqua, et indubitata, antelati Instantis, Legibus Regni definita Nobilitas, non solum ex reproductis, coram Nobis inspecie Divorum condam Regni Hungariae Regum, predecessores suis Benigne collatis Privilegialibus Literis, nobis constaret sed et aliunde, potissimum vero ex antiquo usu nobilitatis, in quo Praedecessores ejusdem, a nonnullis saeculis imperturbate —.— perhiberentur apprimate nota esset. Testamur proinde, antelatum Samuelem Meskó, alias Egregii Domini Joannis Meskó, de eadem Felső-Kubyn, et in Kürtös-Fratruelem, ex lumbis antelati, condam Samuelis Meskó descendere, adeoque eundem Praerogativa Nobilitari plene gaudere, taliterquae de numero verorum, et indubitatorum Regni hujus Hungariae Nobilium esse. Super qua quidem antelati Instantis, modo praemisso recognita Nobilitatae, presentes Literas Nostras Testimoniales, futuram Jurium ejusdem ad Cautelam necessarias, extradandas esse duximus, et concedendas. Datum ex Generali Congregatione Nostra. in praeattacto Alsó-Kubin Oppido, Die Vigesima septima Mensis Octobris, Anno Millesimo septingentesimo vigesimo sexto (1726) celebrata.

L. S.

Expeditum, Lectum et Extradatum, per me **Balthazarem Pallugyay** Juratum attacti Comitatus Arvensis Notarium m. p.

XXIX.

Nos Universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum, et Nobilium Comitatum Pesth, Pilis et Sólth, Articulariter unitorum; Damus pro memoria tenore praesentium significantes, quibus epedit Universis. Quod cum Nos Die Decima mensis Martii, Anno Domini nunc currente Millesimo Septingentesimo vigesimo septimo, (1727) in Libera Regiaquae Civitate Pesthiensi, Domoquae Nostra Curiali ibidem habita, Loco alias celebraonis sedium Nostrarum Judiciariarum, et Congregationum ab antiquo solito, et usitato, pro tractandis, et concludendis Comitatus hosce Nostros tangentibus et concernentibus rebus et negociis, in generali congregatione Nostra, una cum Egregio Michaeli Magócsy, Ordinario Vice Comite Nostro, quatuor Judlium, reliquisquae Tabulae Nostrae Judiciariae Assessoribus, in frequenti numero fuisset constituti et praesentes. Eotum Egregius Samuel Meskó Junior, Filius alterius superstitis Samuelis senioris, Filii tertii condam Samuelis, Filii condam Martini, Filii olim Balthazáris Meskó de Felső-Kubyn, Personaliter in nostram exurgens praesentiam coram Nobis, pro sui, et suorum Futura securitate, ab antiquo continuatam indubitata sua et Familiae suae Nobilitatem, ac Nobilitarem, Praerogativa sponnte publice quae et manifeste, omni prorsus Exemptione carentibus Documentis Literalibus, remonstravit, et edocuit; et quidem Primo: Authenticis Inclyti Comitatus Arvensis Testimonialibus, memoratum Genitorem suum, ibidem etiam Publice in Generali Congregatione, partim divorum condam Hungariae Regum, Predecessoribus, et per cosequens Exponenti Beniquae collatis, et in specie productis Privilegialibus Instrumentis; partim vero aliunde, ac potissimum antiquo, et a saeculis imperturbatae continuato nobilitatis usu, nobilitarem suam at suorum Praerogativam, sufficienter pro contento omnium, demonstrasse, et consolidasse: Praeterea secundo firmavit eandem Nobilitarem Praerogativam suam Literis Recognitionalibus. et Passualibus duorum Vice Comitum, totidemquae Judlium, ac sex praecipuorum, Tabularum Judiciariarum Neogradiensis, et Horthensis Comitatum Assessorum, ejusdem indubitata Nobilitatem recognoscentium propriis eorundem sigillis, et singraphis roboratis. Ac quamquam praemissa Producta, ad comprobendam suam et suorum Nobilitatem, sufficientia esse per Nos visa fuissent, tamen ex superabundanti, et non de necesse, verum melioriesse, aliis quoque quam-

plurimis Documentis, ut pote Literis Causatibus divisionalibus, Cessionalibus Inquisitionalibus et Recognitionalibus et super Nobilitate variis emanatis Testimonialibus, cum edoctioe Genealogiae sufficienter, suam, et Familiae sua Nobilitatem, coram Nobis Publice comprobavit; ac salidavit. Super quo Nos, talismodi edoctioem recognoscentes, petitas de super Literas Nostras, Testimoniales, memorato Egregio Samueli Meskó, futura Ejusdem pro cautela necessarias, extradandas esse duximus et concedendas. Datum ex Generali Congregationae Nostra, Anno Die Locorum quae quibus supra célébrata.

L. S.

Lecta et extradata per me **Josephum Nedeczky** praelibatorum Inclytorum Comitatum Ordinarium Juratum Notarium m. p.

XXX.

Nos Comes Nicolaus Pálffy ab Erdőd Perpetuus in Vöröskő etc. Regni Hungariae Palatinus etc: Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit Universis; Quod cum Nos ad nonnullorum Instantem supplicationem apud nos propterea factam, tum vero attentis et consideratis fidelitate, fidelibus quae servitiis et servitiorum meritis Egregii Samuelis Meskó senioris, Filii alterius jam defuncti Samuelis, Filii Martini, Fili condam Balthazaris Meskó de Felső-Kubyn, quae ipse sacrae primum Regni Hungariae Coronae, ac deinde praelibatae quoque sacrae Caesareae Reglaeque Majestati, Domino, Domino Nostro Clementissimo, pro Locorum, et temporum varietate atque occasionum exigentia fideliter, et constanter exhibuit, et impendit, ac in posterum quoque pari fidelitatis et constantiae fervorae, semet exhibiturum et impensurum pollicetur, Totalem et integram Nobilitarem Portionem Possessionariam in Possessione Erdős-Tarcsa, Comitatus Nogradiensi adjacente existentem etc: Datum in Libera Regiaque Civitate Posoniensis, Die Decima Nona Mensis Martii Anno Domini Millesimo Septingentesimo vigesimo octavo. (1728)

Comes Nicolaus Pálffy m. p. L. S.

Stephanus Draxics m. p. L. S.

XXXI.

Nos Carolus sextus, Dei Gratia Electus Romanorum Imperator, Semper Augustus ac Germaniae, Hispaniarum. Hungariae,

Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae. Schlavoniae etc: Rex. Memoriae commendamus, tenore praesentium significantes, quibus expedit Universis. Unod pro Parte, et in Persona Fidelis Nostri Egregii Samuelis Meskó Junioris, demisse Nobis exhibitae suit, et praesentate, binae quaedam Literae Fassionales Testimonionales, in simplici Papiro confectae, sigillisquae suo modo authenticatae, aliae quippe Capituli Cathedralis Ecclesiae Vacziensis, aliae vero alterius aequae Capituli Cathedralis Ecclesiae Agriensis, quibus Mediantibus, et quidem primis in Episcopali Civitate Vacziensi, Die Decima quinta Mensis Octobris. Anno Millesimo septingentesimo quarto expeditis, Egregii et Nobiles Stephanus Aranyi, et Franciscus Rákóczy, unam sessionem in Possessione Nagy-Bátony Praedio vero Kis-Bátony unam quartam; Comitatus Hevessiensis adjacentibus habitas: Secundis vero sub Dato Agriae, ipsa Dominica sexagesimae, Anno Domini Millesimo Septingentesimo Trigesimo sexto datis, Egregius et Nobilis Junior Michael Korbáth unam sessionem desertam in praescripto Nagy-Bátony, et ibidem quam in memorato Praedio Kis-Bátony, jam dicto Comitatus Hevessiensis adjacentibus reperibilem eorum Portionem Possessionariam, antelato Juniori Samueli Meskó modis, formis, et Jure, in issdem ambabus Literis Fassionalibus, uberis contentis, et declaratis, dedisse, vendidisse, et imperpetuasce dignoscebantur. Quarum, quidem Literatum Fassionalium, et signanter primarum, tenor talis est etc: etc: Rupplicatum itaque extitit Majestati Nostrae, Nominatae, et in Persona antelati Junioris Samuelis Meskó, debita cum Instantia humillime, quatenus praeisertas ambas Literas Fassionales, omniaquae et singula in iisdem contenta, ratas, gratas, et accepta habentes, praemissis Perennalibus Dationi Venditioni, et Imperpetuationi Jurisquae translationi Nostrum Regium Consensum, Benevolum pariter assensum praebere dignaremur. Unde Nos, humillima memorati Samuelis Meskó, supplicationae, Nosrae, modo, quo supra, facta Majestati, Regia Benignitate exaudita elementer et admissa, suprafatus Literas Fassionales Testimonionales, non abrasas, non cancellatas, nequae in aliquae sui parte suspectas, sed omni prorsus vicio et suspitione carentes, praesentibus Literis Nostris, de verbo ad verbum, suae diminutiona, et augmento aliquali insertas, et inscriptas, quo ad omnes earundem continentias, clausulas et articulos, eatenus quatenus eadem rite, et legitime existunt celebratae viribusquae earum veritas suffra-

gatur, ratas gratas, et acceptu habentes, Praemissis Perennalibus Dationi Venditioni et Imperpetuationi, nec non Juris quoquae, et proprietatis Translationi, aliisque omnibus, et singulis, in iisdem Literis Fassionalibus Testimonialibus, clarius denotatis, et expressis, Nostrum Regium Consensum praebuimus, imo praebemus benevolum pariter et assensum. Et nihilominus, cum ad nonnulorum Fidelium nostrorum humillimam Supplicationem, Nostrae propterea factam Majestati, tum vero Benigne attentis, et consideratis Fidelitatae, Fidelibusquae suprafatis Samuelis Meskó servitiis, quae ipse sacrae primum memorati Regni Nostri Hungariae Coronae Augustaequae Domini ac jam Majestati quoquae Nostrae pro locorum, et temporum varietate, atquae occasionem exigentia exhibuit, et impendit et demceps quoquae (uti nobis de ipso Benigne) pollicemur exhibiturus, et impensurus est; Totum item, et omne Jus Nostrum Regium, si quod in annotatis sessionibus et Portione Possessionaria, etiam aliter qualiterumquae haberemus aut edem nostram, ex quibuscunquae causis, viis, modis, et rationibus concernerent Majestatem, simul cum cunctis earundem utilitatibus, et pertinentiis quibusbet, Terris scilicet arabilibus, cultis, et incultis, Agris, Pratis, Pasquis, Campis, Faenetis, Faenilibus, Sylvis, Nemoribus, Montibus, Collibus, Vallibus, Vineis, Vinearumquae Promontoriis, Aquis, Fluviis, Piscinis, Piscaturis, Pisciumve Clausuris, et Aquarum decursibus, Molendinis item, et eorundem locis, necnon Educillis, et Macellis, generaliter vero, quarumlibet utilitatum, et appertinentiarum suarum integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis, ad suqrafatas sessiones, et Portionem Possessionariam, de jure, et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, sub suis veris metis, et antiquis simitibus exislerentur et habitis, toties fato Samueli Meskó etc: Jure perpetuo, et irrevocabiliter etc: Dederimus, Donaverimus et Contulerimus. Imo Damus Donamus, et conferimus, Jure quo supra utendas, tenendas, pauper et habendas. Salvo Jurae alieno: Praesertim vero Ecclesiarum Dei etc: Harum Nostrarum secreto sigillo Nostro, quo ut Rex Hungariae utimur, in pendenti communitarum vigore, et Testimonio Literarum mediante; Quas nos in formam Privilegii Nostri redigi faciemus, dum eaedem Nobis in specie fuerint reportatae.

Datum in Archi-Ducali Civitate Nostra Vienna Austriae, Die Decima Octava Mensis Augusti, Anno Domini Millesimo Septingentesimo Trigesimo nono (1739) Regnorum Nostrorum, Romani

vigesimo octavo, Hispaniarum Trigesimo sexto, Hungariae vero, Bohemiae et reliquorum Anno vigesimo nono.

Carolus, m. p. L. S.

Comes Ludovicus de Bottyány, m. p. L. S.

Antonius Mátyássy, m. p. L. S.

Quod praesentem Donationem Regiam, ad exigentiam Legis Patriae, Die Tertia Mensis Februarii Anno Millesimo Septingentesimo quadragesimo, in faciebus locorum Impretatorum, praesentibus vicinis et commetaneis; nempe: Parria, Hasznossien, Verebellen, Maczonhaien, Kis-Terényien, necnon compossessoribus Felső- et Alsó-Bátyóniensibus, ac aliis quamplurimis, Ecclesiasticis et saecularibus, patam publice quae statutione roboraverimus, sub Decretali Juramento Nostro etiam coram venerabili Capitulo deponendo recognoscimus.

In Pásztó, Die quarta Mensis Februarii Anno Millesimo septingentesimo quadragesimo (1740).

Joannes Palabányi, Exmissus Capitularis m. p. L. S.

Franciscus Hellepront, pro peragenda praesenti Statutione expresse Lenominatus Regius m. p. L. S.

XXXII.

Nos Comes Joannes Pálffy de Erdőd, Perpetuus in Vöröskő, Bajmócz, Szent-György et Bazin, Regni Hungariae Palatinus, Judex Cumanorum, Aurei Velleris Eques, Committatum Posoniensis Perpetuus, Pest, Pilis vero et Sold Supremus Comes, Arcis Regiae Posoniensis Supremus aequae ac Haereditarius Capitarius, Sacre Caesario Regiae Majestatis Dominae Dominae Mariae Tseresiae, Dei gratia Romanorum Imperatricis, ac Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavonieque etc: etc: Reginae, Archiducissae Austriae, Ducis Burgundiae, Brabantiae, Styriae, Carinthiae, Carniolae, Comitis Habsburgi, Flandriae, Tyrolis et Gortiae etc. Actualis intimus Consiliarius, Generalis Campi Mare-schallus, unius Regiminis Cataphractorum Colonellus, Consilii Locumtenentialis Regiae ac Tabulae Septemviralis Praeses. Armorum Regionum per Hungariam supremus Praefectus, Partium, Casoviensium per superiorem Hungariam Generales, nec non per dictum Regnum Hungariae Locumtenens Regius: Damus pro memoria tenore praesentium significantes, quibus expedit universis: Quod nos tum ad uæuæsu nonnulorum supplicationem, apud nos

propterea factam, tum vero attentis et consideratis fidelitatae, fideliumquae servitiorum meritis Egregii Joannis senior et junioris Meskó (Stefanovics) de Felső-Kubin, quae ipsi Sacrae primum Regni Coronae Hungaria, dein vero praelibatae quoquae suae Majestati Cesariae Regiae Dominae Nostrae Clementissima pro Locorum, et temporum varietate, atquat occesionum exigentia fideliter, et constanter exhibuerunt, et impenderunt, ac in posterum quoque pari fidelitatis et Constantiae, fervore semet exhibituros, et impensuros pollcerentur: Totales et integras Portiones Possessionarias in possessione Felső-Kubin, Comitatus Arvensi adjacentes, habitas communiterquae Sikulouszká, item Gressouszka aliter Laukouszká nec non Stephanouszka nuncupatas, ex quibus quidem Egregius Georgius filius Joannis Meskó de Felső-Kubin, priorem quidem ex fundamento certae pro Avo ipsius factae adjudicatae, alteram vero ex perennali per Nobiles Thoman, et Georgium aliosquae Laukovics de toties fata Felső-Kubin pro praedicto ipsius genitore facta venditione, et deniquae tertiam Egregii aequae Andreas Meskó (Stefanovics) de nuncupata Felső-Kubin frater dictorum Joannis senior et alterius Joannis junior Mesko (Stefanovics) congenerationalis, Jure cum iisdem condivisionali possidebat, verum dicta quidem portio Sikulouszka per Pauli Meskó, Gresskouszka, vero sive Laukouszka per praenuncupati Georgii Meskó Egregiorum, mortem, ac in semine defectum in Jurisdictionem sacrae Regni coronae, consequenterquae Collationem Regiam aut Palatinalem juxta antiquam et approbatam ejusdem Regni Consuetudinem atquae Legem, et deniquae praenuncupatae, Stefanouszka, per mortem pariter, ac in semine defectum antelati Andreae Meskó, (Stefanovics) via immediatae successionis in antelatos Joannem seniore, et juniorem Meskó, (Stefanovics) devolutae esse perhiberentur et reductae. Totum item et omne Jus Regium, si quod sua Majestas Sacratissima in preat-tactis Sikulouszká, Gressouszká, aliter Laukouszka, nec non Stephanouszka nuncupatis, ac in toties fata Possessione F.-Kubin, et comitatu Arvensi habitis totalibus portionibus, etiam aliter qualitercunquae haberet, aut eadem suam ex quibus cunquae Casus, Viis, modis et rationibus concernerent Majestatem, simul cum cunctis suis utilitatibus, et pertinentiis quibuslibet, Terris scilicet arabilibus cultis, et incultis, Agris, Pratis, Campis, Pascuis, foenetis, foenilibus, Vineis, Vinearumquae Promontoriis, Aqu-

is, Fluviis, Piscinis, Piscaturis, Pisciumquae Clausuris et aquarum decursibus Macellis, et Sylvis, memoribus, Dumetis, Montibus, Collibus, Vallibus, Educillis, Molend nis, et eorundem Locis, generaliter vero quarumcunquae utilitatum, et Pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, ad easdemquae de Jure, et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus sub suis veris metis et antiquis Limitibus existentis habitibus (rebus sicut praefertur stantibus sequae habentibus) memoratis Egregiis Joanni seniori et juniore Meskó (Stefanovics) Ipsorumquae Haeredibus, et posteritatibus universis, autoritate nostra Palatinali, et Locum tenentiali qua pleno juro fungimur (si et in quantum ad aliquam Ecclesiam Dei aut suae Majestatis Arcem non pertinerent, numerumquae Triginta duarum sessionem Colonialium non excederent) dedimus, donavimus, et contulimus, imodamus, donamus, et conferimus Jure perpetuo tenendam et possidendam pariter et habendam (Salvo Jure alieno). Harum nostrarum vigore et Testimonio Literarum mediante. Quas praefata Sacra Caesaro Regia Majestas in formam Privilegii sui redigi faciet, dum eidem suae Majestati in specie fuerint reportatae.

Datum in Libera ac Regia Civitate Posoniensi Die Duodecima Mensis Februarii Anno Domini Millesimo septingentesimo quinquagesimo. (1750)

Comes Joannes Pálffy, m. p. L. S,

Leonhardus Pallugyay, m. p. L. S.

XXXIII.

Nos Universitas Praelatorum Baronum Magnatum et Nobilium Comitatus Arvensis, Memoria commendamus, significantes, tenore praesentium quibus expedit Universis. Quod cum Nos Anno et die datarum praesentium in hocce Opido Kubin pro pertractandis, certis orduis Summi Principis Servitium nostramquae permansionem concernentibus rebus et negotiis frequenti numero insimul congregati fuisset: Cotum cocterorum Tractatum sub decursu, Egregius Nicolaus senior e linea Mathiae condam Messkó de Felső-Kubin debitacum Instantia petiit nos super ev: quatenus filio ejusdem juniore Nicolao Messkó qui in Cottu Gömörrien Oppido vero Rozsnyó domicilium fecisset super vera et indubitata Nobilitate ejusdem Nostras extradare vellemus Testimoniales Literas, Cum autem manifestum sit, antelatum Instantem, vetustae ex Divorum olim Regni hujus Regum

collationibus, Jure Possessionaria in Comitatu hocce Possessione vero praedicta Felső-Kubin gubernantis Familiae Messko hominem esse, avitamquae haereditatem suam in praescripta Possessione actualiter possidere, concequenter Juribus et praerogativa Nobilitari, citra omne dubium frui et gaudere. Unde nos laegitimae huic Petitioni ejusdem pro condigno annuentes, antelato filio ejusdem Juniori Nicolao Messko, super vera et indubia Nobilitate ejusdem praesentes nostras authentico Comitatus hujus Sigillo communitas extradandas duximus Testimoniales Literas. Ex Generali Congregatione Nostra, die 13-a Mens. Novembris Anno 1754. in Oppido Kubin celebrata.

Exradatum et expeditum per

Franciscum Abaffy, ejusdem Cottus surogatum Notariam m. p.

Andreas Mesko, ott: Cott: surogat: Judlium m. p.

Ladislaus Medveczky, ejusdem Cottus ordinar, Jur: Asessor m. p.

Joannes Dávid, ejusdem C: Ott: Arvens: Surrogat: Vice Comitem m. p.

Gabriel senior Bajesi, ejusd: Cottus Tabulae Jud: Asessor m. p.

Stephanus Zmesskall, de Domanovicz ejusdem Cottus Arven: Tabul: Judl: m. p.

L. S.

Anno 1765. die 16. Januarii sub Generali Congregatione Cottus Gömöriensis; Praesentes super Nobilitate Egregii Nicolai Mesko filii senioris Nicolai Mesko de F.-Kubiny emanatae Literae Testimoniales Lectae et publicatae xstilerunt, idemquae in numerum verorum it indubitatorum Nobileum adlectus et adnumeratus esse. Per juratorum Ejusdem Cottus V. Notarium **Josephum Madarassy**, m. p.

L. S.

XXXIV.

Franciscus Secundus divina favente clementia electus Romanorum Imperator semper augustus Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae, Ramae, Serviae, Cumaniae et Bulgariae, Rex Apostolicus, Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Lotharingiae, Styriae, Carinthiae, et Carnioliae, Magnus Dux Hetruriae, Magnus Princeps Transylvaniae, Marchio Dux Moraviae. Dux Brabantiae, Limburgi, Lucemburgi, et Geldriae, Vürtemberge, superioris et inferioris Silesiae, Mediolani, Mantuae, Parmae, Placentiae, et Guastallae, Osveciniae,

et Zatoriae, Calabriae, Bari, Mostisferrati, et Teschinae, Princeps Sveviae, et Carolopolis, Comes Habsburgi, Flandriae, Tyrolis, Hammoniae, Kyburgi, Gorieriae, et Gradisca, Marchio Sacri Romani Imperii, Burgoviae, superioris et inferioris Lusatiae, Musso-
 ponti, et Nominei, Comes Namurci, Provinciae Valdemostis, Albimontis, Zutphaniae, Sarverdae, Salmae et Falkensteinii, Dominus Marchiae Slavoniae et Meschlinie etc: Tibi Fideli Nostro Egregio, Josepho Meskó de Felső-Kubiny Insignis ordinis militaris Regio Theresiani Equiti, et Legionis Nostrae Principe Joanne Lichtensteinianae Equaestris ordinis Hungariae Colonello Salutem, et Gratiae Nostrae Caesareo Regiae continuum erga Te incrementum
 Laudatissima fuit a Multis Saeculis Majorum Nostrorum Imperatorum et Hungariae Regum gloriossimorum Consuetudo, ut quos et originae claros, et vitae integritate conspicuos, atque virtutum ornamentis praeditos animadverterent, eos prae caeteris gratia sua favendos susciperent, id vere non solum hanc ab causam ut in meritis suis condignos honores, virtutisque praemia ex augusta Benignitate Seve consecuturos esse certo intelligerent, sed et Posteriores eorum majoris domesticae Laudis tuendae, propagandaeque studio electi ad paria virtutis et verae Gloriae capessendae conamina totis viribus, plenoque cursu alacriter contenderent; Unde et Nos qui Dei ter optimi maximi nutu caetera inter Regno et Ditiones Regni quoque Hungariae habenas Jure haereditario feliciter gerimus, praeclara antecessorum Nostrorum, Divorum quodam Imperatorum et Hungariae Regum Instituto, et vestigia firmiter imitari, Fidelesque nostros et nobis et Republica Christiana bene meritos, ac virtutis colendae Audiosos Gratia, et favore Nostris prosequi, adeoque commodis, et ornamentis eorum jurandis, promovendisque, intentiense consuevimus, ut qui perspectum habemus, id non minus ad Rempublicam christianam fovendam Majestatisque Nostrae splendorem magis illustrandum pertinere, si vel ea ratione honeste Cupiditatis igniculis, alias mortalium animis a natura, inditis fomitem addiderimus; virtutisque decus perpetuo Nostrae beneficentiae Pignore Posteritatis memoriae commendatum; Beneficio adornaverimus ut hoc ordine observato, animi eorum veluti aeri quodam stimulo Gratiarum memores ad fidelem in occasionibus quibusvis pro Republica christiana sacraque Regni Nostri Hungariae corona fovendam, praestandam, operam, praeclaraque virtutis et fidelitatis studia tando

ferventius incitari valeant. Harum itaque rerum consideratio cum firmiter animo nostro inhaereat Tu Josephe Meskó de Felső Kubiny qui e perquam veteri nobili familia Hungara Ortum ducis, Majorum tuorum praeclara vestigia premendo, tam nobilis tui Generis, quam haericae Nationis tuae celebritatem gloriamque omni data oportunitate cumulare studuisti, et egregiis profecto Martialium Virtutum Tuarum speciminibus atque Documentis confirmasti, dignus Nobis occuristi, quem Caesario Regia Munificentia Nostra Benigne exornaremus potissimum cum Nobis perbene constet, te jam anno milesimo septingentesimo octuagesimo Nono vigesima secunda Septembris, quam liber Báro a Laudon Exercitus Nostri summos Imperator oppugnationem Albae graecae suscepisset, miles vero Noster tentatam Turcorum eruptionem reformidasset, et percussus timore e fossato castrensi seu cuniculo elabi haud erubuisset. Tu solus ad praeattacti Ducis latus intrepide perseverans, ne idem per dispersam militiam, et rursum exemplo, et ad hortatione tua revocatam protereretur, nocte media in illius comitiva Propugnaculi Loricam primus conscendisti et Martis animo occupavisti. hujusque heroici facinoris intesseram Equitis Magistri caractere condecoratus exstitisti, In sequente autem anno decima quinquae Januarii a Campi Marschallo Nostro Michaelae Comite a Wallis cum expeditionibus vidinum ad Turcorum Vezirium delegatus, Militia Nostra ad Negotin pessimis in circumstantiis constituta, proprio ex instinctu exoptabile procurasti Armistitium, reliquis tuis actibus contra Portam Ottomanicam viriliter gestis sublicendo. Exorto autem paulo post Bello gallico, cum hostis ad Quievrain Belgium invaderet, et Copiae Nostrae illum repressissent, Tu qua primi agminis Ductor eundem trigesima Aprilis millesimi Septingentesimi Nonagesimi secundi adeo viriliter aggressus et ut novem tormenta ejus recludendo, supra ducenta hostium capita in captivitatem abduxeris, cuncta Tentoria, centones, ac reliquos pro viginti hominum millibus suffectorum Comeatus tuam receperis in potestatem quo felici facto id in effectum deduxisti, ut hostis terga verteret. Ad haec cum inimicus septima Septembris ejusdem anni e munitis ad Mauld castreis suis Valencinum semet retraxisset primam ejusdem Phalangem ad portam Presidii Chateau de Abbaje dictam, cum duabus equestribus ordinis hungaricis cohortibus eximia Generositate adorsus eandem profigasti plures eorum prostravisti, superstites vero

in captivitatem abduxisti, Tormento uno cum duobus munitionalibus currubus viginti quinque Equis, et tercentis tentoriis in tuam redactis potestatem; Mox ac copiae Nostrae Urbem Lille obsidione cinxissent Tu ad Marchiennes excubias agendo hosti, non obstante eo, quod is a tergo tuo munitum locum. Amand sibi subjecerit, ac Te bis mille armatis quatuor Tormentis provisus, spatio decem horarum vehementer infestaverit tamen duabus Peditum centuriis et manipulo Hussarorum fortiter restitisse, hocque modo Tu tuam e qua te omni conatu depellere intendebat, positionem constanter protexisti, ac insultibus ejusdem gloriose obstitisti. Anno porro millesimo septingentesimo nonagesimo tertio decima Martii hostile Leodinensi in Provincia signanter in Preé bis mille centum metretis Farinae, quinque mille item portionibus Panis, magna praeterea Cremati quantitati refertum Depositorum Nostris comodis ad scripsisti et trajectu ad mosam promovosti. Dein decima nona videlicet ejusdem in Flandria prope Thurnhouth triginta sex Hussaris quinquaginta hostium excubias profligasti, prima autem Junii Fürnae ad Mare postremum e ducentis Equitibus agmen in fugam coniecisti, tres officiales, et triginta Gregarios captivos fecisti una vero complures spoliis oneratas naves ademisti, et Nostri juris effecisti. Postquam autem hostis cum Generale Rei Tormentariae Praefecto Comite Clarfait, vigesima nona Aprilis millessimi Septingentisimi nonagesimi quarti ad Moncrau manus conseruisset, Nobisquae subsidiariae Brunsvico Lüneburgicae Copiae peribulum desruissent, ac hostis illum numerosa manu, et magno sane impetu occupare tentaret Tu hunc ejusdem eonatum duabus Equitum cohortibus summa dexteritate impedivisti ac coerevisti, imo eadem ad huc die hostilem e terientis Equitibus formatam lineam singulari successu perrupisti et hac quoque occasione triginta septem Equites in Triumphum duxisti, hoc itaque modo dein Extremum Nostrum Formando agmen cont inuos hostiles insultus adeo secundo Marte, propulsasti, ut insuper Colonellus pedestris ordinis cum vexillo, et octuaginta Gregariis victas Tibi dederint manus. His laudabiliter patratís accedit quod cum antelati Generalis Rei tormentariae Praefecti copiarum Positio circa Lendelede nimiam ob situs in commoditatum sufficientibus Excubiis haud provideri quivisset, ac idcirco hostis decem armatorum millibus signa sua cum praelaudato Duce Nostro ab improvise duodecima May conserere praeparavisset, Tu quo periculum quod praemissa

de causa Armis Nostris imminebat evitaretur incunctanter una Cohorte hostis conamina ejusque progressum prohibuisti, ac insigni tua animositate tantam temporis moram injecisti, ut acies Nostra ad excipiendum eundem, strui Formarique quiverit. Non longe post decima scilicet octava ejusdem tempore decretoriae circo Rone pugne quinque Hussarorum ductibus quatuor hostium Phalanges septem tormentis instructas e pago Bousbeek non curato, quod Tibi impendebat, discrimine singulari ad modum Geniositate ejecisti, atque hoc eximio auso dextram hostis alam profligando ducenta capita cum quatuor tormentis, et undecim munitionalibus currubus intercepisti ac captivorum numero ad junxisti. Pariter cum lineam hostilem circa Moguntium Copiae Nostrae invaderent, Tu ejusdem lineam intra Aextheim et Marienborn existentem vigesima nona Octobris Millesimi septingentesimi nonagesimi quinti feliciter superando, e mille quingentis capitibus quingenta in captivitatem traxisti. Decima autem Novembris in conflictu circa Friem duabus Hussarorum cohortibus, et una Peditum Centuria spatio quinquae horarum tria Equestris ordinis Regimina, quae momentosam Nostrorum hosti vero nimium adversam positionem occupare conabantur fortiter omnio atque viriliter propulsasti ac in positione tua temet stabilivisti. Perinde vigesima quinta Junii millesimi Septingentisimi nonagesimi sexti circa Veyerbusch ducentis Equitibus hostis Excubias invadendo, numerosiores tam ex Equitatu, quam e Peditatu Captivitati subjecisti. Sic et postera die in conflictu ad Kircheip binis cohortibus dextram hostis alam seu legionem equestrem aggrediendo depugnasti, et Capitaneum cum quadriginta duobus Dimachis, unaque integram e Peditatu Phalangem in Captivitatem duxisti, hoc que pacto magnum partae victoriae addidisti pondus. Non minore laude in perdinaci praelio, quod nona Julii ejusdem anni Butzbachii commissum erat, alam hostis laevam, equestre ut pote Venatorum, Regimen tribus cohortibus profligando, septuaginta ex illis intercepisti duas autem Peditum Centurias internecone deleri curasti; Pari modo vigesima quarta Augusti Ambergae Palmam contra duas Peditum Phalanges, unam videlicet post alias reportasti, atque e non protractis circiter mille captivos fecisti. Demum nona Septembris extremum hostilis Generalis Marceau e quingentis Equitibus consistens Agmen Freylingae duabus cohortibus fugasti ac supra quinquaginta Equites cum Prostate in captivita-

tem duxisti, quoniam vero occasione hacce prae-nominatus Generalis sauciatus exstitisset, ipse quoque Altenkirchii in tuam pervenit potestatem. Post haec in Italia signanter Veronensi in pugna quiuta Aprilis millesimi septingentesimi nonagesimi noni duabus ehortibus bis, primum cum Grenadariorum Phalange, quam totam in captivitatem rede-gisti dein vero cum ja a tergo tuo haerente Semi Brigada Duobus tormentis instructa, secundo omnino Marte pugnasti, ac sexcentes hostium cum praefatis duobus tormentis in deditionem accepisti et facinore ist hoc ad faustum Pugnae eventum multum sane contulisti. Itactiam sexta Aprilis altera quippe die circa Isola della Scola terientorum Equitum Agmen Aggressus es et ex illis viginti tres, una et sanciatum Generalem Piron, cum caeteris vulneribus affectis tam hostilibus quam Nostratibus ipsum praeterea Nosocomium cum Majoris notae vestiario depositario iu Nostram deduxisti Potestatem, Porro decima septima May mille hustium Pasala exiguo manipulo ejecisti, urbem hanc cum arce, septem item tormentis, nec non depositorio frugibus, oriza, Vino, Larido, Tabacco atquae Premato repleto provisam occupavisti, perque hanc illatam hosti jacturam eum eo coegisti, ut Valenzam et Alexandriam deseruerit, Solito quoque tua insigni virtute vigesima Sexta May Taurini una Hussarorum Cohorte, et Peditum Centuria hostem conniventibus civibus ab improvise omni depulisti munimento, et semet in arcem recipere coegisti tentatam autem Praesidiarorum Eruptionem repulisti, ac cunita in maenibus disposita tormenta cum ducentis hostium occupavisti, at que ea, quae usque adventum Generalis Nostri Baronis Vukassovich, conducere Tibi videbantur, sollicite ordinasti, et sic procurasti ut hostis Cheruscae viginti novem tormenta deserendo, anxius ubique se retracxerit: Quum autem sub ipsa ad Alexandriam et Placentiam Pugna hostis ternas cuneo Eruptiones fecisset, Tu magna semper Strage eundem affecisti. Non absimiliter in valle ad Susam sexiescum Copiis Generalis Duverne audacter confluxisti, ac licet tribus prope millibus numerosier Te fuerit, tamen continuo ejusdem conatus non levi cum suorum sanguinis profusione cohibuisti, imo quadringentos in Triumphum deduxisti, Hostem praeterea e castris prope Forestum aggere, nongentisquae Capitibus munitis vigesima Tertia Novembris expulisti, quo facto evenit, quod sequenti luce Susam deserendo, semet ad montem Cenis, et usque Cesanam retraxerit. An-

no autem millesimo octingentesimo octava quippe Aprilis, cum a Campi Marschalli Locumtenente Barone a Keim in mandatis accepisses, ut in Secundamen Operationum Nostrarum circa Sabaudiam seriam Demonstrationem faceres, finemque in praemissum, ipsum, quem hostis jam a natura permunitum, ac copiosis tormentis instructum insederat, montem Cenis invaderes, Tu hanc provinciam licet ob perdurantem ad huc hyemis rigorem perquam arduam non curato item eo quod per diversa montium aspera Jaga nivibus ad modum tecta atque adeo invia, deviaque Tibi proficiscendum permeandumque fuerit alacriter suscepisti, et intra septemdecim horarum spatium ipsum montem Grand monte Cenis nuncupatum, die subsequa id est nona aprilis ante solis ortum cuncta ejus munimenta uno eodemque tempore, quin e Tuis quem piam desiderasses invadendo, Praesidium tenentes, unum videlicet Legionis Praefectum cum septem officialibus et tercentis Gregariis in captivitatem duxisti. praeterea octodecim tormenta suis ab unde instructo requisitis caeteraque arma. atque omnem comeatum in Praedam accepisti, et Taurinum promovisti, previe ipsa monumenta annihilando. Denique eotum, ac Bonaparte per Alpes Italiam ingrederetur, et Divisionis Generalis Tureau suum prope sex millium agmen cum copiis antelati Bonaparte conjungere omni possibili modo niteretur hocque scopo ad Susam ubi Excubias agebas, Te summa vi et ferocitate invasisset, Tu eundem cum jactura triginta officialium, et mille ducentorum Gregariorum gloriose repressisti, cum nihil ominus dictus Generalis Tureau in mandatis habuisset, ut extrema prestitutum in finem teneret, atque id circo, et vigesimo sexto May, et secunda et quarta Junii suos tecum conflictus repetiisset, Tu non solum solita Constanti a, Dexteritatequae tuam semper positionem evicisti, verum praeterea triginta alios officiales, et mille Gregarios interceptisti, et in captivitatem duxisti, hocque modo eundem, ut a proposito suo desisteret, fatisque cederet compulisti. Tandem cum jam belli alea versa, atque adeo adversa sic volente fortuna copiae Nostrae retrahi debuerant, Tu sub Imperio Belleducis Nostri Bellegarde progressum hostilis Brigadae ad Cagliam, quae Copiam ad pedem continuo persequabatur tribus cohortibus propitio Tibi Marte velitando, adeo felici successu cohibuisti, ut non tantum Nostrorum retractionem facilitaveris, verum unam quoque hostium Phalangem Nostrae subjeceris Potestati. Horum itaque sua serie brevi-

ter perstrictorum eximiorum facinorum duorum singularium se militarium virtutum Documento jure omni emeruisti, ut Nostorum heroum Album relatus inque egregiorum Gestorum, factorum ve tuorum Praemium insigni militari Regio Theresiano ordine condecoratus exstiteris. Ut itaque erga testatum istius modi tuum Zelum laude, et commendatione dignum quem deinceps quoque prosequendum de Te firmiter ac benigne pollicemur, satis factionem Nostram testatam reddamus Te Josephe Meskó, de Felső-Kubiny, ac per Te haeredes et Posterios Tuos Dei Benedictione nascituros utriusque Sexus universos animo deliberato, et ex certa Nostra scientia, ac Potestatis Nostrae Caesareo Regiae Plenitudine gratiaque speciali e statu et conditione Nobilium seu equestri clementer eximentes, in numerum, ordinem et consortium praedicti Regni nostri Hungariae, partiumve eidem adnexarum liberorum Baronum seu Magnatum rubra cera in literarum suarum ob sigillatione utentium, recipiendum, evehendum, aggregandum et annumerandos duximus, volentes et per expressum, decernentes ut Tu Josephe Meskó de Felső-Kubiny, haeredesque et Posteritatis tui utriusque Sexus universi Dei Benedictione nascituri a modo imposterum futuris, et perpetuis semper temporibus ubique locorum et Terrarum omnibus illis Gratiis, Privilegiis, Honoribus Dignitatibus, Immunitatibus, Libertatibus Prerogativis Exemptionibus indultis, Favoribus quibus ceteri praelibati Regni Nostri Hungariae, partiumve eidem adnexarum liberi Barones seu Magnatus sive de jure sive antiqua consuetudine, aut aliter qualitercunque utuntur, fruuntur et Gaudent, tam intra quam extra Judicium et Comititia aliasve ubi vis uti, frui et Gaudere, literasque tuas quascunque Cera rubra instaroliorum Baronum et Magnatum munire possis, ac valeas, Haeredesque et Posteritates tui universi valeant atque possint. Quo vero perpetuum hujus Nostrae ad hanc dignitatem sublimationis exstet Documentum eademquae pleniori Beneficio decorata in oculos clarius in currat Hominum, antiqua Gentilitia duorum quibus hactenus usus es, armorum nobilitarium Insignia non solum laudavimus approbavimus, ratificavimus ac confirmavimus, sed etiam in parte auximus, quae ad modum vigore praesentium approbamus laudamus, ratificamus, et confirmamus, pro ut et augemus in huncque, ut sequitur modum in futurum gestanda et deferenda benigne concedimus, et elargimur. Scutum videlicet militare erectum in quatuor Areas divisum, quarum pri-

ma aurea aquilam continet nigram alis expansis, curibusque distentis, ac lingua rubicunda exerta, secunda vero cocco tincta ornatur tribus fasciis argenteis, tertia tandem itidem rubea virum cataphractum exhibet, Caput Casside tectum manuum dextra, Globum tormenti Ferreum ostentantem, sinistra autem latus fulcientem, ac Genutenus emergentum, in quarta denique argentea area rupibus supersructum cernitur fortalitium, porta clausa, tormentis singulis tam hinc inde supra portam, quam et in singulis lateraliter ad haerentibus propugnaculis ab intra prostantibus, fortissimaturri duabus fenestris oblongis et apertis instructa, tribus pinnisque coronata de medio prominente munitum. Totum tegit Corona liberis Baronibus propria, unde assurgit Galea tornearia coronata, clatrataque, seu apperta, pupura suffulta, auro reducta, torque ac monili circumducta, situ recto apicem gerens, e qua Leo aureus rictu hiante, lingua rubicunda exerta, cauda, pone tergum elevatapedum dextris falculis evaginatam frameam vibrans, lumborum tenas exurgit; Laciniis hinc nigris et aureis, illinc vero argenteis et rubris Galeam cingentibus. Atlantes demum, seu Telamones stipant utrinque duo viri cataphracti Gladio praecincti manuum, hic sinistra, ille dextra hastam tenentes aversa Scuto faciebus: Quem ad modum haec omnia in principis seu Capite praesentis Diplomatis Nostri Pictoris edocta manu, ac propriis et Genuinis suis coloribus depicta, et oboculos Intuentium lucidius posita esse conspiciuntur, Liceat itaque Tibi Josephe Meskó de Felső-Kubiny Tuisque Haeredibus et Poeteritatibus jam natis, et Dei Benedictione legitime nascituris utriusquae Sexus universis praedecarata armorum insignia in omnibus et singulis honestis, ac decentibus actibus, Exercitiis etque Expeditionibus, tam serio, quam joco in Hastiludiis seu Hastatorum dimicationibus pedestribus et equestribus, in bellis, et quibuscunque pugnis cominus, et eminus, et Scultis, Banderiis, deriis, vexillis, Clypeis, Tentoriis, Caenotaphiis, Sepulchris, Monumentis Clenodiis, Annulis, Monilibus, Sigillis, Oedificiis, parietibus, et suppellectilibus libere et pacifice, ac absque omni Impedimento, Molestia, et contradictione habere gestare ac deferre, illisque in aevum uti, frui et gaudere, ac insuper aptus etiam et idoneus sis, Tuique haeredes et Posteritates legitimes nascituri universi sint apti et idonei ad ineundum et recipiendum omnes gratias et libertates Exemptiones, Jura, Feuda et Privilegia. ad utendum denique singulis Juribus,

quibus caeteri a liberis Baronibus orti capaces et participes veri Regni Nostri Hungariae, et Partium eidem adnexarum liberi Barones seu Magnates utuntur, fruuntur et Gaudent quo modo libet Consuetudine, vel de jure nemine unquam prohibente. Imo evehimus, aggregamus, annumeramus, praedecaratque armorum tuorum insignia acceptamus, approbamus, ratificamus, et confirmamus Te que et tuos haeredes ac Posterios legitime nascituros praetattacto Baronatus titulo, et honore donamus et condecoramus. Atque ideo universis et singulis Majestatis Nostrae Regnorum, Ditionumque et Provinciarum nostrarum Subditis, tam ecclesiasticis, quam saecularibus cujuscunque Status, gradus, Dignitatis, ordinis, Conditionis et Praeminentiae existant, serio mandamus ut Te Josephe Meskó de Felső-Kubiny Tuosque modo quo supra universos pro veris et indubitatis liberis, Baronibus, seu Magnatibus cum praedicato Magnifici habeant, nominent et honorent, iis demque titulis jugiter frui et gaudere sinant, nec adversus hanc benignam Nostram Gratiam et Indultum impedian, turbent aut molestant, ac ab aliis impediri aut molestari permittant quovis modo, si qui vero ex Nobis subjectis id attentare praesumpserint Nostram et successorum Nostrorum noverint indignationem se ipso facto incururos. In quorum fidem et testimonium hasce literas Nostras privilegiales Manus Nostras propriaesubscriptione et secreti Sigilli Nostri Majoris, quout Rex Hungariae Apostolicus utimur, impendentis munimine roboratas emanori curavimus. Datum per Manus Fidelis Nostri Nobis sincere dilecti spectabilis, ac Magnifici Comitis Caroli Pálffy ab Erdőd perpetui in Vöröskeő, aurei velleris, ac una I. ordinis Sancti Stephani Regis apostolici magnae Crucis Equitis Comitis Poseniensis, et Comitatus Nominis ejusdem perpetui supremi Comitis, pro ut et arcis Nosirae Regiae Poseniensis haereditarii aque, ac supremi Capitanei, Camerarii, Consilarii Nostri actualis status intimi, Curiae Nostrae Regiae per Hungariam Magistri, nec non per idem nostrum Regnum Hungariae aulae Nostrae, ac antelati ordini Sancti Stephani Cancellarii in archiducali Civitate Nostra Vienna Austriae, Die tertia mensis Februarii Anno Domini Millesimo octingentesimo quarto, Regnorum Nostrorum Romani, Hungariae item Bohemiae, et reliquorum anno duodecimo. Reverendissimis, Reverendis item ac Venerabilibus in Christo Patribus (Archiepiscopatu Strigoniensis vacante) Comite Ladislao Kollonich de Kollegrád, Colocensis et

Bacsiensis canonice unitarum metropolitanarum Ecclesiarum Archiepiscopo, Andrea Bacsinszky Graeci Ritus catholicorum Munkacsiensis, Math: Fran: Kerticza Bosnensis, seu Diakovariensis et Syrmienis, Maximiliano Verhovác Zágrábiensis, Francisco Xaverio Fuchs Nittriensis, Joanne e Comitibus de Réva, Scepusiensis, Ignatio Darabant graeci Ritus catholicorum Magno Varadiensis, Joanne Jessich Segniensis, et Modrussivensis, seu Corbaviensis, Nicolao Milassin Alba regalensis, Sylvestro Bubanovics Graeci Ritus Catholicorum Crisiensis, Josepho Mártonffy de Csik Mind-Szent Transylvaniensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinale, et Sacri Romani Imperii, Comite Francisco Hrzan de Haras Tabariensis, Gabriele Szerdahelyi de Nittra-Szerdahely Neosoliensis, Ladislao Kőszeghy Csanadiensis, Francisco Szány Rosnaviensis, Francisco Miklossy Magno Varadiensis Sedibus Vacienti, Agriensi quinque Ecclesiensi, Jaurinensi et Veszprimiensi vocantibus. Josepho Pierer de Hodos Consecrato Tinniniensis, Josepho Vitt Consecrato Belgradiensis et Samandriensis, Comite Sigismundo Keglevich de Buzin, Electo Makariensis, Josepho Peteő Electo Drivestensis, Ecclesiarum Episcopis Ecclesias Dei feliciter Gubernantibus: Serenissimo item Archiduce Austriae, Domino Josepho Regni Nostri Hungariae Palatino et Locumtenente Nostro Regio, nec non spectabilibus, ac Magnificis Francisco Szent-Iványi de Eadem Judice Curiae Nostrae Regiae, Comite Joanne Erdődy de Monyorokerek Regnorum Nostrorum Dalmatiae, Croatiae et Slavoniae Bano, Comite Josepho Brunszvik de Korompa Tavernicorum antelato Comite Carolo Pálffy ab Erdőd, Curiae Comite Francisco Zichy de Vásonkeő Pincernarum, Comite Josepho Georgio de Batthyan perpetuo in Németh-Ujvár Dapiferorum, Comite Michaelae de Nádasd perpetuo Terrea Fogaras Agazonum, Comite Francisco Széchen, de Sárvári, Felső Vidék, Cubiculariorum, Comite Josepho Erdődy de Monyorókerék Janitorum Nostrorum Regalum per Hungariam Magistris. Illastrisimo Sacri Romani Imperii Principe Nicolao Eszterházy de Galantha, Nobilis Turmae Nostrae Praetoreae Hungaricae Capitaneo, ac praelibato Comite Carolo Pálffy ab Erdőd, Comite Poseniensi, caeterisque quamplurimis saepedicti Regni Nostri Hungariae Comitatus tenentibus et honores.

Franciscus, m. p.

Comes Carolus Pálffy m. p.

Josephus Herovics, m. p.

Protocoll: in libro Regio I-ae classis, quod Testatum redditur per Secretarium aulicum, et archivi Directorem

Ludovicum de Jaszvitz, m. p.

XXXV.

Wier Franz der Erste von Gottes Gnaden Kaiser von Österreich; König zu Hungarn, Böhmeim, Galizien und Lodomerien; und Erzherzog zu Österreich u. s. w. Thun Kund und zu wissen durch gegenwärtigen offenen Brief. Nachdem Wier als Grosmeister des Militärischen Mariens Theresien Ordns Unsern aufmerksamste Sorgfalt dahin richten diejenigen Generalen, Staats- und Ober- Officiers bei unseren kriegsherren, welche sich durch ausserordentliche Kluge herhafte Thaten besonders hervorgethan haben, in diesen Ritterorde als Mitglieder auf und anzunehmen und nach ihren Verdinsten vorzüglich belohnen, damit ihnen ein offenes Ehrenzeichen ihrer bezeichnten Klugheit und Tapferkeit beigelegt, und zugleich Andenken ihres rühmlichen Wohlverhaltens bis an die Nachwelt gebracht werde; So haben Wier in Betrachtung des so tapferen Verhaltens Unseres General Majors und Marien Theresiens Ordns Ritters Joseph Meskó de Felső-Kubiny aus allerhöchst eigener Bewegung für gut befunden denselben zum Commandeur unseres militärischen Marien Theresien Ordns zu ernennen zu creiren, und Kraft dieses Patents aus Grossmeisterlichen Macht Vollkommenheit allergnädigst zu bestätigen. Wier versehen uns anbei zu Ihm General Major Joseph Meskó de Felső-Kubiny dass er als Commandeur Unseres militärischen Ordns den bereits ergangenen Verordnungen sowohl als ihn Ordnesstatuten sich Ihn allen Stücken gemässbetragen, und Unserer Kaiserlich- Königlich-Grossmeisterlichen Hulden und Gnaden auch Ihn Zukunft würdig zu machen sich besträben werd. Urkund dessen haben Wier gegenwärtigen offenen Brief nicht nur eigenhändig unterschrieben, sondern auch von Unseren Ordnskanzler und Greffier contrasignieren und mit dem gewöhnlichen Ordnessiegel behängen lassen. Gegeben in Unseren Geldlager den 14-ten Juni 1809. Unserer Regierung im Siebzähnten Jahre. **Franz, m. p.**

Spielmann N., m. p.

Ordns-Kanzler.

Ad Mandatum Sacrae Caesaræe et Regiæ Apostolicæ Majestatis propium.

Joseph v. Hudelist m. p.

Ordns Greffier.

XXXVI.

Wier Franz der Erste von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich, König zu Hungarn, Böhmeim, Galizien und Lodomerien und Erzherzog zu Oesterreich u. s. w. Entbieten allen und jeden Unseren Oberstfeldwachtmeistern, Obersten, Oberstleutenanten, Oberstwachtmey Rittmeistern, stern, Hauptleuten, Leitenanten, Fähnruhen Unteroffiziers, und insgemein allen Kriegsleuten zu Fuss und zu Pferd, was Nation, Würde, Standes oder Wesens die und, so sich in Unsern Kriegsdiensten befinden, Unsere kaiserlich Königlich Gnade, alles Gute, und geben Euch hiemit gnädigst zu vernehmen das Wir den Wohlgeborn Unsern Oberstfeldwachtmeister und lieben getreuen Joseph Baron Meskó von Felső-Kubiny des militär Marie Theresien Ordens Comandeur in Erwärung der Uns und Unsern durchlauchtigsten Kaiserhause bisher geleisteten guten, und vor dem Feind ausgezeichneten dienste, so wie in Unbetracht der am Militär sich erworbenen Erfahrung, und des Vertrauens in seine Person, daher zum Merkmal Unserer höchsten Gnade zu unsern Kaiserlich Königlich Feldmarschalleutnant mit dem Range von 17-ten November 1809. gnädigst ernant und erhoben haben. Befehlen baher allen und jeden Obenannten gnädigst und ernstlich, das Ihr dasjenige, was in Unsern Namen ermeldter Joseph Baron Meskó von Felső Kubiny mit Euch sammentlich oder jedem insonderheit dieses bekleidenden Karakters wegen anordnen und gebieten wird, jederzeit ohne ainiger Pernoncigerung gehorsam, und richtig Vollziehen, und Euch also gegen Ihm erzeigen sollet, wie es Euch gemäss aufhabender Pflicht zu erhalten gezinnet. Hieran vollziehet Ihr Unsern gnädigsten Befehl, Willen, und Meinung. Gegeben in Unserer Haupt und Residenzstadt Wien, am Zweiten Monatstag Maj, im Achzehnhundert Dreizenten, Unserer Raiche im Zwanzigsten Jahre.

Franz, m. p.

Gr. Bellagarde F. M., m. p.

P, H.

Feldmarschalleutnants Patent für dem Oberstfeldwachtmeister Joseph Baron Meskó von Felső Kubiny.

XXXVII.

G. 1954.

Seine Kaiserlich Königliche Majestät haben den Herrn Generalen Feldwachtmeister in gnädigster Erwägung Ihrer bisherigen

guten, und vor dem Feind ausgezeichneten Dinst, daher zur Bestättigung der allerhöchsten zufriedenheit, und des Vertrauens in Ihre Person zum k. k. Feldmarschalleutnant mit dem Rang von 17-ten November 1809. allergnädigst ernant und erhoben.

Dem Herrn Feldmarschalleutnant wird diese allergnädigste Entphliuppung zur Legitimazion und erfreulichen Wissenschaft bekannt gemacht.

Wien den 2-ten May 1813.

Gr. Bellegarde F M. m. p.

P. H.

An den k. k. Herrn Generalen Feldwachtmeister Joseph Baron Meskó von Felső-Kubiny.

XXXVIII.

Magyar királyi belügyminister.

5546. szám.

eln.

TEKINTETES ALISPÁN UR !

Ő Császári és Apostoli Királyi Felsége folyó évi szeptember 21-én kelt legfelsőbb határozmányával tekintetes Uraságodnak azon odaadó buzgalom, emberbaráti tevékenység s áldozatkészségért, melyet a folyó év elején dült szegedi árviz alkalmából tanusított, a királyi tanácsosi czimet méltóztatott díjmentesen legkegyelmesebben adományozni. Mely legfelsőbb kegyelmi tényről hazafiui üdvözltem nyilvánítása mellett tekintetes Uraságodat örvendetes tudomásúl ezennel értesitem. Budapestén, 1879. évi október hó 3-án

Tisza s. k.

Nagyságos Dr. Meskó Sándor urnak királyi tanácsos Csanádmegye alispánjának.

XXXIX.

Mi első Ferencz József Isten kedvező kegyelméből Austriai Császár, Magyar, Cseh, Dalmát, Horváth, Tót, Halics, Lodoméria, Ráma, Szerb, Kun és Bolgár országok Apostoli, úgy Illyria, Jeruzsálem stb. királya, Austria főhercege Toscana és Krakkó nagy hercege, Lotharingia, Szalczburg Steyer, Karinthia, Krajna és Bukovina hercege, Erdély nagyfejedelme, Morvai örgróf, Felső és Alsó Slézia, Modena, Parma, Piacensa, Guastalla, Ostvieczia és Játor stb. hercege stb. stb. Emlékezetül adjuk ezennel tudat-

ván, mindenekkel kiket illet, hogy Mi személyünk körüli Magyar Miniszterünk előterjesztése folytán kegyelmes tekintetbe és figyelembe vévén Dr. Meskó János királyi tanácsos, csanád megye tisztii főorvosa, Hivünknek Felségünk és Felséges Uralkodó Házunk iránti állandó hűségét és azon kiváló érdemeit, melyeket Ő az egészségügy terén ötven évi köz szolgálata alatt szerzett, tekintve különösen azt hogy mint megyei tisztifőorvos mindenkor jeles képzettséget és lankadatlan tevékenységet tanusított a megyei közegészségügyi intézetek létesítése körül úttörő és áldozatkész tevékenységet fejtett ki és jelesül Makón felállított diszes és nagyterjedelmű megyei kórház felépítése és korszerű célirányos berendezése és az Ő fáradhatatlan buzgalmának tulajdonítandó, tekintve végre azt, hogy Őtet már negyvenedik szolgálati évének betöltése alkalmából is a királyi tanácsosi czimmal jutalmazandónak tartottuk s Felséges uralkodó házunk iránt mindenkor rendithetetlen hűséggel és ragaszkodással viseltetett — nevezett Dr. Meskó Jánost és általa hitese nejétől született Szenkovits Erzsébettől származott Sándor és Ödön nevű fiait és Malvina és Berta nevű leányait és Isten áldásából netán ezután születendő mindkét nembeli valamennyi törvényes ivadékait mind az imént említett kiváló érdemekért, mind pedig királyi kegyelmünk és kegyelmességünknel fogva melylyel dicső emlékezetű Elődeink a boldogúlt Magyar Királyok példájára mindazt, ki Felségünk és Felséges Uralkodó Házunk és Magyar országunk szent koronája iránt szép és jó nemes tettek által magának érdemeket szerezni és az erény ösvényét követni törekszik jutalmazni és hathatós buzdításul a jutalom kitűnő és maradandó jelével és emlékével feldiszipteni szoktuk királyi hatalmunkból és különös kegyelmünk és kegyelmességünköl Magyar országunk és társországai valóságos, igaz, régi és kétségtelen nemesei közé és sorába a Csanádi előnév használhatásának engedélyezése mellett felveendőnek tartottuk, legfelsőbb királyi akaratunk szerint kegyelmesen megengedvén, hogy ezentúl jövendő örök időkig fentnevezett Dr. Meskó János s mindkét nembeli valamennyi törvényes ivadéka és maradéka a „Csanádi“ előnév használata mellett mindazon jogokkal élhessen és bizhasson, melyekkel említett Magyar országunk és társországainak valóságos igaz régi és kétségtelen nemesei eddig elé törvény vagy hajdani szokás szerint bármikép éltek és birtak vagy élnek és birnak. Mely iránt tanusított legfelsőbb királyi kegyelmünk és kegyelmességünk bővebb tanuságául s a valóságos

igaz és kétségtelen nemesség örök időkig fenntartandó jeléül Neki és mindkét nembeli valamennyi törvényes ivadékainak és maradékainak következő czimert vagy nemesi diszjelt adtuk és engedtuk. Egy álló kék vitéz vért széles ezüst vonal által keresztben átvágva, melyből a felső mezőben két ezüst csillag két ezüst lilium között egymás fölött tündöklék. Az alsó mezőben egy repülő sas félig látható. A vért felső fő szélén koronázott nyílt lovagsisak nyugszik melyről jobbra és balra kék ezüst sisak takarók diszesen függnék alá, a sisak koronájából vörös nyelvű oroszlán nő ki, mely jobb elő markában maga fölött arany markolatú meztelen kardot villogtat. Kegyelmesen elhatározván és megengedvén továbbá miszerint ezen czimert vagy nemesi diszjelt jövőre örök időkig többször nevezett és ezentúl már nemes csanádi Dr. Meskó János mindkét nembeli valamennyi törvényes ivadékai és maradékaival együtt Magyar országunk és társországai valóságos igaz gyökeres és kétségtelen többi nemeseiként mindazon joggal melylyel ugyanazok törvény vagy hajdani szokás szerint éltek és birtak vagy élnek és birnak viselhesse és használhassa, ezen valóságos igaz és kétségtelen Nemesi czimmal, hogy Őt és nembeli valamennyi törvényes ivadékát és maradékát minden rendű, állapotú, hivatalú, méltóságú és tekintetű egyének felruházottnak és diszítettnek tartsák és ismerjék nemcsak akarjuk de kegyelmesen parancsoljuk és Miénk emlékéül és örök jeléül többször említett csanádi Dr. Meskó Jánosnak s mindkét nembeli valamennyi törvényes ivadékának és maradékának apostoli magyar királyi függő pecsétünkkel megerősített jelen czimeres nemesikiváltság levelünket tartottuk kegyelmesen kiadandónak és engedendőnek. Kelt a mi őszintén kedvelt hívünk báró Orczy Béla valóságos belső titkos tanácsos a vaskorona rendünk első osztályú lovagja stb. stb. Személyünk körüli Magyar Miniszterünk kezei által Bécsben Austriában Bőjtelő hava tizenkettedik napján az Úr Ezer-nyolczszáznyolczvanötödik, Uralkodásunk harminczhetedik évében.

Ferencz József, s. k.

Báró Orczy Béla, s. k.

XL.

Nos Franciscus Josephus Primus Divina favente clementia Austriae Imperator, apostolicus rex Hungariae; rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illiriae; Archidux Austriae; magnus dux Crakoviae; dux Lotharingiae,

Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, et Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae, magnus Princeps Transilvaniae, Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc: etc: Austriaci imperialis ordinis coronae ferreae magnus magister.

Quum recuperatis Divino favente Numina Insubriae olim Austriae nec non Venatarum detionibus Noster Augustissimus amatissimusquae Avus gloriosae memoriae Franciscus I. Imperator equestrem Ordinem de ferrea antiqui Regni Longobardici Corona nuncupatum, in tres classes divisum condere, atquae adpositis legibus intruere et firmare decrevisset, haud alius animo Suo consiliisque Suis scopus fuit, quam ut praeclaris de Caesare ac Patria meritis semet efferentes viri, qui vel in rerum sacrarum, militarium aut politicarum procuratione, vel utilium scienciarum amplificatione vel rerum ad publicam felicitatem comparandam inventione, vel aliis deniquae pro communi utilitate dextere egregiequae gestis haud vulgarem sibi laudem et apud concives existimationem pepererunt condignum operibus suis proemium recipebant sicquae alii ad eos imitandos exstimularentur. Id circo est cur et Nos Augustissimi Avi Nostri intentionibus inhaerentes hujusce Ordinis splendorem non tantum tueri, sed et delecta dignorum, ut illius albo accenseantur virorum magis magisque augere volentes Te quoque meminimus fidelem et dilectum Doctorem Alexandrum a Meskó consiliarium regium et vicarium banni comitatus Csanádiensis.

Recordantes enim merita illa, quae in procurationae negotiorum publicorum comparare Tibi studiisti, Te insigni hoc singularis bevolentiae Nostrae pignore ac meritorum Tuorum praemio ornare volumus. Idcirco Te fidelem et dilectum Nobis Doctorem Alexandrum a Meskó in equitum numerum imperialis Ordinis Nostri Coronae ferreae tertiae classis Rescripto Nostro die decima sexta mensis decembris anni millesimi octingentesimi nonagesimi dato retulimus adeoque Te hujus Ordinis Equitem tertiae classis fecimus et creavimus, volentes Te omnibus iis honoribus, juribus et praerogativis uti, frui et gaudere, quae huic gradui dicti Ordinis juxta tenorem sanctionum die prima mensis Januarii anni millesima octingentesimi nonagesimi primi decimi sexti ab Augustissimo Avo Nostro editarum competunt. In quorum fidem ac robur praesentes literas propria manus subscripsimus apressoque Imperiali Nostro sigillo communiri jussimus.

Dabamus Viennae die vigesima mensis Februarii Anno reparatae salutis millesimo octingentesimo nonagesimo primo, Regnorum Nostrorum quadragesimo tertio.

Franciscus Josephus, m. p.

L. S.

D. Antonio C. B. ab Illye m. p. ordinis cancellarius. Ad mandatum sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis Austriaci Imperialis Ordinis Coronae ferreae Magni Magistris proprium. **Guilielmus Weiss**, m. p. Eques a Weissengauen Ordinis thesaurarius.

